

ATHENS voice

THE
No 1
FREE PRESS
IN GREECE
Since 2003

TAXES

**Ο ιστορικός Γιώργος
Δερτιλής μιλάει στην Α.Υ.**

Της Αγγελικής Μπιρμπίλη, σελ. 14

**Brunch, το παιχνίδι μας
τις Κυριακές**

Της Κατερίνας Βνάτσιου, σελ. 22

?

€

**Άνθρωποι
και ιστορίες στο
Ελληνικό**

Των Αναστασίας Βουτινιά, Τάκη Σκριβάνου

σελ. 16

THERE'S
A NIGHT OUT.

AND THERE'S
A NIGHT OUT.

KNOW THE DIFFERENCE

Στον πρόσφατο ανασχηματισμό, ο πρωθυπουργός ζήτησε από τους υπουργούς του να ξενυχτάνε αν είναι δυνατόν στα υπουργεία τους για να κλείσουν την αξιολόγηση. Γιατί έτσι θα ζητήσουν μια ευνοϊκή ρύθμιση για το χρέος. Ένα λεπτό. Με ποιον θα κλείσουν την αξιολόγηση; Με την τρόικα, τις δυνάμεις κατοχής. Τι αξιολογούν; Το μνημόνιο που θα έσκιζαν μέρα μεσημέρι στη Βουλή. Για ποιο πράγμα αγωνίζονται και παρακαλάνε τους δανειστές; Για μια ελάφρυνση χρέους, που στην καλύτερη περίπτωση θα 'ναι μείωση επιτοκίων κι όχι διαγραφή ποσού.

Πριν λίγες μέρες, η προηγούμενη κυβερνητική εκπρόσωπος, οργισμένη με το ΣτΕ, το κατηγορούσε επειδή έκρινε συνταγματικά τα μνημόνια και το PSI. Αυτά για τα οποία, δηλαδή, ο πρωθυπουργός προέτρεπε τους υπουργούς τους να ξενυχτήσουν για να επιτύχουν.

Όταν ορκίστηκε η νέα υπουργός Εργασίας έσβησε από τα σόσιαλ μίντια τα προφίλ της. Καθώς κι αυτή, όπως και όλοι οι αντιμνημονιακοί αγωνιστές, όλα αυτά τα χρόνια έσκιζε μνημόνια, κήρυττε ανεπιθύμητη την τρόικα, έδινε 13ους μισθούς και συντάξεις και καταργούσε τον Ένφια κάθε μέρα, σκέφτηκε ότι θα υφίσταται έναν καθημερινό εξευτελισμό καθώς θα της υπενθύμιζαν συνέχεια τι έλεγε, καθώς αντιπολίτευση θα της κάνει ο ίδιος της ο εαυτός μέσω Facebook. Την ίδια ώρα όμως που η κυρία Αχτσιόγλου έσβησε σοφά τις αναρτήσεις της για να υπογράψει τα μνημόνια, ο νέος υφυπουργός Παιδείας δήλωνε ότι η χώρα είναι υπό κατοχήν. Δηλαδή, ο κύριος Ζουράρις είναι υπερήφανος υπουργός μιας κατοχικής κυβέρνησης. Είναι παράλογο, όλα είναι παράλογα, αλλά δεν έχει καμία σημασία. Λέμε τα πάντα, τα παλιά και τα καινούργια, τα ίδια και τα αντίθετά τους, για όποιον θέλει ν' ακούσει, ό,τι θέλει να ακούσει. Post truth και post factual politics, οι βαλκανικοί Τραμπ το λένε «ό,τι να 'ναι politics» αρκεί να μη φάμε ξύλο.

Με όλη αυτή την επικοινωνιακή φασαρία, δεν συνειδητοποιούμε ότι η κατάσταση δυο χρόνια τώρα είναι ακυβέρνητη. Ξεχνάμε ότι κυβέρνηση σημαίνει επίλυση προβλημάτων. Τι έχει λυθεί τα τελευταία χρόνια; Συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, η κυβέρνηση της Αντιμεταρρύθμισης δημιουργεί προβλήματα αντί να λύνει. Άλλωστε γι' αυτό δεν εξελέγη; Για να επαναφέρει τα πράγματα όπως ήταν «πριν από τα μνημόνια». Ε, αυτό κάνει, δεν μπορεί κανείς να την κατηγορήσει.

Το επαναλαμβανόμενο θέατρο που πια έχει καταντήσει μονότονο ±διαπραγματεύσεις, τεχνικά κλιμάκια, Χίλτον, υψηλά κλιμάκια, Eurogroup, αξιολόγηση, δόσεις, φτου κι απ' την αρχή± μας υπνωτίζει, μας εμποδίζει να δούμε ακριβώς τι μας συμβαίνει και γιατί. Η «αντιμνημονιακή» κυβέρνηση δεν είναι ότι αποτυγχάνει απλώς. Είναι ότι αποτυγχάνει ίδια με τους προηγούμενους. Δεν είναι ότι αποτυγχάνει ίδια. Είναι ότι αποτυγχάνει χειρότερα. Η κυβέρνηση Τσίπρα θα ακολουθήσει το δρόμο των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων και μάλλον θα έχει ακόμα χειρότερο δρόμο καθώς μέχρι τώρα πέρναγε συνέχεια όλα τα φανάρια με κόκκινο. Γιατί όμως; Γιατί αποτυγχάνει χειρότερα;

Κανείς δεν διατυπώνει τις απλές απορίες. Το σύστημα εξουσίας έχει καταφέρει να επιβάλει στην κοινή γνώμη ότι κάπως έχουμε μπει λόγω χρέους σε μια κατάσταση, η οποία ονομάζεται μνημόνια, για την οποία πληρώνουμε συνέχεια φόρους, μας κόβονται οι συντάξεις, χάνουμε τις δουλειές μας. Γιατί όμως μας συμβαίνουν αυτά;

Δηλαδή, εντάξει, το 2009 το κράτος μας είχε 24 δις πρωτογενές έλλειμμα. Το 2010 δεν μας δάνειζε κανείς, χανόμαστε. Χρειαζόμαστε ένα τεράστιο ποσό, για τέτοια ποσά χώρες όπως η Ουκρανία χρεοκοπούν κι εμείς το θέλαμε κάθε χρόνο. Κόλαση. Κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Έπρεπε μέσα σε 2-3 χρόνια, ευτυχώς όχι μονοκοπανιά που θα γινόμασταν Βενεζουέλα, αλλά σε μερικά χρόνια, να καταναλώνει το ελληνικό κράτος 25 δις λιγότερα. Ανέλαβαν οι ευρωπαίοι εταίροι το χρέος μας, αλλά έπρεπε κι εμείς να σταματήσουμε τα ελλείμματα κάθε χρόνο. Το επιτύχαμε. Οδυνηρά. Με λάθος τρόπο. Άδικο. Τα καταφέραμε όμως. Κόψαμε 25 δις, δυσθεώρητο ποσό. Φτάσαμε από το 2014 σε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς.

Τότε γιατί δυο χρόνια τώρα αυξάνεται ο Ένφια; Γιατί μειώνονται οι συντάξεις; Γιατί κόβεται το ΕΚΑΣ; Γιατί μειώνεται το κατώτατο φορολογητέο εισόδημα; Γιατί αυξάνεται ο ΦΠΑ; Γιατί μπαίνουν κι άλλοι φόροι; Γιατί πάλι «παίρνουν μέτρα»; Επειδή η κυβέρνηση πραγματοποιεί αυτό το οποίο υποσχέθηκε. Την παλινόρθωση του παλιού συστήματος. Γιατί οι Γραμματείες του κράτους από 70 έγιναν 140. Γιατί προσλαμβάνονται εκατοντάδες μετακλητοί και χιλιάδες έκτακτοι στο δημόσιο. Γιατί το μετρό και ο ηλεκτρικός έγιναν πάλι παθητικά και θα έχουν 61 εκατομμύρια ζημιές, ενώ ήταν κερδοφόρα το 2014. Γιατί ιδρύεται «γραφείο πρωθυπουργού» Θεσσαλονίκης. Γιατί η ΔΕΗ από κέρδη 90 εκ. πέρασε σε ζημιές 100 εκ. Γιατί η κρατική βιομηχανία Ζάχαρης πήρε 70 εκ. επιχορήγηση. Γιατί η μισθοδοσία του δημοσίου αυξήθηκε κατά 146 εκατομμύρια. Γιατί το κόστος του κράτους είναι φέτος 1,7 δις πάνω από πέρυσι. Γιατί οι συνολικές δαπάνες Γενικής Κυβέρνησης, από 50,7% του ΑΕΠ που ήταν το 2014, ανέβηκαν στο 55,3% το 2015. Φτωχύνουμε γιατί συνέβη αυτό που θέλαμε. Κάνουμε ό,τι κάναμε και πριν. Γιατί δεν πιστέψαμε ότι αυτό είναι αδύνατον χωρίς δανεικά.

Γι' αυτό οι κυβερνητικές εφημερίδες κοροϊδεύουν για το «ποιος θέλει το μνημόνιο» ενώ όλοι θέλουν το μνημόνιο, δηλαδή κι άλλα δανεικά. Γι' αυτό στήνεται συνεχώς το ίδιο σκηνικό, με τις ηρωικές διαπραγματεύσεις, τις νίκες και τις ήττες, τους αγώνες για το χρέος. Για να μη φανεί η χρεοκοπία του παρασιτικού συστήματος. Για να μη φανεί ότι ο κρατισμός και η κομματοκρατία απομυζούν ακόμα, και πάντα, την ελληνική κοινωνία. Νέα κόλπα επινοούνται κάθε μέρα, φορολόγηση των αναλήψεων από τις τράπεζες σκέφτονται τώρα, πράγμα που σημαίνει έμμεση υποτίμηση των χρημάτων που έχουν απομείνει στους πολίτες.

Η ελληνική κοινωνία φτωχαίνει κάθε μέρα περισσότερο. 7 χρόνια κρίσης και οι αιτίες είναι ακόμη άγνωστες για την πλειοψηφία. Υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που, ως απάντηση της κρίσης, ζητάνε περισσότερη δόση από τη συνταγή που οδήγησε στη κρίση. Ακόμα και σήμερα πόσοι λένε ξεκάθαρα ότι το θέμα δεν είναι να αλλάξει απλώς η κυβέρνηση, αλλά να αλλάξει το μοντέλο της χρεοκοπίας; Το πολιτικό σύστημα δημιούργησε την απάτη των μνημονίων για να αποτρέψει την αλλαγή της χώρας. Επειδή οι οδυνηρές αλήθειες δεν ειπώθηκαν, η κατάρρευση της αντιμνημονιακής απάτης δεν οδήγησε στην αυτογνωσία αλλά στη σύγχυση, στην αναζήτηση του επόμενου δημαγωγού. Τα είδαμε όλα, τα ζήσαμε όλα, τα δοκιμάσαμε όλα και καθώς τελειώνει και το 2016, τίποτα δεν είναι ακόμα ξεκάθαρο. Η κοινωνία κουρασμένη, συγχυσμένη, δεν ξέρει τι της φταίει και ποιον να εμπιστευτεί. **Α**

Χορός
Δεκέμβριος 9 → 11

sgt.gr/dance

Laurent
Chétouane

Kháaos

ONASSIS
ΣΤΕΓΗ

Ο βραβευμένος Laurent Chétouane χορογραφεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Μετά την πρεμιέρα του στο Βερολίνο, το Khaos έρχεται στη Στέγη.

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

Διάλογος ανάμεσα σε δύο καλοντυμένες κυρίες!
-Έχω κλείσει τραπέζι για απόψε στο Μάλιστα Κυρία.
-Τι είναι αυτό;
-Ο σερβιτόρος στο Μπαρμπονάκι, ό,τι του πεις απαντάει «Μάλιστα κυρία».
(Κολωνάκι, Dolce, Σάββατο πρωί)

Φίλος και φίλη, 35άρηδες.
Αυτός: Πώς νιώθεις;
Αυτή: Ανάμεικτα... Ένα μπριάμ συναισθημάτων.
(Μοναστηράκι, Ηλεκτρικός, Πέμπτη βράδυ)

ΒΙΑΖΩ ΚΑΤΣΙΚΕΣ
(Σε τοίχο της Ζωοδόχου Πηγής, Τρίτη πρωί)

Κύριος πλνσιάζει το περιπτερο έξω από το Public Συντάγματος.
Κύριος: Συγγνώμη, μήπως βρήκατε ένα πορτοφόλι εδώ απ' έξω;
Περιπτεράς: Φίλε, μήπως υπηρέτησες στη Ρόδο;
(Καραγιώργη Σεργβίας, Τετάρτη απόγευμα)

Διάλογος σε γραφείο:
-Πάτησε το σκρολ ντάουν να πας στο κάτω μέρος της σελίδας.
-Α, μη μου τα λες αγγλικά. Το ασανσέρ εννοείς;
(Εξάρχεια, Δευτέρα πρωί)

«Τσάμπα! Τσάμπα τα δίνω... Μαλάκες!»
(Ηλικιωμένος πωλητής παράνομων αρωμάτων στην Ομόνοια διαλαλεί το εμπόρευμα, Παρασκευή μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΔΩΡΕΑΝ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ

Τις προσφέρει ο Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού & Νεολαίας του Δήμου σε συνεργασία με το Σωματείο Διπλωματούχων Ξεναγών.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΜΖΟΛΑ ΔΑΝΑΗ

Παρασκευή 2/12, 17.00, ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
 Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Δ. Αρεοπαγίτου 15
 Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 50 άτομα)*

Σάββατο 3/12, 10.30, ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
 Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του αρχαιολογικού χώρου, Ερμού 144
 Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου (έως 50 άτομα)*

10.30, ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ
 Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Παπαρηγοπούλου 7, πλ. Κλαυθμώνος
 Ξεναγός: *Αρτεμης Σκουμπουρδή (έως 35 άτομα)*

10.30, ΠΝΥΚΑ (Λόφος Νυμφών - Λόφος Μουσών)
 Σημείο συγκέντρωσης: Ιερός Ναός Αγ. Δημητρίου Λουμπαρδιάρη, Φιλοππάπου
 Ξεναγός: *Άννα Μπενάκη (έως 50 άτομα)*

10.30, ΛΥΚΕΙΟ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ
 Σ. σ.: Ρηγίλλης 1 (Λέσχη Αξιωματούχων)
 Ξεναγός: *Λαυρεντία Γιαννόλα (έως 50 άτομα)*

11.00, ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΜΠΕΝΑΚΗ
 Σ. σ.: Είσοδος του μουσείου, Αγίων Ασωμάτων

22, Θησείο
 Ξεναγός: *Θεώνη Κάμπρα*

11.00, ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ (Προϊστορικοί & Κλασικοί Χρόνοι)
 Σ. σ.: Είσοδος του μουσείου, Κουμπάρη 1
 Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 35 άτομα)*

Κυριακή 4/12, 10.30, ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
 Σ. σ.: Είσοδος του αρχαιολογικού χώρου, Ερμού 144
 Ξεναγός: *Λαυρεντία Γιαννόλα (έως 50 άτομα)*

11.00, ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ (Βυζαντινή συλλογή)
 Σ. σ.: Είσοδος του μουσείου, Κουμπάρη 1
 Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη (έως 35 άτομα)*

11.00, ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΜΠΕΝΑΚΗ
 Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Αγίων Ασωμάτων 22 & Διπύλου, Θησείο
 Ξεναγός: *Θεώνη Κάμπρα (έως 35 άτομα)*

Σάββατο 10/12, 10.30, ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ
 Σημείο συγκέντρωσης: Αδριανού 25, έναντι Ιερού Ναού Αγ. Φιλίππου
 Ξεναγός: *Θεώνη Κάμπρα (έως 50 άτομα)*

Κυριακή 11/12, 10.30, ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ
 Σημείο συγκέντρωσης: Αδριανού 25, έναντι Ιερού Ναού Αγ. Φιλίππου
 Ξεναγός: *Θεώνη Κάμπρα (έως 50 άτομα)*

Πέμπτη 15/12, 17.00, ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
 Σ. σ.: Είσοδος μουσείου, Δ. Αρεοπαγίτου 15
 Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου (έως 50)*

Σάββατο 17/12, 10.30, ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
 Σ. σ.: Είσοδος μουσείου, Πανεπιστημίου 12
 Ξεναγός: *Θεώνη Κάμπρα (έως 35 άτομα)*

10.30, ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΤΡΙΛΟΓΙΑ
 Σ. σ.: Είσοδος κτιρίου Πανεπιστημίου Αθηνών
 Ξεναγός: *Αρτεμης Σκουμπουρδή*

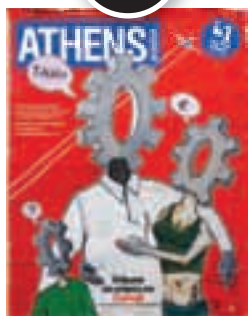
10.30, ΠΝΥΚΑ (Λόφος Νυμφών - Λόφος Μουσών)
 Σημείο συγκέντρωσης: Ιερός Ναός Αγ. Δημητρίου Λουμπαρδιάρη, Φιλοππάπου
 Ξεναγός: *Λαυρεντία Γιαννόλα (έως 50 άτομα)*

10.30, ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (Κυκλαδική & Μυκηναϊκή Τέχνη)
 Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Πατισίων 44
 Ξεναγός: *Άννα Μπενάκη (έως 35 άτομα)*

Κυριακή 18/12, 10.30, ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
 Σ. σ.: Είσοδος του μουσείου, Πανεπιστημίου 12
 Ξεναγός: *Θεώνη Κάμπρα (έως 35 άτομα)*

10.30, ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ (Συλλογή Λαογραφικών & Συλλογή Νεότερης Ιστορίας)
 Σ. σ.: Είσοδος του μουσείου, Κουμπάρη 1, Κολωνάκι
 Ξεναγός: *Αρτεμης Σκουμπουρδή (έως 35 άτομα)*

i

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Δημήτρης Ναϊπλής (N_Grams). Είχε την πρώτη του επαφή με την τέχνη μέσω του γκράφιτι το 1993 (με την τότε υπογραφή «Nair») και συγκεκριμένα στην Πτολεμαΐδα. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε πλήθος ομαδικών εκθέσεων στην Ελλάδα, καθώς και σε φεστιβάλ στο εξωτερικό. Τα τελευταία χρόνια, πειραματίζεται με μία πλούσια γκάμα υλικών που συνεχώς ανανεώνεται, όπως εφημερίδες, δομικά και κατασκευαστικά υλικά, ύφασμα, σπρέι, ξύλο. Στην πρώτη του ατομική έκθεση στη Sargi 12 Gallery, παρουσιάζει μία συλλογή με τίτλο «Curving the World» (Καμπυλώνοντας τον κόσμο) [30/11 - 15/1].

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

BLACK FRIDAY

Κράτησε λίγο αλλά τουλάχιστον ήρθαμε πιο κοντά, ως άνθρωποι.

TWEET ΤΗ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΚΑΣΤΡΟ

«Μπισσοτάκης + Ζωζώ πάνε τελικό».

ΑΡΗΣ ΣΕΡΒΕΤΑΛΗΣ

Ο Ριχάρδος του, θέμα συζήτησης όλη την εβδομάδα. Στους μεν άρεσε, στους δε όχι τόσο, ήταν πάντως και οι μεν και οι δε εκεί.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΗΣ

Ο chef του Suchimou της Σκούφου, ανάμεσα στους 100 καλύτερους στον κόσμο. *(από το περιοδικό «Le chef»)*

«ΜΑΜΜΑ ΜΙΑ» Η ΒΑΝΔΗ

Αν η Δέσποινα είχε κιούμορ θα ανέβαζε τους «Δαίμονες» του Καρβέλα και της Βίσση.

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Δίχως ρεύμα, δίχως Κάστρο». *(σε άρθρο του Γιώργου Παναγιωτάκη -συνωνυμία- στο athensvoice.gr)*

Η ΠΙΟ VIP ΑΦΙΞΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Γαλλο-ιρανική Ματζάν Σατραπί στη Στέγη. *(τυχεροί όσοι τη συνάντησαν)*

ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ

Ήρθαν σαν γερά καστούκια! Σαν να 'θελαν να αποτελειώσουν τη μαρτυρική πόλη από τα βάσανά της.

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ευτυχώς που έβρεξε και πλύθηκαν τα πεζοδρόμια και οι δρόμοι.

ΕΧΟΥΜΕ ΕΣΡ;

Τότε μπορούμε να δούμε τηλεόραση χωρίς υαλουρονικό;

ΤΗΛΕΣΤΑΡ ΓΙΑ ΨΩΝΙΑ ΣΕ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Αυτή η μάστιγα.

ΛΕΞΗ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

«Xenophobia» (για το dictionary.com). *(άλλη μια πρωτιά της Ελλάδας)*

ΜΟΔΑ 2016

Σκισμένα τζιν κι από μέσα μάλλινο καλσόν; Πού είναι η fashion police όταν τη χρειάζεσαι;

ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ

Πας να αγοράσεις λαμπάκια κι έχεις να αποφασίσεις: Θερμό φως; Ψυχρό φως; Λεντάκια; Περγλέ; Εναλλασσόμενο ρεύμα; Σταθερό ρεύμα; Εσωτερικού χώρου; Εξωτερικού χώρου; Να στολίσετε μόνοι σας!

ΠΗΓΑΜΕ ΓΙΑ ΣΠΙΤΙΚΕΣ ΠΙΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙ ΗΛΕΙΑΣ

Αν πεινάτε και βρεθείτε στο Σύνταγμα...

Μερικές φορές πεινάω στο δρόμο (κανείς δεν είναι τέλειος) και παίρνω μια πίτα στο χέρι, συνήθως από παραδοσιακά πιτάδικα του κέντρου – τα κλασικά, δηλαδή τυρόπιτα κουρού ή σπανακόπιτα. Προχθές πεινούσα σε βαθμό λιποθυμίας, κοντοστάθηκα στη φωτεινή βιτρίνα και τελικά άρπαξα μια πίτα από το ελαφρώς μελ-επόκ «Fillo café» – ήταν αργά, οι διαθέσιμες πίτες ήταν 2-3 στη βιτρίνα, και κάπως ξέμεινα με μια χωριάτικη κοτόπιτα (€2,40) την οποία έφαγα επιτόπου με τη μέθοδο της εισπνοής... μέχρι που σταμάτησα, συνειδητοποιώντας ότι ανάσaina μια ΣΟΥΠΕΡ κοτόπιτα, αριστουργηματική, με το μυστικό υλικό που κάνει τη διαφορά, και το οποίο συνήθως ξεχνάνε όσοι φτιάχνουν συστηματικά κοτόπιτες: μουστάρδα. Μουστάρδα ιντίντ, που αλλάζει εντελώς την ουσία της κοτόπιτας, ίσως επειδή θυμάμαι μια ζωή κάτι ημι-άδεια ψυγεία με μισό κλωμό χθεσινό κοτόπουλο, προ-φούρνων-μικροκυμάτων, να το σκίζουμε με κάμποση μουστάρδα στο πλάι η οποία το προβίβαζε σε επίπεδο πρόχειρης γκουρμεδιάς.

Το κρύο κοτόπουλο χωρίς μουστάρδα, από όποια μεριά κι αν το δεις, (1) δεν τρώγεται και (2) παραπέμπει σε μη-μαγειρικές εποχές, πριν τα κουζινικά σόου της πρόσφατης τηλεόρασης, όταν γυρνούσες αργά το βράδυ κι η μόνη σου επιλογή ήταν αυτή. Αν έβρισκες ένα βαζάκι μουστάρδα στο ράφι της κουζίνας, το έσωζες με ζητωκραυγές. Αλλιώς πήγαινες για ύπνο νηστική/ός, με τις ασπριδερές αναπουπουλιασμένες φτερούγες κοτόπουλου να στοιχειώνουν τον ύπνο σου.

(Πωλωω, μεγάλο δράμα. Φανταστείτε, όλα αυτά εκτυλίσσονται με μισό μπαγιάτικο κοτόπουλο δεκαετίας '70-'80. Πού να δείτε τι γράφω με ολόκληρο!) Τέλος πάντων, η κοτόπιτα του «Fillo café» είναι φρεσκοτάπη όπως και όλες οι πίτες που έχουν στη βιτρίνα, τις φέρνουν από διάφορα σημεία της Ελλάδας με αεροπλάνα, τρένα και ΚΤΕΛ, από συνεταιρισμούς, μικρές κοινότητες, εργαστήρια και μαγειρεία, από την Κρύα Βρύση Πέλλης, την Καστοριά, τα Χανιά και το Ηράκλειο, τα Τρίκαλα και άλλα μέρη των οποίων δεν δοκίμασα ακόμα την πιτο-παραγωγή. Έχουν μανιταρόπιτα, μαραθόπιτα, σπανακοτυρόπιτα, Πλαστό, κιμαδόπιτα και ό,τι άλλη πίτα φιλοτεχνεί κατά τόπους η Ελλάδα, αλλά μέχρι το μεσημέρι εξαντλούνται τα μπεστ-σέλερ, κι είναι θέμα τύχης να πετύχετε την αριστουργηματική κοτόπιτα που διαφημίζω τώρα. Το φύλλο είναι τραγανό, ανοιγμένο με (ξύλινο, βάζω στοιχημα) πλάστη, η γέμιση πλούσια, αφράτη, μουστάρδο-κοτοπουλένια, η μυρωδιά σε γονατίζει, είτε έχεις χάσει/ξεχάσει ένα γέυμα είτε όχι. Κι επειδή τις σερβίρουν σε μεγάλα χορταστικά κομμάτια τις πίτες τους, η τιμή είναι καλή – σίγουρα θέλεις και δεύτερο κομμάτι, δηλαδή, αλλά από λαιμαργία, αν ήσουν κανονικός άνθρωπος θα είχες χορτάσει με το ένα...

Το «Fillo café» είναι ένα όμορφο μικρό καφέ, κατά τα άλλα. Έχει και γλυκές πίτες, κάμποσα επιδόρπια, το βορειο-ελλαδίτικο «Γκιουζλεμέ» π.χ., που δύσκολα το βρίσκεις στην Αθήνα («τηγανητά σιροπιασμένα πιτάκια με ξυνομυζήθρα» είναι η περιγραφή, αλλά η γεύση είναι το κάτι άλλο... τα κερνούσαν στη Νέα Πέραμο Καβάλας τα παλιά χρόνια, και τα φτιάχνουν ακόμα στη Μυτιλήνη). Το καφέ, εκτός από σάντουιτς και κλασικά πράγματα που τρως ή στο χέρι ή σε ένα από τα μικρά τραπέζια πίσω, σερβίρει καφέ, σοκολάτα, τσάγια κ.λπ. σε ωραία δαντελωτά φλιτζανάκια εγγλέζας γιαγιάς. Όλα μέσα στο μαγαζί είναι φροντισμένα ως την τελευταία λεπτομέρεια – λες και περιμένουν τη Μις Μαρπλ να έρθει να εξιχνιάσει ένα φόνο, με την Αγκάθα Κρίστι ή μόνη της. Η αίσθηση του καφέ είναι ότι δεν απευθύνεται σε τουρίστες, αλλά σε Έλληνες που νοσταλγούν τις ιδιαίτερες πατρίδες τους ή, έστω, που ξέρουν από σπιτικό φύλλο.

Μετά από μια μέρα μού έφερε φίλη από τον Πύργο Ηλείας ένα πολύ αρωματικό μέλι – αγνό, σπιτικό κι αυτό, «από τις πλαγιές του Μαίναλου, τα βουνά της Κυπαρισσίας, τον κάμπο Σκουροχωρίου Ηλείας και το Μαντούδι της Εύβοιας» όπως λέει η συσκευασία. Το μέλι λοιπόν του μελισσοκόμου **Λεωνίδα Σιανόγλου** γράφει «Γύρη Γύρη» στην παλιομοδίτικη, 50s ετικέτα των βαζακίων του, είναι ελαφρύ, έχει μια γεύση βανίλιας στο βάθος και βγαίνει σε διάφορες ποικιλίες, πευκόμελο, ανθόμελο κ.λπ. – το «βαμβακόμελο» είναι το πιο έντονο και υπέροχο από όλες τις απόψεις, αλλά καθένας με τα γούστα του.

Ε, αυτά. Έχει καταπληκτικά πράγματα η Ελλάδα... και αυτό το επιχείρημα έχει αρχίσει να κουράζει πια, θαυμάζω τους ανθρώπους που ανοίγουν φύλλο σε μικρά γραφικά χωριουδάκια, που κουβαλάνε μελίτσια σε δασωμένες πλαγιές και κάνουν τέτοια ωραία πράγματα ενώ κοπανιόμαστε, πλωριά Γοργόνα και συγγενείς, σύσσωμοι πάνω στο παγόβουνο. Και καταλαβαίνω την ορχήστρα του Τιτανικού που συνέχισε να παίζει ως το τέλος: έτσι πρέπει. Ή έτσι γίνεται τελικά, πρέπει-δεν πρέπει... **A**

«Fillo café», καφέ και χειροποίητες ελληνικές πίτες, Καραγιώργη Σερβίας 14, Σύνταγμα, 2103215373

«Γύρη γύρη» Προϊόντα Ελληνικής Μελισσοκομίας, Πύργος Ηλείας, 6974195296, 2621020521, 2102755164

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για ένα πιο βολικό τύλιγμα της διάφανης μεμβράνης στις έτοιμες αραβικές πίτες)

Απαρηγόρητος ο Αλέξης Τσίπρας με το θάνατο του Φιντέλ Κάστρο

Πάντως πριν καταλήξουμε σε βαρυσήμαντα πολιτικά συμπεράσματα για τον διορισμό του Πάνη Μηλιού στο Φεστιβάλ Αθηνών, να βεβαιωθούμε ότι δεν έχει μελετηθεί κι αυτός τεχνικές αφαιρέσεις αρνητικής ενέργειας...

● Γεγονός που η προϊστάμενη του Λυδία Κονιόρδου θα εκτιμούσε ιδιαίτερα.

Όλοι οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στη νέα διευθύντρια του γραφείου του Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη...

Γιατί ο διορισμός της και ο μισθός της εν μέσω φορολογικής καταιγίδας έδειξε ότι οι μόνοι που έχουν μέλλον είναι αυτοί που κάνουν retweet τα στελέχη της κυβέρνησης στα social media.

● Οπότε, κάθε νέος επιστήμονας που ψάχνει δουλειά ή κάθε μικροεπιχειρηματίας που υπερ-φορολογείται, μπορεί επιτέλους να σταματήσει να πιστεύει όλα αυτά περί ανάπτυξης και περί brain drain.

● Δηλαδή μπορεί επιτέλους να σταματήσει να ελπίζει. Γιατί η ελπίδα είναι η μεγαλύτερη δουλειά. Και να φύγει χωρίς ενοχές στο εξωτερικό. Και να σωθεί;

● Ποτέ άλλοτε ένας μόνο διορισμός δεν βοήθησε τόσους πολλούς...

Να θυμίσουμε ότι ο Ρόμπερτ Μουγκάμπε, ο πρόεδρος της Ζιμπάμπουε που βρέθηκε στην Κούβα για την κηδεία του Κάστρο, είχε απαγορεύσει τον πληθωρισμό...

● Επειδή σε αυτές τις εκδηλώσεις οι ηγέτες ανταλλάσσουν τεχνογνωσία... Και δεν λείπει να βρεθούμε προεκπλήξεως.

Να δώσουμε κι ένα δίκιο στους αστυνομικούς που φρουρούσαν τη Μελίνα Μερκούρη τα τελευταία 22 χρόνια που δεν ήταν στη ζωή.

● Τόσα χρόνια ακούν οι άνθρωποι «Ανδρέα, ζεις εσύ μας οδηγείς» και «το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο, δυνατό», σου λέει αυτοί οι τύποι είναι Χαϊλάντερς. Άσε καλού-κακού να είμαστε σίγουροι...

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δηλαδή, αν επιτευχθεί μείωση του χρέους και χαλάρωση των πλεονασμάτων θα μπορέσουν επιτέλους να διορίσουν και άλλες διευθύντριες γραφείων Πρωθυπουργού με μισθό δύομισι χιλιάδες ευρώ;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ2

Τώρα δηλαδή που μάθαμε τη συγγένεια του Θάνου Τζήμερου με τον Τσε, η επίθεση εναντίον του ε-πειδή ξεκολλούσε αφίσες του ΠΑΜΕ μπορεί να καταγραφεί ως «συντροφικό μαχαίρωμα»;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Γενεθληγγύη»: Η μεταφυσική σύνδεση που αισθάνεσαι με κάποιον όταν μαθαίνεις ότι έχετε ίδια μέρα γενέθλια

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Γιώργος Κυρίτσος

«Ένα τέτοιο δυστύχημα (σ.σ.: η έκρηξη στη Μόρια) μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε σπίτι, πολλώ δε μάλλον όταν μιλάμε για συνθήκες έκτακτης ανάγκης»

Μετάφραση «Δεν με ενδιαφέρουν οι άνθρωποι. Το σημαντικό είναι να επικοινωνήσω ότι δεν έχουμε ευθύνες».

ΜΑΞΙΜΟΥ (ΜΑΜΜΟΝ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΙ) ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Κυριακή 27 Νοεμβρίου Μέγαρο Μαξίμου, ώρα 22.00

- Έλα, αγάπη μου... Τι γίνεται;
- Άσε τα «αγάπη μου» και τα σάπια... Τι μαθαίνω; Θα πάει ο κύριος ταξιδάκι στην Κούβα;
- Εεεε... ναι... Είμαι το πρόσωπο της Αριστεράς στην Ευρώπη! Δεν μπορώ να λείπω...
- Αυτές τις μαλακίες να τις λες στους ψηφοφόρους σου που σε πιστεύουν. Όχι σε μένα!
- Δεν έχω ψηφοφόρους που με πιστεύουν πια... Γι' αυτό πάω. Για να τους το θυμίσω!
- Αλέξη, κόψ' το!
- Ρε Μπετάκι, σκέψου το λίγο: εγώ να εκφωνώ τον επικήδειο. Για την επανάσταση... Για τη νίκη των λαών... Για τους αγώνες κατά του ιμπεριαλισμού... Θα τους μαγέψω. Όπως τότε στο αμφιθέατρο που με έβλεπες και με θαύμαζες.
- Και τώρα ποιος θα σε θαυμάζει; Οι γκόμενες στην Κούβα;
- Δεν το πιστεύω ότι ζηλεύεις!
- Δεν ζηλεύω. Εγώ δεν κάνω τέτοιες γυναικουλίστικες αμερικανιές!
- Είπα κι εγώ...
- Και δε μου λες; Μόνος σου... θα πας;
- Ε... ναι... Αφού οι άλλοι έχουν δουλειές, μωρέ...
- Αλέξη, είπαμε! Όχι αυτά σε μένα!
- Δεν είναι δυνατόν! Ούτε εσύ δεν με πιστεύεις πια;
- Τι να πιστέψω; Ότι ξαφνικά σε έπιασε η πρεμούρα για την επανάσταση;
- Μα βιάμαι να φύγω από εδώ. Πρέπει να ξαναβρω τον επαναστατικό μου οίστρο... Να τρέχω με ένα ανοικτό αυτοκίνητο χαράματα, μεθυσμένος για τη νίκη της Επανάστασης... Να τραγουδήσω το «Κομαντάντε Τσε Γκεβέρα»... Να στασιάρω...

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μεταφράστρια του Αλέξη Τσίπρα στην Κούβα (που πρέπει να μεταφράσει τη λέξη «προτάγματα»)

- Να με πάρεις μαζί σου!
- Μα Μπέτυ μου... Θα αρχίσουν να γράφουν πάλι...
- Δε με νοιάζει! Άντε γιατί πολλές τσαπερδόνες έχετε διορίσει τελευταία και δεν μου αρέσει καθόλου!
- Μην κάνεις σαν μικροαστή...
- Είμαι ή δεν είμαι η Πρώτη Κυρία της Αριστεράς;
- Μπα; Νόμιζα ότι δεν σου αρέσει το «πρώτη κυρία»!
- Δεν μου αρέσει, αλλά αν νομίζεις ότι θα σε αφήσω να σαλιαρίζεις τόσες μέρες με αυτές τις μουλάτες που χορεύουν λάτιν σα να κάνουν στριπτίζ είσαι γελασμένος!
- Μα θα πάμε σε κηδεία!
- Ναι. Στην κηδεία αυτού που θαυμάζεις και που είχε 35.000 ερωμένες!
- Ε, αυτός τις είχε που ήταν επαναστάτης και φορούσε στολή. Όχι εγώ που τον παριστάνω μη φορώντας γραβάτα...
- Ναι, καλά... Στις κηδείες τους πιάνει όλους ένας οίστρος για σεξ. Ας τα αυτά! Η θα έρθω μαζί ή δεν θα πας ούτε εσύ!
- Μπέτυ, τώρα ρίχνεις νερό στον μύλο της αντίδρασης...
- Μην πας να με τουμπάρεις με ωραία λόγια!
- Καλά. Θα δούμε... Και τι θα φορέσεις;
- Αυτό σε μάρανε τώρα; Όταν με έσερνες στους φοιτητές των λαών στην Αμερική δεν σε ένοιαζε. Τώρα σε νοιάζει;
- Ε, για να μην έχουμε πάλι τα ίδια με την Κίνα το λέω...
- Μπα; Από πότε πρέπει να είσαι σωστά ντυμένη για να τρέχεις με ανοικτό αυτοκίνητο στους δρόμους της Αβάνας; Δεν ήξερα ότι η επανάσταση θέλει σωστά ρούχα...
- Και οι φοιτητές σου! Τι θα πουν οι φοιτητές σου; Ε;
- Μπα, θυμήθηκες τους φοιτητές μου; Κάτι μου λέει ότι δεν θέλεις να έρθω!
- Όχι! Να έρθεις... Να έρθεις και να ανέβεις επάνω στο βήμα μαζί μου! Όσο θα εκφωνώ τον επικήδειο...
- Μισό λεπτό! Σε τι γλώσσα θα εκφωνήσεις;
- Εεεε... Στα αγγλικά!
- Α... Όχι! Αυτό δεν μπορώ να το αντέξω...
- Ποιο;
- Το ισπανικό «ρο» που θα κάνεις πάλι... ●

Από την αλάνα στη ρομποτική πλατφόρμα

Στην εποχή μας τα παιδιά δεν βγαίνουν πια στους δρόμους για να παίξουν όπως συνέβαινε σε άλλες δεκαετίες. Η εποχή μας έχει πολύ συχνά κατηγορηθεί ότι μας απομονώνει μπροστά σε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή, μετατρέποντας την κάθε κοινωνική συναναστροφή μας σε ένα ατέρμονο παιχνίδι κοινωνικής δικτύωσης. Η αλάνα του σήμερα είναι μια πλατφόρμα τεχνολογίας και αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό. Είναι κομμάτι της εξέλιξης.

Η **COSMOTE** έχει τα αντανακλαστικά, την ευαισθησία, και πάνω απ' όλα το όραμα να συμβάλει στην ανάπτυξη των ψηφιακών δεξιοτήτων των παιδιών και να τα προετοιμάσει για τον ψηφιακό κόσμο. Για το λόγο αυτό, είναι στρατηγικός συνεργάτης του **WRO Hellas** (Οργανισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής, Επιστήμης και Τεχνολογίας) και στηρίζει Πανελλήνιους Διαγωνισμούς Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για παιδιά Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου. Τα τελευταία δύο χρόνια στηρίζει τους Πανελλήνιους Διαγωνισμούς Εκπαιδευτικής Ρομποτικής του Δημοτικού. Πέρσι μπήκαν στο παιχνίδι για πρώτη φορά και μαθητές του Γυμνασίου. Φέτος η παρέα μεγαλώνει αριθμητικά και ηλικιακά, καθώς συμμετέχουν πλέον σε αντίστοιχο διαγωνισμό και μαθητές Λυκείου. Συνολικά οι συμμετοχές έχουν ξεπεράσει τις 3.500. Στους 3 τελικούς των Διαγωνισμών που θα πραγματοποιηθούν την Άνοιξη του 2017 θα φιλοξενηθούν και άλλες ενέργειες που έχουν σκοπό την προώθηση της ρομποτικής και του STEM στο ευρύ κοινό.

Το STEM (Science-Technology-Engineering-Mathematics) είναι η νέα εκπαιδευτική μέθοδος στην οποία βασίζονται όλοι οι Διαγωνισμοί Εκπαιδευτικής Ρομποτικής. Οι μαθητές εργάζονται σε ομάδες, σκέφτονται και κατασκευάζουν ως μηχανικοί, κατανοούν βιωματικά. Έμφαση δίνεται στη συναρπαστική πράξη και όχι στη στεγνή θεωρία. Μπορεί να δώσει ευκαιρίες για την ανάπτυξη δεξιοτήτων, ενθαρρύνοντας τους μαθητές να εμπλέκονται διαδραστικά σε θέματα που έχουν να κάνουν με την επιστήμη, τα μαθηματικά, τη μηχανική και την τεχνολογία και να αναπτύξουν έτσι δεξιότητες ζωτικές για τη δημιουργία μιας ακμάζου-

σας οικονομίας, αλλά και μιας υγιούς και ασφαλούς κοινωνίας. Και κάπως έτσι βλέπουμε θεαματικές αλλαγές: παιδιά σταματούν να σκέφτονται και να δρουν ατομικά και οργανώνονται και δουλεύουν σε δημιουργικές ομάδες. Αντιμετωπίζοντας την Επιστήμη ως παιχνίδι, η Επιστήμη μπορεί στη συνέχεια να τους αποκαλυφθεί ως ένας πρώτης τάξεως επαγγελματικός προσανατολισμός.

Παιδιά σταματούν να σκέφτονται και να δρουν ατομικά και οργανώνονται και δουλεύουν σε δημιουργικές ομάδες. Αντιμετωπίζοντας την Επιστήμη ως παιχνίδι, η Επιστήμη μπορεί στη συνέχεια να τους αποκαλυφθεί ως ένας πρώτης τάξεως επαγγελματικός προσανατολισμός.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ

Από την αθρότητα του Δημοτικού στην ενδιαφέρουσα μετάβαση του Γυμνασίου και από εκεί στην τελική ευθεία του Λυκείου, και όλα αυτά έχουν ξαφνικά κοινό παρονομαστή τη ρομποτική, η οποία, ευελιξία καθώς είναι, προσαρμόζεται στις ανάγκες κάθε ηλικιακής ομάδας:

— Ο 3ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για παιδιά Δημοτικού έχει θέμα **«Οχήματα και μεταφορές του αύριο»**. Οι συμμετέχοντες καλούνται να κατασκευάσουν μια ολοκληρωμένη ρομποτική κατασκευή-μοντέλο, η οποία θα πρέπει να προσομοιώνει το θέμα του διαγωνισμού.

— Ο 2ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Εκπαιδευτικής Ρομποτικής για μαθητές Γυμνασίου έχει θέμα **«Η πορεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου»**, και καλεί τους συμμετέχοντες να διαγωνιστούν σε ποταμό στην οποία απεικονίζεται η πορεία του Έλληνα στρατηλάτη στα βόρεια της Ασίας.

— Ο 1ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Εκπαιδευτικής

Ρομποτικής για μαθητές Λυκείου με θέμα **«Πράσινη Ενέργεια και Επιχειρηματικότητα»** καλεί τις ομάδες να δημιουργήσουν καινοτόμο project για την επίλυση τεχνολογικών προβλημάτων που σχετίζονται με το συγκεκριμένο θέμα. Βασικό ζητούμενο, που θα παίζει σημαντικό ρόλο στην τελική βαθμολόγηση, είναι το κατά πόσο το κάθε έργο θα συνοδεύεται από ρεαλιστικό επιχειρηματικό πλάνο, με εφαρμογή στην αγορά. Όλοι οι Πανελλήνιοι Διαγωνισμοί Εκπαιδευτικής Ρομποτικής είναι υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και έχουν χορηγό επικοινωνίας την COSMOTE TV. Η προθεσμία υποβολής συμμετοχής και στους 3 Πανελλήνιους Διαγωνισμούς είναι μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου 2017.

“ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ” ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Αναγνωρίζοντας τις σημαντικές ικανότητες των παιδιών στην Ελλάδα, η **COSMOTE** παίζει ακόμα πιο δυναμικό ρόλο. Συγκεκριμένα, καλύπτει τα έξοδα 5 ομάδων της ελληνικής αποστολής, που διακρίθηκαν στον 8ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Εκπαιδευτικής Ρομποτικής WRO και παίρνουν μέρος στη 13η Ολυμπιάδα Ρομποτικής (World Robot Olympiad), που πραγματοποιείται στο Νέο Δελχί, στις 25-27 Νοεμβρίου. Το θέμα αυτής: «Rap the Scrap»! Η φετινή Ολυμπιάδα ξέρει πολύ καλά ότι όσο αντιμετωπίζουμε τα σκουπίδια ως απλά σκουπίδια, τόσο θα επιστρέφουν εκδικητικά καταναλώνοντας τον ζωτικό μας χώρο. Έτσι λοιπόν, όλες οι δοκιμασίες σχετίζονται με το πώς μπορεί κάποιος να μειώσει, να ανακυκλώσει και να διαχειριστεί τα κάθε είδους σκουπίδια και απόβλητα με ουστό τρόπο.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το <https://www.cosmote.gr/fixed/corporate>

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΣΤΟ «ΒΟΥΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ»

Τι συνέβη στα παρασκήνια

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Όποιος ίδρωσε με την οσμή των λερωμένων σεντονιών διαβάζοντας την «Τριλογία της Αβάνας» και όποιος ένιωσε να σφίγγει το στομάχι του με την περιγραφή της λειτουργίας των σφαγείων στην Κούβα των Κάστρο όπως αυτή η περιγραφή απλώνεται σαν εφιαλτικός καμβάς στο «Βρώμικη σάρκα», τότε οι σχέσεις του με την Κουβανέζικη Επανάσταση είναι ξεκάθαρες. Όποιος πέρασε το κατώφλι του μεγαλύτερου νοσοκομείου για γυναίκες στον κόσμο, που βρίσκεται στο εξαθλιωμένο γκέτο-πόλη του Σοβέτο, έξω από το Γιοχάνεσμπουργκ, και αντίκρισε τους κουβανούς γιατρούς να εργάζονται με απίστευτη αυτοθυσία αντιμετωπίζοντας στα ίσια το χάρο αλλά με έναν υπέρογκο μισθό για τα δεδομένα της Νοτίου Αφρικής που κατατίθεται ωστόσο στην Κεντρική Τράπεζα της Κούβας των Κάστρο σε δολάρια, τότε οι σχέσεις του με το οδοιπορικό του Φιντέλ στη Σιέρα Μαέστρα είναι ξεκάθαρες έστω και συναισθηματικά φορτισμένες από τη συνθηματολογία των παλαιότερων νεανικών φαντασμάτων. Ο Τσίπρας προφανώς ούτε διάβασε τον Γκουτιέρρες ούτε επισκέφτηκε τον τόπο της συσσωρευμένης εξαθλίωσης στη Νότιο Αφρική. Για το λόγο αυτό μετέβη στην Αβάνα, διότι οι σχέσεις του με τη δικτατορία των Κάστρο και με τη μυθολογία του Τσε δεν είναι ξεκάθαρες.

Προσκυνητής στην Αβάνα ο ανενήμερος μονίμως λοιπόν Τσίπρας, συνομιλητές στο «Βουνό του Προσκυνητή», το «Mont Pellerin» της Ελβετίας, οι Αναστασιάδης και Ακιντζί, σε ένα ραντεβού με την Ιστορία για την επίλυση του Κυπριακού Ζητήματος. Μόνο που τα προσκυνήματα δεν συνοδεύονται σχεδόν ποτέ από θαύματα. Η μοιραία σχέση μεταξύ των δύο «προσκυνημάτων» ακούει στο όνομα του διδύμου «Τσίπρας - Κοτζιάς» και παράλληλα σε εκείνο του Ταγίρ Ερντογάν. Ευτυχώς που στην Ιστορία δεν λειτουργεί αποτελεσματικά η Μεταφυσική και άρα η έννοια του μοιραίου δεν υφίσταται.

Αντιθέτως υφίσταται και κυριαρχεί το παρασκήνιο το οποίο και ευθύνεται για την προσωρινή (η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία) διακοπή των συνομιλιών για το Κυπριακό. Η ATHENS VOICE συνομίλησε με πηγές που γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα στη Λευκωσία, στα Κατεχόμενα, στην Τουρκία και στην Αθήνα. Με άτομα που δεν αναφέρονται στα Media αλλά που είναι σε θέση να εξηγήσουν αλλά και να εκτιμήσουν το παρασκήνιο των συνομιλιών.

Η πρώτη ημέρα στο ραντεβού «Mont Pellerin 1» στην Ελβετία σηματοδεύτηκε από ένα άκρως αρνητικό κλίμα. Ο Ακιντζί με το καλημέρα έθεσε ως εδαφικό όρο την υπαγωγή του 33% του κυπριακού εδάφους υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση στη μελλοντική Ομοσπονδία. Ο Νίκος Αναστασιάδης «ζώστηκε τα άρματα και φόρεσε τη φουστάνελα» εκτιμώντας πως δεν υπάρχει περιθώριο συζήτησης. Για τους ειδικούς επί του Κυπριακού το 33% σημαίνει πως η τουρκοκυπριακή πλευρά δεν παραχωρούσε ούτε τη Μόρφου, ούτε καν ένα κομμάτι στην Κερπασία. Την παρτίδα έσωσε ο Άνδρος Κυπριανού του ΑΚΕΛ ο οποίος στην κατεπείγουσα τηλεφωνική συνομιλία που είχε με τον Νίκο Αναστασιάδη, κατάφερε να πείσει τον Πρόεδρο της Κύπρου να παραμείνει στην Ελβετία διότι την επόμενη ημέρα η τουρκοκυπριακή πλευρά θα κατέθετε νέα πρόταση υποχωρώντας σαφώς από την προηγούμενη θέση της. Όντως την επομένη ο Ακιντζί υποχώρησε στο 29% επί του εδαφικού. Για τους γνώστες αυτό σήμαινε πως η Μόρφου θα ήταν υπό ελληνοκυπριακή διοίκηση καθώς και το μικρό κομμάτι στην άκρη του δακτύλου της Κερπασίας. Το μείζον είχε επιτευχθεί. Εκείνη τη στιγμή ο Ακιντζί ζήτησε να προσδιοριστεί χρονικά η σύγκλιση της Διεθνούς Διάσκεψης ώστε να ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση με την τελική διαμόρφωση του πλαισίου για την Ασφάλεια και τις Εγγυήσεις. Εκείνη την στιγμή συνέβη το μοιραίο. Ο Νίκος Αναστασιάδης δήλωσε πως θα πρέπει πρώτα να ενημερωθεί η Αθήνα για τις εξελίξεις, παρά την επιμονή του Ακιντζί ο οποίος προφανώς επιθυμούσε να μειώσει κατά το δυνατόν

τα περιθώρια παρεμβάσεων της Αθήνας και της Άγκυρας στο τελικό πλαίσιο της εδαφικής διευθέτησης. Ο πρόεδρος της Κύπρου έκανε λάθος εκτίμηση. Επέστρεψε και στη συνέχεια ήλθε στην Αθήνα όπου αντιμετώπισε το δίδυμο «Κοτζιά - Τσίπρας» οι οποίοι, για λόγους που θα εκτιμηθούν στο μέλλον, συνέδεσαν την εξέλιξη στο εδαφικό με τη ρητή εμπλοκή του ζητήματος Ασφαλείας και Εγγυήσεων. Τυτέστιν θα έπρεπε πριν το τελικό ok στο εδαφικό να επιλυθούν τα ζητήματα Ασφαλείας (αποχώρηση τουρκοκινικών δυνάμεων) και κατοχύρωση του καθεστώτος μη εγγυήσεων από Τουρκία, Ελλάδα και Μ. Βρετανία ως προς την μελλοντική Ομοσπονδία.

Η χρονική καθυστέρηση και η εμπλοκή της Αθήνας επέφεραν το μοιραίο. Την έντονη, δηλαδή, εμπλοκή της Άγκυρας στο ζήτημα. Οι Αναστασιάδης και Ακιντζί επιστρέφουν στην Ελβετία για το νέο ραντεβού «Mont Pellerin 2». Η ελληνοκυπριακή πλευρά αγγίζει το θέμα της Μόρφου επί του πρακτέου. Ζητούσε την επιστροφή 95.000 εκτοπισμένων μετά από την εισβολή. Ο Ακιντζί αντιπροτείνει τον αριθμό 55.000-65.000. Κανείς ελληνοκύπριος διαπραγματευτής δεν θα τολμούσε να επιστρέψει στη Λευκωσία με ένα τέτοιο νούμερο στο φάκελό του. Ο Ακιντζί γνώριζε από πρώτο χέρι τα πολιτικά περιθώρια του συνομιλητή του. Η «σκιά της Άγκυρας» είχε πέσει βαριά στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης. Το μπαλάκι έφευγε πια από το γήπεδο των δύο Κοινοτήτων και επέστρεφε δυστυχώς στις λεγόμενες «Μπότερες Πατρίδες» που αντιμετωπίζουν τους «αδελφούς» στην Κύπρο ως περίπου αντίστοιχες νομαρχίες στην καλύτερη των περιπτώσεων. Η Αθήνα για πρώτη φορά έσπασε το δόγμα «Η Κύπρος αποφασίζει, η Αθήνα συμπαραστέκεται και στηρίζει». Η Άγκυρα άλλωστε ποτέ δεν άφησε τους Τουρκοκυπρίους να αποφασίσουν για τον εαυτό τους.

ΟΙ ΛΕΓΟΜΕΝΕΣ «ΜΗΤΕΡΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ» ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ «ΑΔΕΛΦΟΥΣ» ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΩΣ ΠΕΡΙΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΣ ΝΟΜΑΡΧΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ.

Το τριήμερο της τρέλας

Την επομένη του ναυαγίου στο «Βουνό του προσκυνητή», ο τουρκοκυπριακός τύπος κατηγορούσε τον Ακιντζί ως υπαίτιο του αδιεξόδου. Αντιθέτως ο ελληνοκυπριακός τύπος «έδειξε» με το δάκτυλο τον Νίκο Κοτζιά ως βασικό υπαίτιο του ναυαγίου. Στο Μαξίμου πρυτάνευσε ο εκνευρισμός. Ο Αλέξης Τσίπρας συνομιλεί τηλεφωνικά με τον Ταγίρ Ερντογάν. Ζητά συνάντηση μαζί του. Ο Ερντογάν συμφωνεί. Ως ημερομηνία προσδιορίζεται ανεπίσημα η 4η Δεκεμβρίου. Αρχίζουν οι αντιδράσεις του τύπου «πού πας ξυπόλητος στ' αγκάθια» ή, ακόμη χειρότερα, «πού πας, ρε Καραμήτρο». Το Μαξίμου το ξανασκέφτεται. Ο Τσίπρας προσπαθεί να απεμπλακεί. Ο Άνδρος Κυπριανού του ΑΚΕΛ έχει μία δίωρη συζήτηση με Τσίπρα και Κοτζιά. Ο Τσίπρας αναχωρεί για το προσκύνημα στην Αβάνα. Ο Κοτζιάς για ταξίδι στη Λιβύη. Ο Άνδρος Κυπριανού εξέρχεται αισιόδοξος από την κου-

βέντα του με τον έλληνα πρωθυπουργό παρουσία Κοτζιά. Φθάσαμε αισίως στην 27η Νοεμβρίου. Στην Αθήνα παρουσιάζεται ένα σπουδαίο βιβλίο, «Η Τουρκία στην Ανατολική Μεσόγειο - Οι ιδεολογικές όψεις της Εξωτερικής Πολιτικής», δύο νέων κυπρίων επιστημόνων, των Ζήνωνα Τζιάρα και Νίκου Μούδουρου. Κατά την παρουσίαση του βιβλίου ζητείται από τους επιστήμονες στο πάνελ να εκτιμήσουν το περιεχόμενο της εφαρμοσμένης ελληνικής διπλωματίας από το «Mont Pellerin 1» έως τη Δευτέρα που μας πέρασε και την αναχώρηση του Τσίπρα για την Κούβα. Ο καθηγητής Θάνος Ντόκος συνοψίζει την εκτίμησή του σε μία τριλογία: «Προσωπικές φιλοδοξίες και στρατηγικές - Έλλειμμα συντονισμού - Έλλειμμα ξεκάθαρης στρατηγικής».

Εμείς προσθέτουμε ανερευθρίαστα την εκτίμηση «Η ελληνική εξωτερική πολιτική στο ντιβάνι του ψυχαναλυτή». Ελπίζουμε η εμπειρία του πρωθυπουργού στην Κούβα των Κάστρο να τον εμπλουτίσει με την απαραίτητη σοφία ώστε να αντιληφθεί τι ενδεχομένως διακυβεύεται σε ένα (ευχόμαστε) πιθανό νέο ραντεβού για το Κυπριακό Ζήτημα. Ως γνωστόν ο Θεός είναι μεγάλος, της Ελλάδας μάλιστα ο Θεός μεγαλύτερος των άλλων. **Α**

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλί

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκληβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συστηριμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρούς

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γουανιάδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαργακουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάου, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσακούλακη, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαράμη, Α. Χουρμούζης

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Εικονογραφίες Θεοδωρή Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματοπούλος, Smart, Β. Γκογκτζιλιάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλσιπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης
Νίκος Τσουανάτος, ntsouanatos@athensvoice.gr
Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market Νίκος Δαμιδηόπουλος, Θεοδώρα
Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώτσος
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct
Market Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έρη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζήτη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικοπούνη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210
3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκεται την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άγκριση του εκδότη.

RAW.

G-STAR RAW

THE MALL ATHENS STORE

G-STAR SHOP-IN-SHOP: ATTICA, ATHENS | NOTOS GALLERIES, THESSALONIKI | HIONIDIS MANKIND,
THESSALONIKI | JEANIOUS, PATRA | G-ROOM, LARISA

PHARRELL WILLIAMS, HEAD OF IMAGINATION

© 2016 G-STAR RAW

Φοβόμουν να γίνω πενήντα ετών.

Μέχρι που κατάλαβα ότι η εναλλακτική του να μη μεγαλώνεις είναι να σε ρουφήξει το χώμα της πατρίδας ή ο ουρανός της Βουλγαρίας. Αλλά εντάξει, αυτές οι νευρώσεις και τούτοι οι φόβοι είναι η πολυτέλεια που σου χορηγεί η πρόοδος. Έναν αιώνα νωρίτερα να γεννιόσουν, στα πεντηκοστά σου γενέθλια συνήθως είχε ολοκληρωθεί και η διαδικασία της αποσύνθεσης, ενώ η πόλη, που μεγάλωνε σαν κοπέλα στην εφηβεία, κατάπινε λαίμαργα το μνήμα σου. Ε, και μετά η ζωή, εδώ στο δυτικό κόσμο, έρχεται όλο και πιο πολύ στα μέτρα σου. Όλοι γύρω σου είναι μεγάλοι. Είσαι πενήντα και μπορεί να πετύχεις κατάσταση να είσαι ο μικρότερος στο δωμάτιο. Οι γονείς των φίλων σου ζουν και έτσι όπως έχουν χαλαρώσει οι κοινωνικές συμβάσεις, οι νεότεροι σου μιλούν στον πληθυντικό. Φόρα σκισμένο τζιν και μη στέκεσαι μπροστά στον καθρέφτη, ειδικά όταν είσαι γυμνός. Ακόμα και αν δεν κάνεις καινούργια αρχή, μπορείς να πεις στον εαυτό σου ότι τίποτα δεν τελείωσε ακόμα. Εχω πολλούς γνωστούς και φίλους που γεννήθηκαν και αυτοί το 1966. Υποτίθεται ότι τώρα είναι η γενιά μας τα αφεντικά αυτής της ζωής. Ανοσίες. Μας βλέπω τους περισσότερους πώς τρέμουμε σαν αρνιά πριν το μαχαίρι. Πολύ μεγάλος για να το πάρεις από την αρχή, αλλά και αρκετά μικρός για να τα παρατήσεις. Τι στο διάολο γενιά είμαστε εμείς που γεννηθήκαμε ανάμεσα στο 1965 και στο 1970; Η γενιά της Αλλαγής, νομίζω. Θυμόμαστε τη χώρα ασπρόμαυρη, αλλά τη ζήσαμε να παίρνει χρώμα και να αφήνει στην άκρη τα χοντρά μάλλινα βαλκανικά της ρούχα. Μας έχει μείνει κάτι από αναμνήσεις χούντας, αλάνες, μπακάλικα και παπούτσια έξω από την πόρτα. Και μετά 8ος. Δεν ήταν πιο όμορφη χώρα. Ήταν πιο άγουρη, πιο αγνή. Και τα φαγητά είχαν διαφορετική γεύση. Αλλά τα ίδια δεν λένε όσοι μεγαλώνουν; Και ανακαλύπτουν και αυτοί αλήθειες που τις έγραψαν σε σκονάκι οι προηγούμενοι.

Οι αρετές και τα χαρίσματα που έχεις, ορίζουν το πλαίσιο της ζωής.

Όμως η ζωή σου σημαδεύεται κυρίως από τα λάθη σου.

Η ζωή είναι τόσο σύνθετη, όσο και το σύμπαν. Ωστόσο στα μεγάλα ερωτήματα που φέρνει μπροστά σου, πρέπει να απαντήσεις με ένα «ναι» ή ένα «όχι».

Όσο μεγαλώνεις τόσο καταλαβαίνεις την αξία της συγχώρεσης. Κυρίως επειδή αγωνίζεσαι να συγχωρέσεις τον εαυτό σου.

Κάπου στα πενήντα, ο συμβιβασμός με το θάνατο αρχίζει πια και σβήνει αργά, αλλά σταθερά το φόβο. Και ενώ φοβάσαι λιγότερο το θάνατο, όλα τα άλλα αρχίζουν να σε φοβίζουν περισσότερο.

Δεν έχεις κανένα λόγο να ζηλεύεις τους νεότερους. Διότι εσύ έχεις βάλει στην άκρη ζωή, ενώ εκείνοι πρέπει να φτιάσουν τα χρόνια σου για να πουν το ίδιο.

Τις μεγαλύτερες αλήθειες της ζωής τις λέει τελικά ο καθρέφτης σου.

Μέρα με τη μέρα το σώμα σου καταλαμβάνεται από τους γονείς σου. Στην αρχή το βλέπεις στον ίσκιο σου. Μετά στο λένε και οι άλλοι. Συχνά συλλαμβάνεις τον εαυτό σου να γίνεται κάτι που έλεγε ότι δεν θα γίνει ποτέ.

Εντυπωσιάζεσαι με αυτά που θυμάσαι και ταυτόχρονα μελαγχολείς επειδή σου φαίνονται τόσο παλιά. Αισθάνεσαι καλά επειδή το κορμί σου έχει ξεχάσει πώς είναι να είσαι τριάντα ετών.

Καταλαβαίνεις για ποιο λόγο οι γέροι είναι σιωπηροί. Κάποια πράγματα δεν λέγονται με λόγια, δεν έχουν βρεθεί λέξεις να τα περιγράψουν.

Έρχονται στιγμές που, επαγγελματικά, θα ήθελες να είσαι είτε είκοσι χρόνια μικρότερος, είτε δέκα χρόνια μεγαλύτερος.

Πολιτικά, δηλώνεις ότι πλέον δεν είσαι κορόιδο, αλλά ξεχνάς και πόσο μαλάκας ήσουν.

Αν δεν μάθεις να ξεχνάς, δεν επιβιώνεις.

Η ζωή δεν είναι τα καλοκαίρια.

Είναι ο χειμώνας. Είναι φτιαγμένη από χιλιάδες καθημερινές μέρες του χειμώνα.

Τα απογεύματα φέρνουν περισσότερη μελαγχολία. Είναι η ώρα σου. ●

→ giannakidis@protagon.gr

Εικονογράφηση του Ted CoConis - «The Secret of Dorian Gray» από το 1970 για την ταινία του Massimo Dallamano

ΣΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ
16 ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΠΟΥ
ΚΑΤΑΛΑΒΑ

UNPLUG

#ITTAKESCOURAGE

Ray-Ban

GENUINE SINCE 1937

ray-ban.com

Με την αγορά *Ray-Ban*® οράσεως
ΔΩΡΟ οι φακοί

Η προσφορά αφορά σε ΦΑΚΟΥΣ Silver αξίας 70€
και ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων.

GrandOptical

Όλα έχουν τελειώσει. Τώρα, ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του κωνεύουμε το μάθημα. Εκείνη χωρίς δικό της πάγκο, άστεγη ούσα, απλά εξαφανίστηκε μέσα στη βουή της πόλης, στον αρρωστημένο νοτιά. Πήρε μαζί και τον γκριζό γάτο της.

«Τα ζώα δεν είναι κινούμενα έπιπλα. Το καθένα έχει ένα “εσύ”!» Έτσι το έθετε η Νί-

κη, που είχε βρει κατάλυμα στην εσοχή ενός τοίχου, ακριβώς απέναντι απ’ την είσοδο του Πάρκου. Μικρόσωμη με σπυργιτίσιο παράστημα και μάτι αλέγρο, με ξυρισμένο κρανίο, με κάποιου τύπου ψυχοπάθεια, ναι, πάντως από τους πιο ευδιάθετους ανθρώπους στη γειτονιά.

Στον γκριζό γάτο άρεσε να τρομοκρατεί τα περιστέρια, ήταν τα ζωντανά του παιχνίδια. Η κυρά του τα τάιζε ψίχουλα, για να τα φέρει κοντά ώστε να τα κυνηγεί εκείνος. Σε κάθε του απόπειρα γελούσε κατευχαριστημένη ρίχνοντας πίσω το κεφάλι, χωρίς να φοβάται ν’ αποκαλύψει το μοναδικό της δόντι. Απόλυτα αυθεντική μες στην απόκλισή της, ήταν να τη θαυμάζεις. «Είμαι η μαμά αυτουνού του γκριζού, αλλά και το παιδί του», μου είπε μια φορά που με σταμάτησε για τράκα.

Ακόμα, «Τις μέρες αυτές ν’ αποφεύγεις το κοντομάνικο, έχει πέσει πολλή χημεία», με συμβούλευε.

«Αν δε με πιστεύεις, έχε το νου σου, να δεις τι θα πεταχτεί από μωρουδιακά, πόσα παιδάκια θα πεθάνουν. Και προς τι όλο αυτό; Για να καταλήξουν πού; Το πείραμα παραμένει μονίμως αβέβαιο. Ρώτα με και μένα που νιώθω όλες τις πιθανότητες να σιγοκαίνε στο κούτελό μου, σα θράκα. Βάλε το χέρι σου να δεις...» Το έβαζα.

«Ε; Μια ζωή με πυρετό, από μικρή. Με την παραμικρή ασχήμια αρρώσταινα. Δεν μπορούσα να μιλήσω σε άνθρωπο, αν δεν ήταν έστω λίγο όμορφος. Μια κυρία με κρεατοελιά που είχε έρθει στο νοσοκομείο να με δει, έκανα εμετό. Αλήθεια! Εσύ όμως μ’ άρεσεις. Κι ούτε δείχνεις

Χωρίς τη Νίκη

Με τη παραμικρή ασχήμια αρρώσταινα...

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

πενήντα που λες. Με τίποτα, όμως. Εμένα μου φαίνεσαι μικρούλης, δεκαπέντε, δεκαεφτά, εκεί. Αλλά που φοράει λάθος νούμερο δέρμα».

Και δώσ’ του να κακαρίζει κεφάλια. Και δώσε σενάρια επιστημονικής φαντασίας, με την ίδια πάντα επωδό, «Σπερτισεύει κανα ευρώ;».

Το κτίριο ήταν άδειο κι η Νίκη έδειχνε να έχει βολευτεί στην πίσω πλευρά του, κανείς δεν χρησιμοποιούσε αυτή την είσοδο, που είχε γίνει η μικροσκοπική της σπηλιά, στρωμένη με χαλιά, κουβέρτες, sleeping bag... Ούτε καν στα μεγάλα κρύα του περσινού χειμώνα δεν είχε δεχτεί να καταλύσει στον ξενώνα της Πειραιώς. «Πνίγομαι, εκεί μέσα».

Όμως, κι ας ήταν σχολαστικά καθαρή κι ας μη δημιουργούσε κανένα πρόβλημα, ο νοικοκυραίος που του ανήκε το ακίνητο δεν την ήθελε. Μια μέρα την περασμένη βδομάδα ήρθαν εργάτες κι έφραξαν την εσοχή με κάγκελα, τα πράγματά της στον κάδο των απορριμμάτων παρακάτω. Εκείνη έλειπε. Ούτε μισή ώρα για να εξαλειφθεί η κατοίκηση ενάμιση χρόνου.

«Γιατί την διώξατε; Δεν ενοχλούσε κανέναν», διαμαρτυρήθηκα όταν είδα τον ιδιοκτήτη στο δρόμο.

«Ενοχλούσε εμένα! Και είχε σοβαρή ψυχική διαταραχή! Επιπλέον», μια μικρή, στρατηγική παύση εδώ, όπου με ζυγιάζει με το βλέμμα, «υπάρχουν βάσιμες πληροφορίες πως δεν ήταν “Νίκη” αλλά “Νίκος”!»

Στέκομαι άφωνος. «Μα τι σημασία έχει!» σκέφτομαι. Από τα πρώτα πράγματα που κάνει ένας άστεγος είναι, ως γνωστόν, το φύλο του. Δεν λέω τίποτα, απλά αποχωρώ.

Τώρα, κάθε φορά που περνάω από εκεί, έχω τη διαολεμένα παράδοξη αίσθηση, κι ας πρόκειται για δημόσιο χώρο, πως «λείπει κάποιος απ’ το σπίτι». ●

Ειδική Χριστουγεννιάτικη Κλήρωση

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ

26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016

ΣΙΓΟΥΡΑ

★ 100 ★

· ΝΙΚΗΤΕΣ ΚΕΡΑΙΖΟΥΝ ΑΠΟ ·

20.000€

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΒΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε.

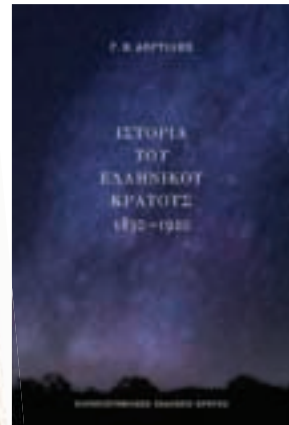
Μέλος του Ομίλου ΟΠΑΠ

ΓΙΩΡΓΟΣ Β. ΔΕΡΤΙΛΗΣ

6+1 ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ, ΥΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΕΣ

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Όταν διάβασα την «Ιστορία του Ελληνικού Κράτους (1830-1920)» ενθουσιάστηκα· βιβλία σαν αυτό θα έπρεπε να διδάσκονται στα σχολεία, βιβλία που δεν περιγράφουν απλώς τα γεγονότα, προσπαθούν να τα ερμηνεύσουν. Όχι το τι και το πότε, αλλά το γιατί. Το βιβλίο του καθηγητή Γιώργου Δερτιλή ήταν συναρπαστικό. Ο ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και καθηγητής στην École des Hautes Études en Sciences Sociales του Παρισιού «αφηγείται» την οικοδόμηση των οικονομικών και πολιτικών δομών του νεοελληνικού κράτους με σαφήνεια, απλότητα, ζωντάνια. Πώς σε διάστημα 170 χρόνων η Ελλάδα, ξεκινώντας από μια κατάσταση υποτέλειας, οικονομικής εξαθλίωσης, πολιτισμικής αδράνειας, συγκροτείται σε χώρα. Ο Δερτιλής πραγματικά ξέρει να αφηγείται, γράφει με τη χάρη λογοτέχνη. «Μιλάει» στους αναγνώστες του, τους απευθύνεται και ως ιστορικός και ως πολίτης. Ως ιστορικός είναι αντιδογματικός, αντιμετωπίζει τα ερμηνευτικά διλήμματα με αμεροληψία. Η δική του οπτική της ιστορίας είναι εθνική, όχι εθνοκεντρική. Ως πολίτης θέτει ερωτήματα που απαιτούν αυτογνωσία.

Στο βιβλίο του «**Συνειρμίοι, Μαρτυρίες, Μυθιστορίες**» «μπαϊνοβγαίνει» από τη δική του, οικογενειακή «μικρή» ιστορία στη μεγάλη ιστορία του τόπου των τελευταίων 200 χρόνων. Σε αυτή την ιδιαίτερη αυτοβιογραφία, στην οποία πέρα από τη συγκίνηση της ανάμνησης ο συγγραφέας αναστοχάζεται την Ιστορία, ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται το πνεύμα του επιστήμονα χωρίς να χάνει το συναίσθημα.

Τώρα, όμως, διαβάζοντας το τελευταίο βιβλίο του «**Επτά πόλεμοι, τέσσερις εμφύλιοι, επτά πτωχεύσεις 1821-2016**» στενοχωρήθηκα. Για δύο λόγους. Ο πρώτος γιατί, όπως σημειώνει, αυτό είναι το τελευταίο βιβλίο που γράφει (ελπίζω να αναθεωρήσει). Ο δεύτερος γιατί διαβάζοντας συμπυκνωμένη σε 150 σελίδες τη νεότερη ιστορία μας συνειδητοποιώ ότι ζούμε μια επαναλαμβανόμενη φαύλη σπείρα. Μια δίνη που στροβιλίζεται γύρω από τον άξονα πόλεμος - πτώχευση - αναδιάρθρωση χρέους υπό διεθνή δημοσιονομικό έλεγχο - (δύσκολη) ανάκαμψη - υπερχρέωση - νέα πτώχευση κ.ο.κ. Η Ελλάδα από τη συγκρότησή της σε κράτος πτώχευσε επτά φορές (οι έξι οφείλονταν στις στρατιωτικές δαπάνες που ήταν συνεχώς, επί ενάμιση αιώνα, από τις υψιλότερες στον κόσμο) και βίωσε αντίστοιχες με τη σημερινή κρίσεις. Αν γνωρίζαμε άραγε τα σφάλματα που οδήγησαν στις έξι πρώτες πτωχεύσεις της Ιστορίας μας, θα είχαμε αποφύγει την έβδομη;

Τα τελευταία έξι χρόνια ήταν δύσκολα χρόνια, τραυματικά. Διχαστικές λογικές, προκαταλήψεις, θολά ιδεολογήματα, δημαγωγία, οι ίδιες και οι ίδιες παθογένειες συσκοτίζουν την κρίση μας. Μαζί με την ιστορική αμνησία και ακρίσια των Ελλήνων. Αυτή που, όπως λέει ο Δερτιλής, «καταστρέφει την αυτογνωσία μας, τις κοινωνικές αξίες, την ελληνική γλώσσα, τα συλλογικά μας οράματα, τη συνείδηση του φτωχικού χώρου που μας περιβάλλει, δηλαδή, τελικά, την πολιτισμική, εθνική και κοινωνική μας ταυτότητα». Η μνήμη κι η κρίση όμως έρχονται με τη γνώση. Ας διαβάσουμε λοιπόν...

Το τελευταίο σας βιβλίο («Επτά πόλεμοι, τέσσερις εμφύλιοι, επτά πτωχεύσεις 1821-2016») περιλαμβάνει απόψεις σας ως ιστορικός και σχολιά σας ως πολίτη. Τι συνειρμίοι

ξη θα θέλατε να μου δώσετε, ως ιστορικός ή ως πολίτης; Μα, είμαι και τα δύο, πώς να το κάνουμε.

Τι σας ώθησε να γίνετε ιστορικός; Ήδη από το 1955, υπότροφος σε αμερικάνικο γυμνάσιο στην Πενσυλβανία, παρά την προτροπή του πατέρα σας για τα Οικονομικά, η δική σας επιλογή ήταν το μάθημα της Ιστορίας Όχι ακριβώς· είχα επιλέξει και τα δύο, Ιστορία και Οικονομικά. Ο έφηβος δεν ξεφεύγει εύκολα από τις επιρροές των γονέων, για το καλό και για το κακό, καμιά φορά και για το χειρίστο. Βλέπετε, δεν ήθελα να κακοκαρδίσω κανέναν από τους δύο, και η μητέρα μου αγαπούσε πολύ την Ιστορία. Πάντως, αυτό μου βγήκε σε καλό, αν πιστέψω το μεγάλο δάσκαλο των ιστορικών, τον Θουκυδίδη.

Ο τίτλος του βιβλίου σας είναι «σοκαριστικός». Η ελληνική ιστορία δύο αιώνων, όπως την περιγράφετε, είναι μια φαύλη σπείρα: πόλεμοι, πτωχεύσεις, εμφύλιοι, διχασμός, κρίσεις, καταστροφές. Εσείς 40 χρόνια προσπαθείτε να μας πείτε αυτό που τώρα έρχομα συμπυκνώνετε σε 150 σελίδες. Τι διδάσκουν βιβλία σαν τα δικά σας; Απολύτως τίποτε στα εκατομμύρια των ανθρώπων που δεν διαβάζουν τέτοια βιβλία. Σε σύγκριση με ένα τέτοιο πλήθος, τι άραγε σημαίνουν οι τρεις ή δεκατρείς χιλιάδες αναγνώστες που διαβάζουν ένα από τα βιβλία αυτά;

Πιστεύετε ότι το προοίμιο της σημερινής κρίσης γράφτηκε στα βουνά, την περίοδο της κατοχής και του Εμφυλίου. Μας το εξηγείτε; Πρόκειται για δύο ολόκληρα κεφάλαια. Θα παραθέσω την ουσία σε ένα σύντομο απόσπασμα για το τι γίνεται, μετά το προοίμιο: «Μετά τον Εμφύλιο, πώς άραγε μεταδόθηκε σαν πανδημία το εμφυλιακό μίσος; Είναι προφανές: μέσα από τη δεξιά και την αριστερή οικογένεια· μέσα στο σχολείο του δεξιού κράτους αλλά και στον ψιθυριστό αντίλογο αριστερών δασκάλων· στις νεανικές παρέες που έψαχναν στο παρελθόν για ινδάλματα, ζώντα ή νεκρά· και με το σφυροκόπημα της προπαγάνδας, δεξιάς ή αριστερής. Και πώς άραγε πέρασαν τα κηρύγματα αυτά και οι κατηχήσεις στην κάθε γενιά; Πώς έγιναν υποθήκες και τελικά μια δικασμένη κουλτούρα; Στην πρώτη γενιά, σε όσους γεννήθηκαν πριν από το 1950, είτε με τη συμμετοχή των μεγαλύτερων στις μάχες

Το βιβλίο «Ιστορία του Ελληνικού Κράτους (1830-1920)» εκδόθηκε αρχικά σε δύο τόμους: το 2004 από το Ιστορικό Αρχείο Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος και κατόπιν από τις εκδόσεις Βιβλιοπωλείον της Εστίας. Το 2014 οι Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης το επανεξέδωσαν σε ένα τόμο 1.128 σελίδων. Η φωτογραφία του συγγραφέα είναι από το εξώφυλλο του βιβλίου «Συνειρμίοι, Μαρτυρίες, Μυθιστορίες» που κυκλοφόρησε το 2013 από τις εκδόσεις Πόλις. Το τελευταίο του Γ.Β. Δερτιλή «Επτά πόλεμοι, τέσσερις εμφύλιοι, επτά πτωχεύσεις 1821-2016» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πόλις.

είτε μέσα από τον βιωμένο τρόπο όσων ήταν τότε παιδιά. Στη δεύτερη γενιά, σε όσους γεννήθηκαν μεταξύ 1950 και 1979, τη διχασμένη κουλτούρα την ανανέωσε η προπαγάνδα του αριστερού ηρωισμού και του δεξιού πατριωτισμού· και η επταετής δικτατορία αναζωπύρωσε το μίσος τους. Η τρίτη γενιά, γεννημένη μετά το 1980, παρέλαβε τη νέα κουλτούρα μέσα στην ακραία πολωμένη διαμάχη κομμάτων και μαζικών μέσων που διεκδικούσαν την εξουσία χωρίς αίσθηση της Ιστορίας, χωρίς ηθικούς δισταγμούς και χωρίς σεβασμό για την αλήθεια.

αι, αλλά γιατί η ελληνική κοινωνία δεν ξεπέρασε τις δικαστικές αγκυλώσεις ώστε σήμερα να σοβεί, όπως

γράφετε, ένας υπόκωφος εμφύλιος; Επειδή η Δεξιά και η Αριστερά χρησιμοποίησαν δημαγωγικά τον Εμφύλιο με σκοπό την αλληλοεξόντωσή τους για τη διατήρηση ή τη διεκδίκηση της εξουσίας. Και μπροστά στην κρίση, αντί να ομονοήσουν, επέτειναν τις δημαγωγίες και τη δικαστική προπαγάνδα και αναβίωσαν την εμφυλιοπολεμική νοοτροπία των οπαδών τους. Αντί να παραδεχθούν ότι όλοι έκαναν λάθη, τα επανέλαβαν – κι εμείς τους ακολουθήσαμε. Θα μπορούσαμε τουλάχιστον να είχαμε μελετήσει βαθιά και αμερόληπτα τον Εμφύλιο ώστε να επιδιώξουμε με κάθε τρόπο τη συμφιλίωση και τη συναδέλφωση. Αλλά οι απαραίτητες προϋποθέσεις μιας πραγματικής συμφιλίωσης είναι, πρώτα να παραδεχτούμε ότι και οι δύο παρατάξεις έφταιγαν για τη φρίκη της αλληλο-εξόντωσης· κι ύστερα να κατανοήσουμε ότι σε μια Δημοκρατία, πέρα από την Ελευθερία και την Ισότητα ενώπιον του νόμου, υπάρχει και η Αδελφότητα· και αυτή δεν απαιτεί μονάχα την ανοχή του άλλου, αλλά και το σεβασμό όλων για όλους τους συμπολίτες μας.

Το ιδεολόγημα ότι είμαστε λαός περιούσιος (και ανάδελφος) επιβιώνει μέχρι τις μέρες μας. Ο ελληνοκεντρισμός είναι η ρίζα αυτού του «ιστορικού αναλφαβητισμού»; Ο ελληνοκεντρισμός δεν είναι αίτιο· είναι συνέπεια ιστορικής ημιμάθειας και γεωγραφικής αμάθειας. Αν είχαμε μάθει και ολίγη γεωγραφία, θα βλέπαμε την Ελλάδα γι' αυτό που είναι: μια απόληξη στην άκρη της Ευρώπης που είναι με τη σειρά της η σκληροπυρηνική απόφυση της Ασίας.

ντίθετα με το συρμό, πιστεύετε ότι τα διαχρονικά παθήματά μας δεν τα επιβάλλουν οι ξένοι, τα προκαλούμε, χωρίς ίσως να το έχουμε επιλέξει συνειδητά, οι Άλλες. Συχνά, όχι πάντα. Βλέπετε, όλα τα κράτη εξαρτώνται από Μεγάλες Δυνάμεις. Το πρόβλημα δεν είναι η εξάρτηση· είναι οι όροι των εξαρτήσεων και των συμμαχιών που επιλέγει μια χώρα. Το θέμα είναι πώς διαπραγματεύθηκαν τις σχέσεις τους με τις Δυνάμεις οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις, αν μπόρεσαν ή όχι να αποφύγουν συμμαχίες και εξαρτήσεις που έβλαψαν τη χώρα. Δυστυχώς, οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις ουδέποτε μελέτησαν αρκετά τον γεωπολιτικό περίγυρο και τον διεθνή συσχετισμό δυνάμεων ώστε να αποφύγουν τα σφάλματα και να επιλέξουν τις

συμπεριεπικρατέστερες δυνατές συμμαχίες. Τσι, οι εσφαλμένες επιλογές κατέληξαν συχνά σε αιματηρές αποτυχίες.

Λήθεια, θεωρείτε ότι διαχρονικά η ελληνική ιστορία επηρεάζεται περισσότερο από τις παγκόσμιες παρά από τις εσωτερικές συνθήκες; Θα το έλεγα και αυτό διαφορετικά. Στη νεότερη και τη σύγχρονη ιστορία, οι παγκόσμιες συνθήκες επηρεάζουν όλο και περισσότερο τις εσωτερικές συνθήκες που διαμορφώνονται στις διάφορες χώρες του κόσμου. Αυτό συνέβαινε και συμβαίνει τόσο περισσότερο όσο μικρότερη είναι μια χώρα και όσο πιο κοντά βρίσκεται σε κρίσιμες γεωπολιτικές περιοχές του κόσμου. Για μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα, το σημαντικότερο πρόβλημα είναι πώς προσαρμόζεται στις συνθήκες που επικρατούν εκάστοτε στον κόσμο και ειδικότερα στο γεωγραφικό της περίγυρο. Η προσαρμοστικότητα είναι θεμελιώδης προϋπόθεση επιβίωσης και ευζωίας για κάθε μορφή ζωής, άρα για όλα τα ζώα, του ανθρώπου συμπεριλαμβανομένου, και για όλες τις κοινωνίες, είτε για κοινωνίες εντόμων πρόκειται είτε για αγέλες θηλαστικών ή για κοινωνίες ανθρώπων.

Το πρόγραμμα που επέβαλαν οι δανειστές «δεν βγαίνει» γιατί είναι σκληρό και κακοσχεδιασμένο ή επειδή κυριαρχεί η ιδεολογία που απορρίπτει κάθε μεταρρύθμιση; Και οι δύο λόγοι ισχύουν, μαζί με πολλούς άλλους – με έναν που θεωρώ σημαντικότερο: την προχειρότητα και τη διαπραγματευτική ανικανότητα που επέδειξαν όλες ανεξαιρέτως οι πολιτικές παρατάξεις και τις παλινοδίες τους απέναντι στα «μνημόνια»: τα έσκιζαν παλικαρίσια στην αντιπολίτευση, και στην κυβέρνηση εφαρμόζαν μόνο ό,τι δεν είχε πολιτικό κόστος. Κορυφαίο παράδειγμα: τα μνημόνια ζητούσαν μειώσεις δαπανών, μεταρρυθμίσεις για την αύξηση της παραγωγικότητας και αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος. Αλλά οι κυβερνήσεις δεν εφαρμόζαν τους μεταρρυθμιστικούς νόμους που ψήφιζαν· δεν εμείναν τις δαπάνες αρκετά και ορθολογικά· και έριχναν όλο το βάρος στην εφεύρεση νέων φόρων και στην αύξηση αυτών που ήδη υπήρχαν εις βάρος των μισθωτών και των συνταξιούχων. Ενώ θα μπορούσαν να τους αποφύγουν όλους εάν είχαν εγκαίρως αναδιοργανώσει τον έλεγχο της φοροκλοπής του ΠΑ και της φοροδιαφυγής. Αντ' αυτού έστελναν βλακωδώς ελεγκτές στα νησιά για να μαζεύουν πρόστιμα από τις ταβέρνες που δεν προλάβαιναν να μάθουν από το λιμάνι την άφιξη του ελέγχου.

Η κυβέρνηση έχει αναγάγει σε μείον το θέμα του «μνημοσίου» (για πολλούς οικονομολόγους) χρέους. Εσείς δεν το πιστεύετε. Μας εξηγείτε το σκεπτικό σας; Πιστεύω ότι θα μπορούσε να είναι βιώσιμο υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Η βιωσιμότητα ενός χρέους εξαρτάται πολύ από την προβλεπόμενη εξέλιξη της οικονομίας στο μέλλον και όχι μόνο από τους όρους των δανείων και τη σχέση με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν. Όπως γράφω στο βιβλίο, «ένα δημόσιο χρέος που υπερβαίνει ακόμη και το 150% του ΑΕΠ είναι δυνατόν βιώσιμο αν οι αγορές μπορούν βασίμως να προβλέψουν ικανοποιητική οικονομική μεγέθυνση στα αμέσως επόμενα 10-20 χρόνια. Αντιθέτως: ακόμη και ένα χρέος χαμηλότερο από το 80% του ΑΕΠ δεν είναι βιώσιμο σε μια οικονομία που δεν είναι ανταγωνιστική διεθνώς έστω και σε ορισμένους κλάδους, που δεν παράγει αρκετά, δεν προσελκύει επενδύσεις και δεν μεγενθύνεται», δηλαδή μια οικονομία σαν την ελληνική ως έχει σήμερα. Επομένως, για να γίνει βιώσιμο το χρέος πρέπει να γίνουν οι μεταρρυθμίσεις που αποφεύγουμε από το 2009 ή τις εφαρμόζουμε λειψές όταν είναι πλέον αργά. Αλλά το θέμα είναι δύσκολο. Όσοι αναγνώστες ενδιαφέρονται, θα δουν περισσότερα στο βιβλίο.

Εάν μπορούσατε να συστήσετε στον Λέξη Τσίπρα ένα βιβλίο ποιο θα ήταν; να βιβλίο δεν αρκεί.

έτε ότι η νεωτερική δημοκρατία όπως εξελίσσεται στις μέρες μας πνέει τα λοίσθια. Η ανομία, η εμφάνιση συμπεριφορών φασιστικής νοοτροπίας, το καρκίνωμα του λαϊκισμού, δηλητηριάζουν το δημοκρατικό κληροπύρισμα της μεταπολίτευσης. Κινδυνεύει η Δημοκρατία; γράφω πράγματι ότι «η νεωτερική δημοκρατία, όπως την ξέρουμε σήμερα, πνέει τα λοίσθια» – όχι μόνο στο τελευταίο αλλά και σε ένα ξεχασμένο κείμενό μου, δημοσιευμένο πριν από δεκαετίες. Στο μεταξύ συνέβησαν πολλά· και προσφάτως είδαμε τι συνέβη στις Ηνωμένες Πολιτείες του Τραμπ, στη Βρετανία του Μάκρον, στην Τουρκία του Ερντογάν, στη Ρωσία του Πούτιν, στη Γαλλία της Μακρόν, στην Ιταλία του Μπέλεγκι, στην Ουγγαρία του Ορμπάν, στην Ολλανδία του Βίλντερς. Όσα κόμματα πιστεύουν στη Δημοκρατία, ας προσέχουν μη δούμε και στην Ελλάδα τα ίδια και χειρότερα.

μάθεια και ακρισία ξεκινούν από το σχολείο. Στο εμβληματικό έργο σας «Ιστορία του Ελληνικού Κράτους (1830-1920)», η ιστορία εμπλέκεται με την οικονομική

πραγματικότητα. Ποια είναι κατά τη γνώμη σας η νέα οπτική που πρέπει να δοθεί στη διδασκαλία της Ιστορίας; Η αμάθεια και η ακρισία ξεκινούν και από το σπίτι κι εξαρτώνται και από τους γονείς. Το σχολείο και οι δάσκαλοι έρχονται μετά. Θα μου πείτε ότι δεν είναι καλοί όλοι οι δάσκαλοι. Θα απαντήσω ότι οι περισσότεροι είναι, τουλάχιστον οι περισσότεροι από όσους διδάσκουν Ιστορία, φιλόλογοι και ιστορικοί. Αλλά, δυστυχώς, τους πνίγουν και τους εξουδετερώνουν οι γύρω συνθήκες. Τους εξουδετερώνουν οι δάσκαλοι και καθηγητές που δεν είναι καλοί, που δεν καταλαβαίνουν ότι το δασκαλίκι είναι λειτουργημά και όχι μόνο βιοπορισμός. Τους πνίγει το «παιδαγωγικό Απαιτούμενο» που προσλαμβάνει με ρουσφέτια, που τιμωρεί με χαμηλούς μισθούς για να πληρώνει αδρά αργόμισθους, που χαρμάνι με υποσχέσεις κομματικών συνδικαλιστών και που επιβάλλει στη διδασκαλία βλακώδεις δεσμεύσεις, με κορυφαίο παράδειγμα την ύλη προς αποστήθιση. Ειδικότερα για την Ιστορία, το υπουργείο πρέπει επιτέλους να αφήσει ήσυχους τους δάσκαλους και καθηγητές να επιλέγουν ελεύθερα ό,τι τους πείθει από τη βιβλιογραφία που χρησιμοποιούν ώστε να μεταφέρουν στους μαθητές τους το απόσταγμα των γνώσεών τους. Δηλαδή, για να διδάσκουν κατά την κρίση τους στα παιδιά αφενός τα βασικά γεγονότα, αφετέρου και κυρίως ένα συστηματικό και κριτικό τρόπο σκέψης. Μόνο έτσι οι μαθητές θα ξεχωρίζουν το μείζον από το δευτερεύον γεγονός ώστε να βλέπουν αίτια και συνέπειες των γεγονότων· ώστε να μαθαίνουν από τις τραγωδίες και τις κωμωδίες που μας αφηγείται η Ιστορία· ώστε να βλέπουν τι ελάμπρυνε και τι κατέστρεψε την αρχαία Αθήνα· γιατί και πώς η δημοκρατική ιδέα αναγόρευσε Θεό τον Αύγουστο και πώς αμέσως μετά κατάντησε στα χέρια του Τιβέριου, του Κέρωνα και του Καλλιγούλα· ή τι ώθησε τον Μπετόβεν να αφιερώσει στον Απολλώνιο την Τρίτη Συμφωνία του και τι τον έκανε να αφαιρέσει οργισμένος την αφιέρωση λίγα χρόνια αργότερα.

Είστε μάρτυρας σε πολλά κρίσιμα σύγχρονα ιστορικά γεγονότα. Ποια είναι η συνταρακτικότερη ανάμνησή σας; Το 1973, την επομένη της πτώσης του Πολυτεχνείου, στην έρημη Παττίσιον, πίσω μας ένα ταγκ και αστυφύλακες να πυροβολούν, πλάι μου να τρέχουν δυο άγνωστοι, ο ένας κρατώντας στα ματωμένα του χέρια τα σωθικά του, ο άλλος να τον στήριζει.

Το ελληνικό πείραμα της «πρώτης φοράς αριστερά» θα στεφθεί με επιτυχία ή θα έλθει το τέλος της ιδεολογικής κυριαρχίας της; «Πρώτη φορά Αριστερά»; Ποια Αριστερά;

Είστε ένας άνθρωπος του κόσμου, έχετε διδάξει σε σπουδαία εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, έχετε συμβάλει αποφασιστικά στην οργάνωση, μεταξύ άλλων, του Ιστορικού Αρχείου της Εθνικής Τράπεζας, του Ιστορικού Αρχείου του Πανεπιστημίου Θνών, της δρας Ελληνικών Σπουδών στην École des hautes études en sciences sociales του Παρισιού. Τι αγαπήσατε περισσότερο, πού δώσατε περισσότερο την ψυχή σας; Σε όλους αυτούς τους θεσμούς. Επειδή έχω μάθει ότι οι θεσμοί εξαρτώνται από τους ανθρώπους: ευημερούν όσο υπάρχουν άνθρωποι που τους δίνουν την ψυχή τους· αλλιώς μαραζώνουν ή πεθαίνουν, είτε για έναν εξωραστιακό σύλλογο πρόκειται είτε για ένα κράτος.

Χετέ εμμονές και με τι; αι, έχω. Όγου χάριν, παρακαλώ τον «τυπογράφο» σας να σεβαστεί τις άνω τελείες μου: είναι μία από τις αθώες εμμονές μου. Αν πάλι εννοείτε ψυχοπαθολογικές εμμονές, μάλλον δεν έχω. Ο Γκλεν Γκούλντ έπλενε πολλές φορές την ημέρα τα χέρια του. Ήταν άραγε εμμονή, ή μήπως προσήλωση στην τέχνη του; Οι πιανίστες προσέχουν τα χέρια τους «σαν τα μάτια τους». Πολλοί ιστορικοί ασχολούνται συνεχώς με τη μνήμη τους και προσπλύνονται στην τέχνη του. Είναι εμμονές αυτά; Αν είναι, ακολουθώ δασκάλους μεγάλους και μέγιστους, πέρα από τον Γκούλντ. Τον Κ.Θ. Δημαρά και την έμμονη απέχθειά του για το στόμφο. Τον Κορνήλιο Καστοριάδη και την εμμονή του στη δύναμη της ελευθέρης, φαντασιακής θέσμισης της κοινωνίας. Τον Μαρξ και την έμμονη απέχθειά του για τον καπιταλισμό, ανάμεικτη με το σεβασμό του για το μεγάλο αυτό αντίπαλο. Τον Θουκυδίδη, για τη νηφαλία εμμονή του στην οικονομία, τον πόλεμο και τη δημαγωγία: είναι άλλωστε οι τρεις εμμονές του ανθρωπίνου γένους που το διακρίνουν από όλα ή σχεδόν όλα τα έμβια όντα. Η μόνη εξαίρεση στο ζωικό βασίλειο είναι ενδοχόμενες ορισμένα άλλα πιθηκοειδή (ή ανθρωποειδή, για να είμαστε εμμονώς και πολιτικώς ορθοί έναντι των πιθήκων).

ν μπορούσατε να συνομιλήσετε με δύο ανθρώπους από το παρελθόν ή το παρόν ποιους θα επιλέγατε; Με δύο κορυφαίους λογοτέχνες: τον Μαρσέλ Προυστ ως μεγάλο ανθρωπολόγο και τον Καβάφη ως σπουδαίο ιστορικό. **Α**

ΑΝΘΡΩΠΟΙ & ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΕΛΛ

ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΕ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΕΣΕΙ
ΓΙΑ ΥΠΝΟ ΑΠΟ ΝΩΡΙΣ. ΑΝ ΣΤΗ ΔΙΠΛΑΝΗ ΣΚΗΝΗ ΜΕΝΟΥΝ
ΤΡΕΙΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΝΤΡΕΣ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΟΡΕΞΗ
ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑ ΠΙΟΥΝ ΜΠΙΡΕΣ.
Η ΦΑΣΑΡΙΑ ΚΡΑΤΑΕΙ 20 ΩΡΕΣ ΤΟ 24ΩΡΟ.

ΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΜΗ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΟΜΗ
«ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ» ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑ, ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Στους τρεις μεγάλους καταυλισμούς του Ελληνικού, οι γυναίκες από τις 8 το βράδυ και μετά δεν πίνουν νερό για να μη χρειαστεί να πάνε τουαλέτα. Είτε γιατί φοβούνται, είτε γιατί είναι μακριά από τη σκηνή τους. Αν τελικά σπκωθούν, θα πρέπει να συνοδεύονται κι από έναν άντρα της οικογένειάς μαζί. Αν είναι γυναίκες μόνες ή, ακόμα χειρότερα, αν είναι μόνες με παιδί, θα περιμένουν να ξημερώσει.

Ο χώρος του παλαιού αεροδρομίου στο Ελληνικό είναι η μόνη ανεπίσημη, μη οργανωμένη δομή σε όλη τη χώρα. Στους τρεις πρόχειρους καταυλισμούς, στις αφίξεις, στο γήπεδο του χόκεϊ και στο γήπεδο του μπίτζμπολ, τη Δευτέρα 28 Νοεμβρίου ζούσαν 2.340 άνθρωποι (Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης, www.media.gov.gr). Το 95% είναι Αφγανοί και στη μεγάλη τους πλειοψηφία ήρθαν από την Ειδομένη. Στις αφίξεις και στο χόκεϊ οι σκηνές είναι κολλητά η μία στην άλλη. Μεγάλα σεντόνια, στερεωμένα ψηλά, προσπαθούν να δημιουργήσουν μια αίσθηση ιδιωτικότητας. Δεν έχει προβλέψει κανείς να μένουν οι οικογένειες με τις οικογένειες και οι μόνοι άντρες με τους μόνους άντρες. Έτσι, ειδικά από τις 10.30 το βράδυ που ο υπεύθυνος του καταυλισμού φεύγει και δεν υπάρχει κανένας υπεύθυνος, παρά μόνο ένα δυο περιπολικά να σταθμεύουν τριγύρω, ο καθένας κάνει όπως καταλαβαίνει. Μια οικογένεια με μικρά παιδιά μπορεί να θέλει να πέσει για ύπνο από νωρίς. Αν στη διπλανή σκηνή μένουν τρεις τέσσερις άντρες, μπορεί να έχουν όρεξη να ακούσουν μουσική και να πιουν μπύρες. Η φασαρία κρατάει 20 ώρες το 24ωρο. ▶

Ο χώρος των αφίξεων.
Στις 28/11 ζούσαν εδώ 798 άνθρωποι,
σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία.

① Ο χώρος του μπέιζμπολ (673 άτομα στις 28/11). Πώς σου φαίνεται για το χειμώνα;

② Η Ευαγγελία Μότσα των Γιατρών Χωρίς Σύνορα

③ Στις αφίξεις

④ Ο Μοχάμεντ Μιρζάι ζει 10 χρόνια στην Ελλάδα

⑤ Το κοριτσάκι αυτό ζει στο χώρο του κόκκι μαζί με άλλους 868 ανθρώπους

⑥ Ο ζωγράφος Μοχάμεντ Αζίμ μας παρουσιάζει κάποια από τα έργα του

⑦ Μαθαίνοντας αγγλικά

Τα πορτοκαλί πλακάκια στις αποβάθρες του ηλεκτρικού στην Ομόνοια

Κείμενο-φωτογραφίες: **Γιάννης Οικονόμου** (wallphotos.gr)

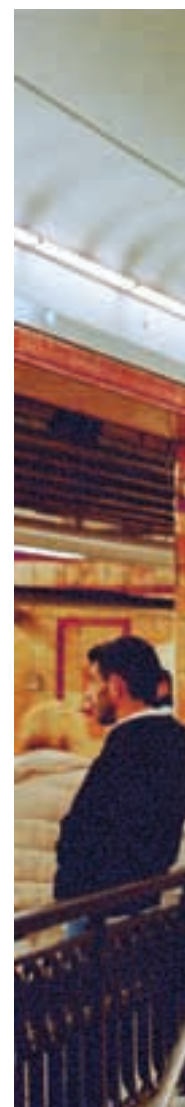

Ο πρώτος σταθμός «Ομόνοια» εγκαινιάστηκε στις 17 Μαΐου 1895 και ήταν υπαίθριος ημιυπόγειος σταθμός, τύπου ανοικτού ορύγματος, στη διασταύρωση των οδών Λυκούργου και Αθηνάς. Η θέση του πρώτου σταθμού κρίθηκε ακατάλληλη για την επέκταση του δικτύου της σιδηροδρομικής γραμμής προς τα βόρεια και για το λόγο αυτό άρχισε να κατασκευάζεται ένας νέος, υπόγειος σταθμός κάτω από την Πλατεία Ομονοίας. Η κατάθεση του θεμέλιου λίθου του νέου υπόγειου σταθμού της Ομόνοιας πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 1928. Υπουργός Συγκοινωνιών ήταν ο Ιωάννης Μεταξάς και Δήμαρχος Αθηναίων –στην τελευταία χρονιά της θητείας του– ο Σπύρος Πάτσος, που ήταν και οι πολιτικοί καθοδηγητές του έργου. Ωστόσο, το «πρόσωπο-κλειδί» ήταν ο μηχανικός, μηχανολόγος και επιχειρηματίας Αλέξανδρος Βλάχαλης (1873-1955). Σε μια περίοδο που η οικονομική κατάσταση του ελληνικού κράτους ήταν, για μία ακόμη φορά, εξαιρετικά δυσχερής, αξιολόγησε την ανάγκη για τόνωση των μέσων σταθερής τροχιάς, διέθεσε κεφάλαια και συνετέλεσε καθοριστικά στην ίδρυση των Ελληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων (ΕΗΣ), όπου ανέλαβε καθήκοντα γενικού διευθυντή. Επίσης, ο διευθυντής Αρχιτεκτονικού του Δήμου Αθηναίων Εμμανουήλ Λαζαρίδης (1894-1961) ήταν από

τα πρόσωπα που έδωσαν σημασία στη λεπτομέρεια. Το μεράκι στην εργασία τους έμεινε να θυμίζουν τα κεραμικά πλακίδια στους σταθμούς Ομονοίας και Βικτωρίας ή οι εμαγιέ πινακίδες και τα κιγκλιδώματα των κλιμακωστάσιων, μέρος των οποίων σώζεται μέχρι τις μέρες μας. Ο νέος σταθμός εγκαινιάστηκε από τον πρωθυπουργό Ελευθέριο Βενιζέλο στις 21 Ιουλίου 1930.

Στη ζωή υπάρχουν πολλά σημαντικά πράγματα. Το πιο σημαντικό από όλα, βέβαια, είναι ο Ολυμπιακός. Πιτσιρικάς πήγαινα ανελλιπώς με τον πατέρα μου στο «Καραϊσκάκης». Πάντα με τον ηλεκτρικό, τον οποίο παίρναμε από το Μοναστηράκι ή την Ομόνοια. Δε ζω πια στην Αθήνα, όμως ανεβαίνω πολλές φορές το χρόνο για να πάω στο γήπεδο. Φυσικά συνεχίζω να πηγαίνω με τον ηλεκτρικό, ο οποίος πλέον αποτελεί κομμάτι του μετρό. Αυτά τα υπέροχα πορτοκαλί γυαλιστερά πλακάκια στις αποβάθρες του σταθμού της πλατείας Ομονοίας μου είχαν κάνει απίστευτη εντύπωση από την πρώτη φορά που τα αντίκρισα και εξακολουθούν να με μαγεύουν μέχρι σήμερα. Φαντάζομαι ότι δεν είμαι ο μόνος που το παθαίνει αυτό...

Οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν σε πολλές επισκέψεις μου στην Αθήνα τη διετία 2015-2016. Χρησιμοποιήθηκε μία NIKON FM, πενντάρης φακός και διάφοροι τύποι έγχρωμου φιλμ.

BRUNCH

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΑΣ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

Τεστάρουμε 8 ασυνήθιστα αθηναϊκά brunch και σας έχουμε ανταπόκριση

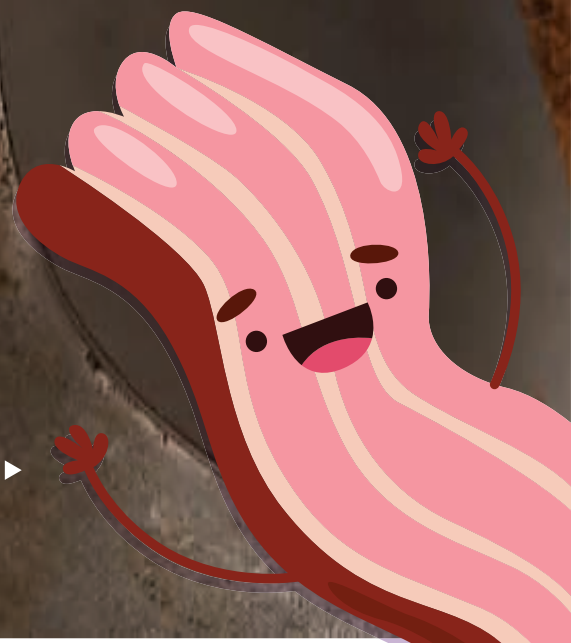
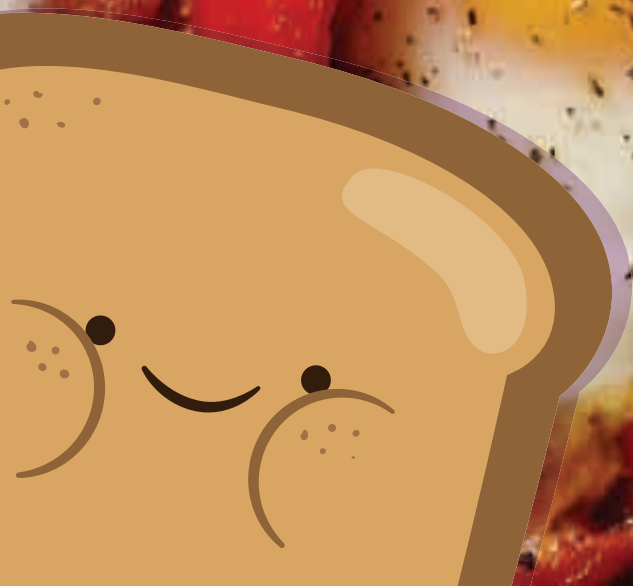
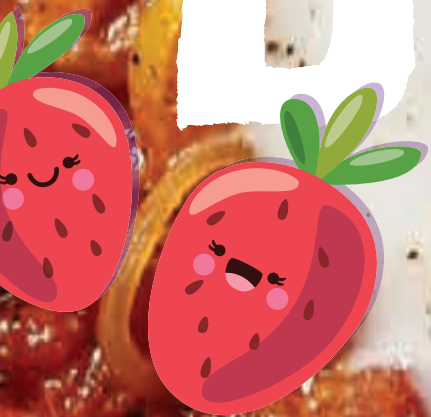
Της Κατερίνας Βνάτσιου - Φωτό: Γιώργος Κέδρας

Είναί Κυριακή. Δεν πάει πολλή ώρα που ξύπνησες. Όμως φοράς ήδη το αγαπημένο σου πουλόβερ, κρατάς μια κόκκινη ομπρέλα και περπατάς στο πεζοδρόμιο μιας κεντρικής γειτονιάς. Στο επόμενο πλάνο σπρώχνεις τη γυάλινη πόρτα. Μέσα, καθισμένη σε ένα τραπέζι δίπλα στο παράθυρο, σε περιμένει η πιο καρδιακή σου φίλη. Σου χαμογελάει και κουνάει το χέρι της για να τη δεις. Αυθόρμητα χαμογελάς και εσύ. Έξω βρέχει ακόμα αλλά δεν σας νοιάζει καθόλου. Μοιράζεστε μια τεράστια ομελέτα και rapcakes με σοκολάτα. Στο στρογγυλό τραπέζι υπάρχει μπόλικος καφές και ακόμη περισσότερη κουβέντα. Αν η ζωή ήταν Κυριακή, πού και πού θα ήταν συννεφιασμένη. Αλλά την τελευταία στιγμή θα σωζόταν από τους φίλους, το νόστιμο φαγητό και τη μυρωδιά του καφέ. Νομίζω ότι για αυτό μας αρέσουν τόσο πολύ τα brunch. Η συνταγή τους περιέχει όλα τα συστατικά της ευτυχίας μας.

Χαμένα κάπου στα ράθυμα μεσημεροαπογεύματα, όταν είναι πολύ αργά για πρωινό (breakfast) αλλά πολύ νωρίς για μεσημεριανό (lunch), τα brunch ήρθαν για να διώξουν τη μελαγχολία της Κυριακής. Αγαπήθηκαν όμως τόσο πολύ που πλέον γλιστρούν και στις υπόλοιπες μέρες της εβδομάδας, στάζοντας στις Τετάρτες, στις Πέμπτες και στα Σάββατα λίγη από την ξεγνοιασιά τους, μαζί και σος Hollandaise. Δεν είναι ελληνικό φαινόμενο, νομίζω όμως ότι ζώντας την παγκοσμιοποίηση πιο έντονα από ποτέ, είναι ανώφελο να προσπαθούμε να ερμηνεύσουμε τους καιρούς με εθνικά χαρακτηριστικά. Θα λέγαμε λοιπόν ότι τα brunch είναι απόρροια

του δυτικού τρόπου ζωής. Όταν ζεις από Σαββατοκύριακο σε Σαββατοκύριακο, χρειάζεσαι λίγο αλατοπίπερο να νοστιμίσει τα रेπό σου.

Πολλοί πιστεύουν ότι το brunch έχει τις ρίζες του στην αγγλική ύπαιθρο, όταν οι άντρες επέστρεφαν ξελιγωμένοι από το κυνήγι και έπεφταν με τα μούτρα σε πλουσιοπάροχα πρωινά που περιλάμβαναν αυγά, μπέικον, κρέας, φρέσκα φρούτα και γλυκά. Άλλοι τοποθετούν τη γέννηση του κυριακάτικου brunch στη συνήθεια των καθολικών να συναντιούνται για ένα ενδιαμέσο γεύμα (μεταξύ πρωινού και μεσημεριανού), μετά την καθιερωμένη επίσκεψη στην εκκλησία. Και έπειτα είναι κι αυτοί που προσπαθώντας να ανακαλύψουν τις ρίζες των κλασικών πιάτων του brunch, πέφτουν πάνω στη Νέα Υόρκη με την αφθονία προτάσεων σε μέρη όπου μπορεί κανείς να βρει αυγά Benedict και bagels. Παρένθεση: Έχω παρατηρήσει ότι αρκετοί πιστεύουν ότι τα αυγά Benedict έχουν γαλλική προέλευση και για αυτό τονίζουν τη λέξη στο «i» και όχι στο πρώτο «e». Στην πραγματικότητα, όμως, το συγκεκριμένο πιάτο δημιουργήθηκε από ένα νεοϋορκέζικο... πονοκέφαλο. Από ό,τι φαίνεται, εκείνο το βράδυ του 1894 ο χρηματιστής της Wall Street, κύριος Lemuel Benedict, τα έτσουξε για τα καλά. Για να συνέλθει από το hangover της επόμενης μέρας, πήγε στο αγαπημένο του εστιατόριο και ζήτησε να του φτιάξουν ένα συνδυασμό από αυγά ποσέ, канаδέζικο μπέικον, αγγλικά muffins και σος Hollandaise. Αν εγώ ήμουν στη θέση του σεφ, μάλλον θα του είχα φέρει το τηγάνι στο κεφάλι και η ιστορία θα τελείωνε εκεί. Ευτυχώς, όμως, εκείνο το

• Moby

Brunch με το κύμα να σκάει κάτω από τη μύτη σου; Ω ναι! Κάθε Κυριακή (10.00-15.00) κατεβαίνουμε πεινασμένοι στα νότια για αυγά σε όλες τις εκδοχές τους (ποσέ, τηγαντά, ομελέτα), Croque Monsieur, Croque Madame, βάφλες με πραλίνα και φρούτα του δάσους, κρουασάν, pancakes με πραλίνα, φρέσκες φρούουλες, σιρόπι σφενδάμου και τριμμένο μπισκότο, αντισειδητικούς χυμούς και smoothies. Αν προτιμάς μπορείς να συνοδεύσεις το brunch σου και με κάποιο από τα κατάλληλα για την κατάσταση cocktails (mimosa, aperol spritz, bloody mary, lemon pie). Τις υπόλοιπες μέρες βέβαια ερχόμαστε για το τεραστίων διαστάσεων club sandwich (σοβαρά τώρα, ένα άτομο δεν το «καταφέρνει»), για το τέλειο burger και τις homemade πίτσες, για το ριζότο παρμεζάνα και τις χειροποίητες ταλιατέλες, αλλά και για τα ξακουστά dj sets και live. Μπορείς να ενημερωθείς για το επόμενο event που θα κάνει χαμό από τη σελίδα τους στο Facebook.

Μαρίνα Ζέας, Πειραιάς, 2110123778,
Fb: mobyalldaybar

• Villa Grigio 46

Στο κτίριο αυτό του Μεσοπολέμου με τον καταπληκτικό κήπο τα brunch σερβίρονται κάθε Κυριακή (από τις 11 έως τις 15.00) αλλά δεν μοιάζουν με αυτά που έχεις συνηθίσει. Κάθε Κυριακή έχει και το δικό της ταμπεραμέντο που μπορεί να σε ταξιδέψει από τη Γαλλία μέχρι τη Βόρειο Ιταλία και από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Κρήτη! Αυτή η Κυριακή είναι αφιερωμένη στους vegan και στον fitness τρόπο ζωής με διάφορα κέικ, μπάρες ολικής άλεσης, αυγά σε πολλές εκδοχές (δεν θα λείπουν οι ομελέτες μόνο με ασπράδια αυγών), μανιτάρια γεμιστά με σπανάκι και τυρί, vegan καρμπονάρα, σούπα καρότο, ψωμί με αλεύρι Ζέας και πολλές ακόμα υγιεινές λιχουδιές. Κατά τα άλλα η Villa Grigio είναι διάσημη για τα aperitivo, τα απίστευτα cocktail της (new entry που αξίζει να δοκιμάσεις τα cocktail με αληθινή τρούφα!), τις swing και jazz μελωδίες και τα... Ξαφνικά live!

Αγίου Αλεξάνδρου 46, Π. Φάληρο,
210 9812080, Fb: Villa Grigio 46

• Underdog

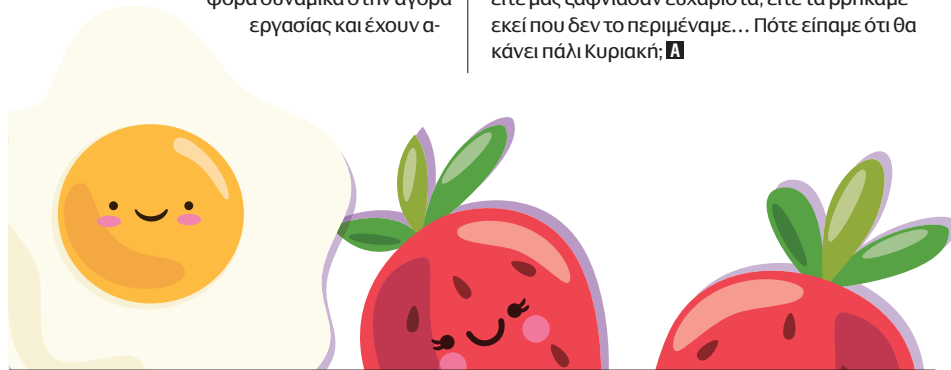
Στο πανέμορφο νεοκλασικό της Ηρακλειδών, θα απολαύσετε ένα από τα καλύτερα brunch της Αθήνας, κάθε μέρα, από τις 10.00 έως τις 17.00. Θα επιλέξετε από περίπου 15 πιάτα τα οποία κινούνται όλα σε υψηλό επίπεδο, όπως αυγά benedict και scrambled, το παραδοσιακό γαλλικό κροκμαντάμ αλλά κι ένα πεντανόστιμο burger με κιμά από Black Angus, κατσικίσιο τυρί, καραμελωμένα κρεμμύδια και μαγιονέζα τρούφας. Όλα αυτά συνοδεύει φρεσκοκαβουρδισμένων ποικιλιών speciality coffee από την πολυβραβευμένη σε παγκόσμιους διαγωνισμούς ομάδα barista του Τάσου Δεληχρήστου. Εκτός του καθημερινού brunch, από τις 10.00 έως τις 23.00 θα βρείτε και προτάσεις για καλοφτιαγμένα σνακ, γλυκά και τρία φανταστικά pancakes. **Ηρακλειδών 8, Θησείο, 2130365393, www.underdog.gr, fb: The Underdog**

πρωινό σεφ ήταν ένα πιο επιχειρηματικό μυαλό, που σκέφτηκε ότι η συνταγή θα έβρισκε το κοινό της. Όχι μόνο λοιπόν την έφτιαξε, αλλά την ενέταξε και στο μενού και έκτοτε παραμένει ένα από τα πιάτα - σήμα κατατεθέν του brunch.

Παρόλα αυτά ο όρος «brunch» πρωτοεμφανίστηκε στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Το 1895 ο Βρετανός Guy Beringer γράφει ένα άρθρο στο περιοδικό «Hunter's Weekly» με τίτλο «Brunch: Μια έκκληση». Σε αυτό το άρθρο ο προαναφερθέν Guy προτείνει να αντικατασταθούν τα αγγλικά πρωινά που σεβρίρονται αξιμέρωτα και περιλαμβάνουν «βαριά κρέατα και αλμυρές πίτες», με ένα «νέο γεύμα», που θα σεβρίρεται γύρω στις 12 το μεσημέρι, θα αρχίζει με τσάι (αλίμονο) ή καφέ και θα συνεχίζει με μαρμελάδες και άλλα κλασικά πιάτα του πρωινού. Μετά το ξανασκέφτεται λίγο καλύτερα και στο υστερόγραφο προτείνει να αντικατασταθεί ο καφές και το τσάι με μπύρα και... ούισκι. Δεν ξέρω αν ο εν λόγω κύριος είχε τάσεις αλκοολισμού, πάντως σίγουρα έστρωσε το δρόμο για τη Mimosa και το Bloody Mary, τα κλασικά «ελαφριά» κοκτέιλ που μέχρι σήμερα πάνε αγκαζέ με το brunch.

Πάντως, η μόδα εγκαθίσταται για τα καλά τη δεκαετία του 1930 στην Αμερική και φουντώνει ξανά μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι γυναίκες μπαίνουν για πρώτη φορά δυναμικά στην αγορά εργασίας και έχουν α-

νάγκη μια μέρα «ρεπό» όχι μόνο από την εργασία τους, αλλά και από τις δουλειές του σπιτιού. Είναι μεγάλη ανακούφιση έστω και μία μέρα να ετοιμάζει κάποιος άλλος το πρωινό όλης της οικογένειας. Και αυτό μας φέρνει πίσω στο σήμερα, σε μια εποχή πειστική, σε υποχρεώσεις που τρέχουν πιο γρήγορα από εμάς, σε μέρες που πίνουμε έναν καφέ στο πόδι για να προλάβουμε τη μέρα. Στοπ. Πάντα χρειαζόμαστε ένα κόκκινο σηματοδότη. Μια Κυριακή να πάρουμε ανάσα, να πούμε μια κουβέντα με αυτούς που αγαπάμε, να φάμε κάτι νόστιμο που θυμίζει τη ζεστασιά της παιδικής μας αθωότητας. Τα αθηναϊκά brunch τα έχουν όλα αυτά και δεν κοστίζουν πολύ. Γι' αυτό πολλαπλασιάζονται τόσο γρήγορα, σαν μανιτάρια ξεπετιούνται σε κάθε εστιατόριο ή ακόμα και καφέ, συγκεντρώνοντας όλη την παρέα γύρω από λαχταριστά αυγά μαγειρεμένα με κάθε τρόπο που υπάρχει, αφράτα κέικ, pancakes με τόνους σοκολάτας, τροφαντά σαντουισάκια, croque madame και croque monsieur, αλλά και στην εξελληνισμένη εκδοχή τους με ριγανίτες στραπατσάδες, μπουγάτσες Θεσσαλονίκης, τηγανίτες με μέλι και ηπειρώτικες πίτες με φύλλο ανοιγμένο στο χέρι. Όλα αυτά και άλλα (πολλά!) ακόμα φάγαμε, στην προσπάθειά μας να τεστάρουμε τα αθηναϊκά brunch. Μετά από δεκάδες scrambled eggs, αποφανθήκαμε ότι εκεί έξω υπάρχουν πολλά ωραία, αλλά αυτά που ακολουθούν είναι τα πιο ασυνήθιστα νόστιμα, αυτά που είτε μας ξάφνιασαν ευχάριστα, είτε τα βρήκαμε εκεί που δεν το περιμέναμε... Πότε είπαμε ότι θα κάνει πάλι Κυριακή; **Α**

• Penny Lane Comfort Food

Στο Penny Lane Comfort Food η απόλαυση δεν έχει κυριολεκτικά «ταβάνι». Εάν κοιτάξεις ψηλά, ανά πάσα στιγμή μπορείς να δεις τον ουρανό, μέσα από τη γυάλινη οροφή! Η ανοιχτή κουζίνα σε κάνει θεατή της προετοιμασίας του φαγητού σου και αυξάνει την όρεξή σου και η εσωτερική αυλή έχει διαμορφωθεί έτσι ώστε να νιώθεις άνετα και οικεία όσο περιμένεις να προσγειωθεί μπροστά σου comfort food στις πιο νόστιμες και ξεχωριστές εκδοχές του. Brunch με pancakes, benedict eggs, burger, pizza, steaks, δροσερές σαλάτες και πιάτα όπως το Sloppy Joes, το Mississippi chopped pork ή το Chicken n' Waffle θα σε δυσκολέψουν στην τελική απόφαση και θα σε ανταμείψουν, όποιο και αν επιλέξεις! Στον πεζόδρομο της Θουκυδίδου, στο Χαλάνδρι, το brunch έχει την τιμητική του όλη την εβδομάδα από τις 11.00 ως τις 18.00 και όχι μόνο τα Σαββατοκύριακα! Μην ξεχάσεις να δοκιμάσεις το πολυ-φωτογραφημένο chocoburger που σίγουρα θα είναι ένας από τους λόγους που θα γυρνάς ξανά και ξανά στο Penny Lane Comfort Food! **Θουκυδίδου 10, Χαλάνδρι, 2106800217, fb: Penny Lane Comfort Food**

• Mollini

Η πιο γευστική καλημέρα, κάθε μέρα, με γνήσιο αμερικάνικο πρωινό από το Mollini. Ο σεφ Χρήστος Τσακίρης, με χρόνια εμπειρίας στα ξενοδοχεία του Las Vegas, έχει ετοιμάσει ένα πραγματικά εξαιρετικό πρωινό μενού, με μεγάλη ποικιλία από ομελέτες, pancakes, French toasts, ζεστά και κρύα σάντουιτς, αλλά και πρωινά πιάτα, όπως αυτό με τις χαμηλές θερμίδες για όσες/ους προσέχουν τη σιλουέτα τους (με ασπράδια αυγού, σπανάκι, ντοματίνια, φρούτα εποχής κ.λπ.). Όλα αυτά με αυθεντικό ιταλικό carruccino και φρεσκοστυμμένους χυμούς, σε ένα χώρο με ευρωπαϊκό ταμπεραμέντο, που από τις 9 το βράδυ μεταμορφώνεται σε ένα ατμοσφαιρικό piano-restaurant.

Ιπποκράτους 9-11 (δίπλα στο θέατρο Ακροπόλ), 2114077200, www.mollini.gr, καθημερινές από τις 8.00 π.μ., ΣΚ από 9.00 π.μ.

Family weekends & kids club

@St. George

Saturday lunch & play

Every Saturday 12:00-16:00

Lunch buffet

KID'S CORNER: LEGO® Play by Brickwiz

Kids movie at the Screening Room 16:00-18:00

Buffet: 22€ (Tiller coffee included) / Kids up to 12 years: 10€

EN LEFKO 87.7

DISCOVER GREAT MUSIC

www.enlefkofm

Sunday brunch

Every Sunday 12:00-16:00

Brunch buffet & à la carte at La Suite Lounge

Buffet: 22€ (Tiller coffee included) / Kids up to 12 years: 10€

KID'S CORNER by nannuka.com

Activities, games, kids theater, many gifts and surprises

Kids movie at the Screening Room 16:00-18:00

Reservations **210 7416191**, Parking available

• Two Guys

Αυτοί οι «Δύο Τύποι» δεν παίζουν! Σπουδαγμένοι αμφότεροι στην Αμερική, γνώρισαν από (πολύ) κοντά τα μυστικά του αμερικάνικου dinner και όταν επέστρεψαν στην Ελλάδα τα έφεραν μαζί τους. Philly Cheese Steak Sub (φιλέτο κρέατος ή αυγό για τους χορτοφάγους που μπαίνουν σε χειροποίητη μπαγκέτα μαζί με μαγιονέζα και τυρί προβολόνη), ζουμερά burgers που ψήνονται σε ειδικό φούρνο με πέτρα (το "Sunrise Burger" ενεργοποιεί κάθε σιελογόνο αδένά που διαθέτεις), hot dogs... άλλου επιπέδου, αυγά μαγειρεμένα με όλους τους τρόπους που υπάρχουν, pancakes που μόνο στα όνειρά μας έχουμε δει και φυσικά τα κολασμένα grilled cheese sandwiches, η αμερικάνικη εκδοχή του τοστ που ξεροψήνεται αγκαλιά με American Cream, βούτυρο και τυρί gouda... έξω από το ψωμάκι! Όλα αυτά είναι ενδεικτικά, αφού ο κατάλογος δεν είναι δεσμευτικός, στην πραγματικότητα μπορείς να ζητήσεις και να σου φτιάξουν ό,τι θες. Πολλά από τα παραπάνω είναι κλασικά πιάτα brunch, αλλά καθημερινά υπάρχει και η επιλογή του brunch menu, όπου με €10 έχεις αυγά σε ό,τι εκδοχή θες, pancakes και χυμό πορτοκάλι. Εννοείται ότι κάνει δωρεάν refill στον καφέ φίλτρου σου όσες φορές θέλεις... **Άγιου Κωνσταντίνου 40, Μαρούσι, 210 6000879, Fb: TWO GUYS**

• Πορτατίφ

Η γλυκιά γωνιά της Σίνα βγήκε από ζαχαρένιο παραμύθι. Βουτυρένιες τάρτες (οπσοδήποτε να δοκιμάσεις την bueno), cheesecake με φρούτα του δάσους, ονειρεμένο μιλφέιγ, λαχταριστό προφιτερόλ (κανονικό και με γεύση... bueno!) και τόσες άλλες γλυκές λιχουδιές που παρασκευάζονται μπροστά στα μάτια σου από τον ζαχαροπλάστη και ιδιοκτήτη, Τάσο Λύτρα, και τους συνεργάτες του. Τις Κυριακές όμως δεν πας μόνο για τα γλυκά θαύματα, πας και για το λαχταριστό brunch (σερβίρεται από τις 9.00 έως τις 14.00). Croque Monsieur, Quiche Lorraine, κρουασάν βουτύρου, αλλά και κρουασάν που εκείνη τη στιγμή γεμίζεται με μερέντα ή μαρμελάδα. Και όλα αυτά συνοδεύονται τέλεια από τον εξαιρετικό καφέ του Πορτατίφ ή ολόφρεσκο χυμό πορτοκάλι. Αν θες βέβαια μπορείς να προτιμήσεις κάποια γεύση από τη μεγάλη ποικιλία σε τσάι ή –ακόμα καλύτερα– τη λιωμένη σε μπεν μαρί φανταστική σοκολάτα του.

Σίνα 21, Κολωνάκι, 210 3621866, Fb: portatifcafe

BAZAR

ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΧΑΛΙΩΝ

Βιοκαρπét

EVENT

Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 11 π.μ. έως 7 μ.μ.
Δευτέρα 5 & Τρίτη 6 Δεκεμβρίου 10 π.μ. έως 9 μ.μ.
Ν. ΚΗΦΙΣΙΑ: ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ 4 ΚΟΜΒΟΣ ΝΕΑΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Freddy Decreus - Η τελετουργία στο θέατρο του Θεόδωρου Τερζόπουλου

ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΙΚΟ MAGNUM OPUS

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗ

Ο **Freddy Maurice Oscar Decreus** είναι από μόνος του ένα ακαδημαϊκό και επιστημονικό παράδειγμα. Ξεκίνησε την καριέρα του στο Πανεπιστήμιο της Γάνδης ως κλασικός φιλόλογος διδάσκοντας Λατινικά και κυρίως ρωμαίους συγγραφείς, μέχρι που διάβασε το βιβλίο του Oliver Taplin, *Greek Fire: The Influence of Ancient Greece on the Modern World*, Atheneum, New York, 1990 (Το Ελληνικόν Πυρ, Καστανιώτης, Αθήνα, 1992), το οποίο του άλλαξε τη ζωή.

Τη στιγμή εκείνη, συνειδητοποίησε ότι δεν είχε καμία πλέον πνευματική συγγένεια με την Κλασική Φιλολογία και τη μεθοδολογία του κειμενικού εμπειρισμού και της «εκ του σύνεγγυς ανάγνωσης». Και δεν είναι καθόλου δύσκολο να καταλάβουμε το λόγο. Για τον Taplin, το αρχαίο θεατρικό κείμενο δεν είναι μόνο ένα πλήρες έργο τέχνης, το οποίο εμπεριέχει ακόμη και τη σκηνοθεσία του, αλλά συνιστά και ένα εντελές σύ-

στημα περιορισμένων σκηνικών δυνατοτήτων, οι οποίες ελέγχονται από κάποια εγγενή μέσα στο κείμενο πρόθεση.

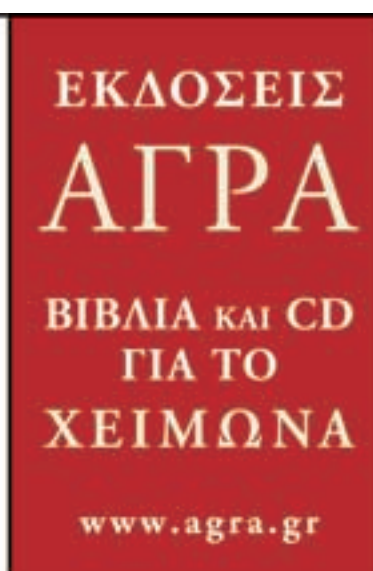
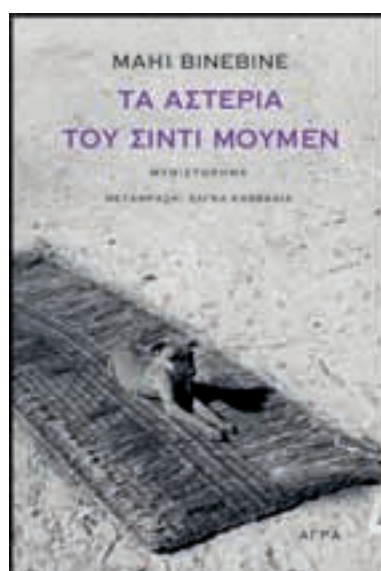
Η αντίληψη αυτή δεν ικανοποιούσε καθόλου τον Decreus και δεν είναι τυχαίο που στράφηκε στη μελέτη των πιο αιρετικών σκηνοθετών (Romeo Castellucci, Jan Fabre κ.ά.), αλλά και των τελετουργικών δομών του θεάτρου μέσα από τις θεωρίες του μεταδομισμού κυρίως (και δηλαδή από μια μεγάλη στιγμή κλονισμού των βεβαιότητων της Δύσης και πέρα). Έγραψε για τις νέες θεατρικές αισθητικές με ριζικά κριτική διάθεση, και έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις διαπολιτισμικές και μεταουμανιστικές υβριδικότητες (για ό,τι δηλαδή υπερασπίζει τη συν-ύπαρξη και τη συμπερίληψη, και αντίκειται στις κανονιστικά διαμορφωμένες αντιλήψεις για τον άνθρωπο), με κέντρο πάντα για τον Decreus τον ελεύθερο άνθρωπο ως παράγοντα και υποδοχέα δια-πολιτισμικών δυνάμεων που συλλειτουργούν.

Και δεν είναι μόνο αυτά. Δούλεψε ως Dramaturg ενός σπουδαίου Βέλγου καλλιτέχνη, του Jan Fabre (και δηλαδή απ' τον Βιργίλιο και τη διδασκαλία των λατινικών έφτασε στην Τέχνη που υπερασπίζει την αισθητική της ρήξης και όχι την επανάπαυση στα εγνωσμένα και τα επικυρωμένα). Για την ακρίβεια, ήταν ο Dramaturg του Fabre στο «Mount Olympus» με τα παλλόμενα πέν που τόσο πολύ ενόχλησαν κάποιους Έλληνες καλλιτέχνες και δημοσιογράφους (λες και δεν είχαμε δει τόσα και τόσα παλλόμενα πέν σε αρχαιοελληνικά αγγεία).

Το βιβλίο του Decreus για τον Τερζόπουλο, που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Άγρα (μτφ. Γ. Σιδέρης), είναι ένα θεατρολογικό magnum opus όχι μόνον επειδή πραγματεύεται κριτικά την υπάρχουσα βιβλιογραφία για το Θέατρο Άττις, αλλά κυρίως επειδή αντιμετωπίζει το Άττις ολιστικά και στη διαχρονία του, υπογραμμίζοντας ότι το θέατρο του Τερζόπουλου απαιτεί υπέρβαση πέρα

από τα όρια του σώματος, απαιτεί την κατάλυση των τοπικών ορίων και τη δημιουργία μιας βάσης για την καθολική ιδέα του κόσμου, όπου θα προκρίνεται όχι μόνον η απελευθερωμένη διάνοια, αλλά και το ελεύθερο διονυσιακό σώμα. «Είναι πραγματικά επαναστατική αυτή η σκέψη ότι το όλο “διαπολιτισμικό ζήτημα” εξαρτάται από μια “άλλη αντίληψη του σώματος”. Στον πυρήνα αυτής της στάσης βρίσκεται ένας μόνιμος πόθος για πραγματική αλληλεγγύη και δέσμευση καθώς και η προτροπή για τη δόμηση μιας κοινωνίας που ως κύριο συστατικό της θα έχει την ενσυναίσθηση» (σ. 341), δηλαδή το συμπάσχειν και την κατανόηση του Άλλου. Νομίζω ότι το παραπάνω παράθεμα φωτίζει απόλυτα αυτό που μας είπε ο Freddy και στο Βρότσλαβ, όπου βρεθήκαμε για μια εκδήλωση προς τιμήν του Τερζόπουλου στο πλαίσιο της 6ης Θεατρικής Ολυμπιάδας: «Το θέατρο του Τερζόπουλου είναι ένα θέατρο που μας κάνει καλύτερους ανθρώπους». ▣

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΜΕΤΑ ΤΗ ΒΡΟΧΗ

Μαρίνα Πετροπούλου,
εκδ. Λιβάνη

Πρωταγωνίστρια σε αυτό το ερωτικό μυθιστόρημα είναι η Χαρά. Μια κοπέλα που γέρασε στα δεκάξι της, όταν ο έρως που μπήκε φυσικά στη ζωή της πέθανε αφύσικα κι όχι από δικό της χέρι. Μετά την καταιγίδα της απογοήτευσης όμως η απάνεμη αγάπη του Νικόλα της έδωσε πίσω πολλά απ' όσα είχε χάσει. Μαζί του προχώρησε μπροστά, μέχρι που έμεινε πάλι μόνη και προδομένη. Όμως, πώς γίνεται μετά από τόσα χρόνια ένα τόσο δα χαρτί να κρύβει τόση δύναμη, τόση ενέργεια και τόσες σκέψεις; Η κάρτα του Μιχάλη είχε παλιώσει στα χέρια της. Στην αρχή τη διάβαζε και την ξαναδιάβαζε, μετά την τσάκισε στα τέσσερα, την τύλιξε ρολό, την έσκισε στη μέση, την κόλλησε με σελοτέιπ και τώρα δεν ήξερε τι άλλο να της κάνει. Αν την έκαιγε, θα καίγονταν άραγε η μνήμη, η μορφή και ο έρως που τόσα χρόνια είχε εξορίσει στα απάτητα του θυμού της;

ΌΤΑΝ Η ΜΑΜΑ ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΨΕΜΑΤΑ

Α.Σ. Δάρτζαλη,
εικονογράφηση
Σάντρα Ελευθερίου,
εκδ. Λιβάνη

Μια χρωματιστή βόλτα με το λεωφορείο και μια μικρή περιπέτεια γύρω από ένα ψέμα κι ένα βλέμμα γίνονται η ιστορία που μιλά μέσα από την καρδιά ενός μικρού παιδιού, για την πραγματικότητα που μερικές φορές θα θέλαμε να αλλάξουμε. Από την Παιδική Βιβλιοθήκη των εκδ. Λιβάνη, μια ιστορία που σε πολλούς θα φανεί πολύ γνώριμη. Η εικονογράφηση έχει λάβει, μεταξύ άλλων, τρεις φορές το Κρατικό Βραβείο Εικονογράφησης στην Κύπρο.

Η ΤΙΓΡΗ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

Judith Kerr,
εκδ. Παπαδόπουλος

Στην Αγγλία κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1968, έχει εκδοθεί σε περισσότερες από 15 χώρες και είναι η πρώτη φορά που εκδίδεται και στην Ελλάδα το κλασικό παιδικό βιβλίο της Judith Kerr, η οποία έχει κάνει και την εικονογράφηση. Η ιστορία ξεκινά με την απρόσμενη επίσκεψη μιας τίγρης στο σπίτι της μικρής Σοφίας τη στιγμή που ετοιμάζεται να πάρει τσάι με τη μαμά της. Η Σοφία προσκαλεί την τίγρη αλλά σύντομα ανακαλύπτει πως η όρεξη της είναι τόσο μεγάλη που κατορθώνει να καταναλώσει ό,τι φαγώσιμο υπάρχει στο σπίτι και όχι μόνο... Τι θα γίνει όταν ο μπαμπάς επιστρέψει στο σπίτι από τη δουλειά και δεν υπάρχει φαγητό για το δείπνο; Άραγε η τίγρη θα ξανάρθει για επίσκεψη;

#CRIMESTORIES

Ολοκαίουργα αστυνομικά μυθιστορήματα δραπέτουν από τα ράφια των βιβλιοπωλείων και περιδύουν στα πιο αναπάντεχα σημεία της Αθήνας.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΤΕ ΤΑ!

Από τις 26 Νοεμβρίου έως τις 18 Δεκεμβρίου 2016, κάθε Σαββατοκύριακο κάτι ύποπτο συμβαίνει στην πόλη. Από το Χαλάνδρι ως τον Πειραιά και από την Κηφισιά ως τη Γλυφάδα, οι εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ σας περιμένουν με νέες ιστορίες μυστηρίου και έναν **μεγάλο διαγωνισμό**.

Μία φωτογραφία μπορεί να είναι αρκετή για να κερδίσετε πλούσια δώρα, όπως ταξίδι, tablets, action cameras, πρεζιά, ακουστικά κατά της ακτινοβολίας, θήκες κινητών κατά της ακτινοβολίας, power banks, σημειωματάρια, εισιτήρια θεαμάτων. Μείνετε συντονισμένοι στη σελίδα των εκδόσεων ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ στο **facebook**, για να μάθετε πρώτοι τα ύποπτα σημεία της πόλης! Αποκεί και πέρα δεν έχετε παρά να ακολουθήσετε τα βήματα του διαγωνισμού, για να μπορέσετε να λάβετε μέρος στη μεγάλη κλήρωση που θα αναδείξει **50 τυχερούς**.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΙΧΑΙΡΟΝΙΑΣ
ATHENS!

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
www.metaxmio.gr

Ο εκδοτικός οίκος των μεγάλων συγγραφέων προτείνει...

ΕΜΑ ΚΛΑΪΝ
ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Η ΝΕΑ ΦΩΝΗ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Βόρεια Καλιφόρνια, στη διάρκεια του βίου του τέλους της δεκαετίας του 1960. Μια τοκογραφία της θρυλικής αυτής εποχής. Ένα λαμπρό λογοτεχνικό έργο.

ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΑΤΤΟΥΝΤ
Η ΚΑΡΔΙΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΗ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ

Η βραβευμένη με Booker Μάργκαρετ Άτγουοντ στην καλύτερη στιγμή της! Το βιβλίο μεταφράστηκε σε 12 γλώσσες.

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΦΛΑΝΑΓΚΑΝ
ΑΠΟΥΣΙΑ

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ
ΜΕ BOOKER
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Μια καθηλωτική ιστορία για την αποικιοκρατία, τη φιλοδοξία, αλλά και τον πόθο και τη λαχτάρα που μας κάνουν τελικά ανθρώπους.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΝΤΑΪΜΟΝΤ
Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

SUNDAY TIMES
BESTSELLER

Νομίζεις ότι ξέρεις ποιον να εμπιστευτείς; Νομίζεις ότι ξέρεις τη διαφορά ανάμεσα στο καλό και το κακό; Κάνεις λάθος...

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

Για αναγνώστες με απαιτήσεις

Γίνετε μέλη δωρεάν στο www.psichogios.gr ή καλώντας χωρίς χρέωση στο 800-11-64 64 64 και κερδίστε προνόμια και δώρα.

Αναζητώντας την αγάπη

Δύσκολο να ξεχάσεις τους ήρωες του βιβλίου «Λίγη ζωή» της Hanaya Yanagihara (εκδ. Μεταίχμιο)

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

«...το να χρειάζεσαι βοήθεια, ή το να χρειάζεσαι ανθρώπους, δεν έχει ημερομηνία λήξης. Δεν σταματά όταν φτάνεις σε μια συγκεκριμένη ηλικία».

Το μυθιστόρημα παρακολουθεί τη ζωή τεσσάρων αγοριών στη Νέα Υόρκη, από φοιτητές μέχρι τα γεράματά τους, με το ένα εξ αυτών να κουβαλάει ένα καθοριστικό για το παρόν και το μέλλον του παρελθόν κακοποίησης. Μπορεί ως ιδέα να μην ακούγεται τόσο πρωτότυπη, αλλά έτσι κι αλλιώς η αξία πάντοτε κρύβεται στο πώς και το γιατί (γράφτηκε) ένα μυθιστόρημα.

Η «Λίγη ζωή» ήρθε στην Ελλάδα κουβαλώντας επάνους βιβλιοκριτών («μαγικό», «αριστούργημα», «μοναδικό»), υμνικά διαδικτυακά σχόλια (και δάκρυα) αναγνωστών, βραβεία (Kirkus, Βιβλίο Μυθοπλασίας της χρονιάς στα βραβεία Βρετανικής Βιομηχανίας). Δικαιολογημένα. Διότι η Hanaya Yanagihara κατόρθωσε κάτι σπάνιο. Να δημιουργήσει χαρακτήρες με τους οποίους δένεσαι/συμπάσχεις/αγωνιάς, όπως μπορεί να σου συμβεί μόνο με δικούς σου ανθρώπους ή έστω με τους ήρωες σπουδαίων τηλεοπτικών σειρών, που παρακολουθείς όμως για χρόνια (δες π.χ. «Six feet under»). Αυτό δύσκολα συμβαίνει με βιβλία σύγχρονης (αξιόλογης) λογοτεχνίας.

Θέλει να έχεις δε ταλέντο ώστε, όταν χρησιμοποιείς τριτοπρόσωπη αφήγηση, ο αναγνώστης να ξεχνάει την ύπαρξή σου ως συγγραφέα-θεού. Πόσο μάλλον όταν το μυθιστόρημά σου είναι μια παράθεση (και αντιπαράθεση) εσωτερικών φωνών. Ακολουθώντας μια γραμμική εξιστόρηση, την οποία συχνά διαλύει αφήνοντας να παρερμηνήσουν εικόνες από το παρελθόν, η Hanaya Yanagihara άλλοτε ξεμπερδεύει με γεγονότα μέσω μιας παραγράφου και άλλοτε με προυστική εμμονή τα αναλύει. Κι αν μερικές φορές, στη δεύτερη περίπτωση, αυτά φαίνονται χωρίς ιδιαίτερη βαρύτητα, ο ψυχαναλυτής δεν είναι τελικά αυτός που θα κρίνει τον αντίκτυπό τους στην ψυχοσύνθεση του «ασθενούς»; Δεν μπορείς επίσης να μην παραξενευτείς που σε αυτό το μυθιστόρημα-ποταμό των 850 σελίδων, η πόλη λείπει. Όπως και τα επεισόδια της Ιστορίας. Ο όμορφος (ιθουποϊός) Γουίλεμ, ο ζωγράφος Τζέι Μπο, ο αρχιτέκτονας Μάλκομ και ο αινιγματικός (δικηγόρος) Τζουντ μοιάζει να κινούνται σε ένα ά-χρονο και ά-τοπο περιβάλλον. Ή έστω σε ένα περίγραμμά τους. Παράξενο, αν και καθόλου ενοχλητικό αφού έτσι βυθίζεσαι στην ιστορία των ηρώων χωρίς αντιπερισπασμούς.

Μπορεί ο συγγραφέας να επιμένει (στις συνεντεύξεις της) πως την ενδιέφερε (και) να θέσει/σχολιάσει τη σεξουαλική κακοποίηση, όμως στη δική μου ανάγνωση αυτή η ιστορία ήταν μια παραβολή. Ο Τζουντ μοιάζει με πολλούς από εμάς που κουβαλώντας έναν προσωπικό σταυρό (υπαρκτό ή κατασκευη) αρνούμαστε να πιστέψουμε πως θα βρούμε την αγάπη. Ότι, όπως γράφει ένας δευτερεύων ήρωας (ο Χάρολντ) στον Τζουντ, «τα πράγματα σπάνε, και μερικές φορές επισκευάζονται, και στις περισσότερες περιπτώσεις συνειδητοποιείς πως ό,τι κι αν χαλάει, η ζωή αναδιατάσσεται για να αντισταθμίσει την απώλειά σου, μερικές φορές θαυμάσια».

Το σίγουρο είναι πως το «Λίγη ζωή» είναι ένα βιβλίο για όσους πιστεύουν ή θέλουν να ξαναπιστέψουν στα λόγια του Γουίλεμ. «Κρατήσου από πάνω μου κι εσύ. Κάνε πως πέφτουμε και κρατήμαστε απ' το φόβο». [Η εξαιρετική μετάφραση είναι της Μαρίας Ξυλούρη]. ●

ΕΝΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ «ΡΟΜΑΝΤΖΟ»

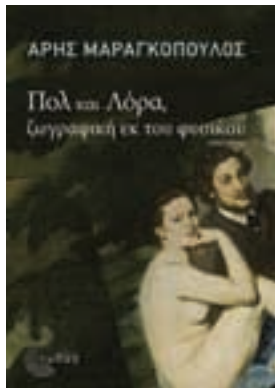
Στο βιβλίο του «Πολ και Λόρα, ζωγραφική εκ του φυσικού» ο Άρης Μαραγκόπουλος παρακολουθεί τη ζωή του ζευγαριού Πολ Λαφάργκ και Λόρα Μαρξ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Το νέο μυθιστόρημα του Άρη Μαραγκόπουλου, που μόλις κυκλοφόρησε, αποτελεί το τρίτο μέρος μιας «τριλογίας», θα λέγαμε, που άρχισε με το «Η μανία με την άνοιξη» (2009) και «Το χαστουκόδεντρο» (1912) σηματοδοτώντας μια στροφή του ταλαντούχου αυτού πεζογράφου προς ένα νέο είδος «στρατευμένης» μετανεωτερικής γραφής «από σκοπέδες», όπως έγραψε ο Κωστής Παπαγιώργης, «που ούτε κατά διάνοια σκέφτηκε κανείς να τις περιγράψει». Πώς μπορούσε να γίνει διαφορετικά, καθώς ο Μαραγκόπουλος εντρυφώντας για χρόνια στο έργο του Τζέιμς Τζόις με το βιβλίο του «Ulysses, Οδηγός ανάγνωσης» (2010) σφραγίζει πλέον την πλοήγηση, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, για την καλύτερη πρόσληψη του «έπους» του μεγάλου Ιρλανδού συγγραφέα.

Όμως ενώ στο «Χαστουκόδεντρο» (δέντρο της κελτικο-ιρλανδέζικης μυθολογίας) το ερωτευμένο ζευγάρι (Αντώνης Αμπατιέλος και η ιρλανδέζα γυναίκα του Μπέτυ Μπάρτλετ-Αμπατιέλου) δεν μπορεί να συνυπάρξει καθώς ο κομμουνιστής σύζυγός της είναι επί δεκαετίες έγκλειστος στις φυλακές, στο «Πολ και Λόρα» αντιθέτως ο γαλλο-κρεολός επαναστάτης Πολ (Λαφάργκ) και η βρετανογεννημένη Λόρα (κόρη του Καρλ Μαρξ), ερωτοχτυπημένοι

από την πρώτη στιγμή, δεν χωρίζουν στον γεμάτο ευτυχία κι αναποδιές πλάνητα βίο τους. Για να καταλήξουν, με την ίδια πάντα αρχική ερωτική τους ένταση, στη διδυμη αυτοκτονία τους στις 25 Νοεμβρίου 1911 (εκείνος στα 70 του, αυτή στα 64 της χρόνια) στο Ντραβέιγ της Γαλλίας.

«Φυσάει απόψε στο Ντραβέιγ» (ναι, συμφωνεί ο Τάσος Λειβαδίτης, «Φυσάει στα σταυροδρόμια του κόσμου»), ενώ για μότο σε αυτό το τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου ο Μαραγκόπουλος βάζει τη φράση του Ουίλιαμ Μόρις «...αφού μας απαγορεύεται να ζούμε σαν άνθρωποι, ας βρούμε στα γρήγορα κάποιον τρόπο να πεθάνουμε σαν άνθρωποι» από το «How We Live and How We Might Live» (1884). Εκατό χρόνια μοναξιάς μάς χωρίζουν από το «1984» του Όργουελ. Η κόρη του Καρλ Μαρξ κι ο αγωνιστής συγγραφέας Λαφάργκ (το βιβλίο του «Δικαίωμα στην τεμπελιά» – απάντηση από τα αριστερά στο «Δικαίωμα στην εργασία» της ανερχόμενης

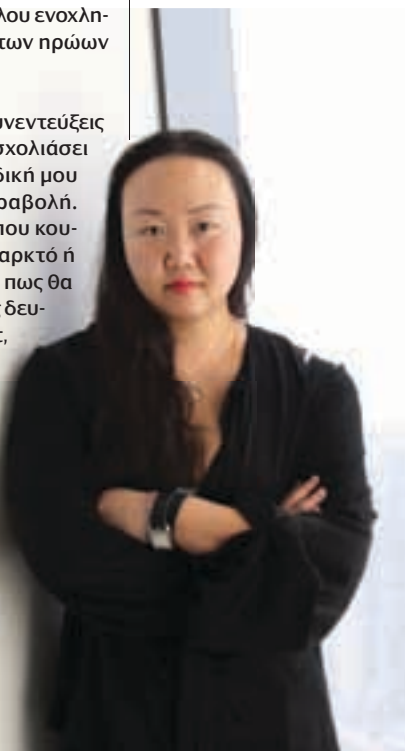
καπιταλιστικής εκβιομηχάνησης του τελευταίου τέταρτου του 19ου αιώνα–, αναρτημένο στο διαδίκτυο ακόμα διαβάζεται από χιλιάδες αναγνώστες, σε όλες τις γλώσσες που είναι μεταφρασμένο, «με τη μανία της άνοιξης») είδαν εγκαίρως το τέλος της ουτοπίας και σαν να προμάντεψαν την πτώση του «υπαρκτού σοσιαλισμού» το 1991, φρόντισαν να αποχωρήσουν. (Ό,τι συνέβη δηλαδή χρόνια αργότερα, το 1942, στην Πετρόπολη της Βραζιλίας, με το ζεύγος Τοβιάιχ, όπου ο Στέφαν δεν άντεξε στη διάλυση της αγαπημένης του Ευρώπης από τους νικηφόρους μέχρι τότε ναζί).

Και ο Μαραγκόπουλος προς την Ευρώπη στρέφεται με αυτό το μυθιστόρημά του. Μέσα από την ιδιωτική ζωή του ζεύγους Λαφάργκ, με τα χίλια βάσανά τους (τρία παιδιά νεκρά, τα δύο στον πρώτο χρόνο της γέννησής τους, το τρίτο πέντε χρόνια μετά), τον Πολ οπαδό του αναρχοαυτονομίου επαναστάτη Μπλανκί και με... πεθερό τον Καρλ Μαρξ, παρακολουθούμε εκ του σύνεγγυς, σα να συμβαίνει τώρα, ό,τι ακολούθησε την αποτυχημένη Γαλλική Επανάσταση του 1848 που τη διαδέχεται η ακόμα πιο αποτυχημένη, διότι απροετοίμαστη, εξέγερση του 1871 με την Κομμούνά του Παρισιού, για να φτάσουμε στην belle époque (αντίστοιχη του δικού μας προ κρίσης life style), μέχρι το τελικό «τιτανικό» ναυάγιο στο παγόβουνο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

Αλλά η ομορφιά του «Πολ και Λόρα» βρίσκεται αλλού: στις λεπτομέρειες, στους ολοζώντανους διαλόγους του (με ψήγματα φράσεων από γαλλικά –με υποσέλιδη φυσικά μετάφραση–, κάτι που δίνει ένα άρωμα αυθεντικότητας καθώς οι φράσεις αυτές είναι παρμένες από πραγματικά ντοκουμέντα), και τέλος στην μπρος-πίσω αρχιτεκτονική του «ρομάντζου». Ο γιγαντώσωμος Πολ είναι ένας άνθρωπος χαρούμενος. «La joie de vivre» (η χαρά της ζωής) είναι μες στα «κρέδλικα» γονιδιά του. Η πανέμορφη Λόρα, όπως πολλές γυναίκες εκείνης της εποχής, αγωνίζεται για την απελευθέρωσή της. Τα παιδιά της πέθαναν γιατί η ίδια δεν μπορούσε να «κατεβάσει γάλα» και δεν ήθελε να τα δώσει σε επαγγελματίες τροφούς. (Ο Παστέρ και το παστεριωμένο γάλα του ήρθε λίγα χρόνια μετά, περιορίζοντας τη βρεφική θνησιμότητα παγκοσμίως). Αλλά κι η Λόρα ήταν κι αυτή γονιδιακά προγραμματισμένη: η κυρία Μαρξ γέννησε πέντε κόρες, εκ των οποίων επιζήσαν μόνο οι δύο. Οπότε...

Το ζευγάρι αυτό, ο Πολ Λαφάργκ και η Λόρα Μαρξ, στοίχειωνε από χρόνια το συγγραφέα (το αποδεικνύει ο ίδιος με τις αναφορές του σε προηγούμενα βιβλία του). Έτσι ισχύει η φράση του ότι το μυθιστόρημα υπήρχε «τελειωμένο» πριν υπάρξει στη μορφή του βιβλίου. Μια φράση-κλειδί, που μόνο οι αυθεντικοί μυθοπλάστες μπορούν να καταλάβουν τι κόπο, τι έρευνα, πόσο χρόνο απαιτεί για να φτάσει ο συγγραφέας στη γέννα του, χωρίς το «μωρό» να χρειάζεται πια γάλα μητρικό για να επιζήσει. ■

*Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Τόπος.

Γιάννης Στεφανάκης

Στις φλέβες μου κυκλοφορεί μελάνι

Ο γνωστός ζωγράφος και χαράκτης στοιχειοθετεί, χαράζει και τυπώνει σε χειροκίνητο πιεστήριο ποιήματα. Λίγα, αριθμημένα, πολύτιμα. Μας εξηγεί γιατί.

Δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ όταν ερχόμενος πιτσιρίκι από το χωριό μου να μάθω την τέχνη της τυπογραφίας (απλά και μόνο για επιβίωση), ότι θα έπαιζε τόσο καθοριστικό ρόλο στην καλλιτεχνική μου πορεία. Η τυπογραφία μου έμαθε το μέτρο και την ισορροπία μεταξύ του μαύρου και του άσπρου και με οδήγησε στην τέχνη της χαρακτηριστικής και της ζωγραφικής. Πάντα έλεγα ότι στις φλέβες μου κυκλοφορεί μελάνι και σε όποια πόλη και να πήγαινα τους ήχους της τυπογραφικής μηχανής κυνηγούσα.

Από μικρός σκάρωνα στίχους, όπως και ζωγράφιζα. Κι όταν το 1978 ο Μιχάλης κατσαρός μου πρότεινε να εκδώσουμε μια εφημερίδα ποίησης το *Επίπεδο*, άρπαξα την ευκαιρία. Περιοδικά, τυπογραφία, σπουδές στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών όλα μαζί, και το 1966 αρχίζω να βγάζω συλλεκτικά βιβλία με δικά μου χαρακτηριστικά πάνω σε ποίηση Ελλήνων ποιητών, τα οποία τύπωνα σε παραδοσιακά τυπογραφεία με εκπληκτικούς μαστόρους, όπως ο Σπύρος Λένης, ο Μιχάλης Μπορμπουδάκης, ο Χρήστος Δάρρας. Θυμάμαι τον Φίλιππο Βλάχο να μου λέει: «Την τυπογραφία και τα μάτια σου και το δάσκαλό μου στη χαρακτηριστική Θανάση Εξαρχόπουλο να με παροτρύνει να μην την αφήσω».

Τότε δεν ήξερα, τώρα προσπαθώ όχι να αναστήσω την κλασική τυπογραφία, αλλά να κάνω κάποια πράγματα με μεράκι, αυτό που μου δίδαξαν οι παλιοί συνάδελφοι. Και θα ήταν ευχάριστο αν σήμερα στις γραφικές τέχνες και στο βιβλίο περνούσε κάτι από τη μαγεία της κλασικής τυπογραφίας. Γίνεται αυτό βεβαίως από εκδότες που έχουν τη γνώση του παρελθόντος.

Εν κατακλείδι μπορώ να πω ότι η αγάπη μου για την ποίηση και βασιλίσα των τεχνών κατ'εμέ, τη χαρακτηριστική και την τυπογραφία με οδήγησαν στην έκδοση των δίπτυχων. Η τωρινή μου απόπειρα, τα δίπτυχα, είναι συνέχεια αυτών των συλλεκτικών βιβλίων, τα οποία τύπωνα σε επίπεδο τυπογραφικό πιεστήριο. Οι καιροί όμως άλλαξαν. Τα πιεστήρια σιώπησαν εκτός ελάχιστων ίσως περιπτώσεων. Έτσι θέλοντας να δοκιμάσω την αυτάρκειά μου, στοιχειοθετώ στο χέρι, χαράζω και τυπώνω σε χειροκίνητο πιεστήριο. Τι τυπώνω; Ποιήματα Ελλήνων ποιητών με χαρακτηριστικά δικά μου, με σκοπό να ολοκληρώσω τη σειρά εκδίδοντας 17 δίπτυχα από τον Όμηρο μέχρι και τον Μιχάλη Κατσαρό.

Γνωρίζω ότι η κλασική τυπογραφία πέθανε... μπήκε στα μουσεία, η ζωή προχωράει, η τεχνολογία μάς πάει εκεί που εμείς τελικά θέλουμε. Δεν μπορούμε έτσι κι αλλιώς να αναστήσουμε το παρελθόν, μπορούμε όμως να μάθουμε από αυτό.

Ο Γιάννης Στεφανάκης, ο οποίος πριν, αλλά και κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην ΑΣΚΤ, διακόνεψε την τέχνη της κλασικής τυπογραφίας ως στοιχειοθέτης, πάντα μας ξαφνιάζει ευχάριστα. Αυτή τη φορά κυκλοφόρησε δύο δίπτυχα, ιδανικά για δώρο. Στο πρώτο στοιχειοθέτησε στο χέρι τους 27 αρχικούς στίχους από το αρχαίο κείμενο της Ομήρου Οδύσσειας και τους εκτύπωσε σε χειροκίνητο πιεστήριο σε χαρτί Somerset των 300 γραμμαρίων, διαστάσεων 28,5 x 38 εκ. Εκτύπωσε επίσης ένα χαρακτηριστικό τριών χρωμάτων στην 3η σελίδα του δίπτυχου από χαραγμένες πλάκες λινόλεουμ, σε 85 υπογεγραμμένα και αριθμημένα αντίτυπα. Τις διορθώσεις έκανε ο Παντελής Μπουκάλας. Στο δεύτερο δίπτυχο επανέλαβε την ίδια διαδικασία πάνω σε ένα ακαταχώριστο ποίημα της Σαπούφης, σε μετάφραση του Παντελή Μπουκάλα. Τυπώθηκε σε 49 αριθμημένα αντίτυπα με μια ξυλογραφία τριών χρωμάτων του Γιάννη Στεφανάκη. Σκοπός του καλλιτέχνη είναι να ολοκληρώσει τη σειρά με 17 δίπτυχα από την αρχαία ποίηση και φτάνοντας μέχρι και τον Μιχάλη Κατσαρό. **-Α.Μ. Α**

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον Γ. Στεφανάκη στο email: neoeripedo@yahoo.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
www.metaixmio.gr

Η επιστροφή του Τζον Ρέμπους

Η αποστρατεία δεν ταιριάζει στον Τζον Ρέμπους. Δεν είναι φτιαγμένος για χόμπι και διακοπές. Η δουλειά του αστυνομικού κυλάει στις φλέβες του. Έτσι, όταν η επιθεωρήτρια Σιβόν Κλάρκ ζητά τη βοήθειά του σε μια υπόθεση, δεν του παίρνει πολύ χρόνο να αποφασίσει.

Ο Ian Rankin επαναφέρει τους σπουδαιότερους ήρωές του σε μια ιστορία που διερευνά τις πιο σκοτεινές γωνιές των ενστίκτων και των επιθυμιών μας.

«Διαβάστε αυτό το βιβλίο! Θα με θυμηθείτε».
Stephen King

Η φωτογραφία στην κάρτα δείχνει ένα αγόρι που βρέθηκε δολοφονημένο πριν από έναν χρόνο σ' ένα οικοτροφείο θηπύων του Δουβλίνου. Η ηεζάντα γράφει: Ξέρω ποιος τον σκότωσε.

Στη λίσσα των μπεστ σέλερ των *New York Times*, των *Sunday Times*, του *Spiegel*. Το μυθιστόρημα της χρονιάς σύμφωνα με το περιοδικό *Time*.

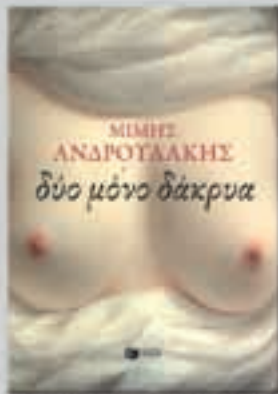
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**
www.patakis.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

432 σελ.

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
Δύο μόνο δάκρυα
7η ΧΙΛΙΑΔΑ

256 σελ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ
Μικρό χρονικό τρέλας
11η ΧΙΛΙΑΔΑ

528 σελ.

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Αστραφτερά πεδία
4η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 256 σελ.

ΕΛΕΝΑ ΧΟΥΖΟΥΡΗ
Ο θείος Αβραάμ μένει πάντα εδώ
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 208 σελ.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ
17 ώρες
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 160 σελ.

ΝΙΚΟΣ ΔΑΒΒΕΤΑΣ
Ωστικό κύμα
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

456 σελ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΚΟΤΟΣ
Το χωράφι της Μαρούλαινας
ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 400 σελ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΩΝΗΣ
Υπουργός νύχτας
8η ΕΚΔΟΣΗ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 320 σελ.

Χ.Α. ΧΩΜΕΝΙΔΗΣ
Νεαρό άσπρο ελάφι
13η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 784 σελ.

ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΖΟΥΡΓΟΣ
Σκηνές από τον βίο του Ματίας Αλμοσίνο
41η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 304 σελ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ
Ισαμάλ και Ρόζα
13η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΝΟΥΒΕΛΑ • 128 σελ.

ΜΙΣΕΛ ΦΑΪΣ
Lady Cortisol
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

344 σελ.

ΜΑΡΩ ΔΟΥΚΑ
Τίποτα δεν χαρίζεται
3η ΕΚΔΟΣΗ

416 σελ.

Κ.Κ. ΧΑΡΔΑΒΕΛΛΑΣ
Κώστας Χαρδαβέλλας
Το ζεϊμπέκικο του νικητή

544 σελ.

ΧΑΡΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ
Το κρυφό ημερολόγιο του Χίτλερ
2η ΕΚΔΟΣΗ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • ΒΙΒΛΙΟ ΙΙ • 584 σελ.

ΕΛΕΝΑ ΦΕΡΡΑΝΤΕ
Το νέο όνομα
Η ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΑΠΟΛΗΣ
25η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 440 σελ.

AUDREY CARLAN
Το κορίτσι του ημερολογίου
Calendar girl
10η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 544 σελ.

ΖΟΕΛ ΝΤΙΚΕΡ
Το βιβλίο των Μπάλτιμορ
ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 704 σελ.

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΦΟΡΝΤ
Ημέρα ανεξαρτησίας
ΒΡΑΒΕΙΟ PULITZER
ΒΡΑΒΕΙΟ PEN/FAULKNER

ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ • 480 σελ.

Μ.Λ. ΣΤΕΝΤΜΑΝ
Το φως ανάμεσα στους ωκεανούς
6η ΕΚΔΟΣΗ

ΑΠΟ 9 ΕΤΩΝ • 384 σελ.

ΤΟΜ ΦΛΕΤΣΕΡ
Ο Χριστουγεννόσαυρος

ΑΠΟ 6 ΕΤΩΝ
320 σελ.

ΜΑΤ ΧΕΪΓΚ
Το αγόρι που το είπαν... Χριστούγεννα

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 72 σελ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΡΙΣ
Το Αστρικό Χωριό

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 96 σελ.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ
Ομήρου Οδύσσεια

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 68 σελ.

ΣΟΦΙΑ ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ
Όρνιθες

ΣΕΙΡΑ ΕΠΙΚΑ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΓΙΣΤΕΥΤΕ ΣΤΟ ΑΔΥΝΑΤΟ

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 32 σελ.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΕΛΛΥ ΜΑΤΑΘΙΑ ΚΟΒΟ
Το κουμπί της αγάπης κι ο ηρώκιος σου. Δεν είναι όλα μικρά!

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 40 σελ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΗΤΣΙΑΛΗ
ΒΑΣΩ ΨΑΡΑΚΗ
Η μαρμελαδού

ΑΠΟ 6 ΕΤΩΝ • 56 σελ.

ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ,
ΜΑΪΚ ΚΕΝΙ
Το αγόρι με τη βαλίτσα

ΑΠΟ 5 ΕΤΩΝ • 56 σελ.

ΑΡΓΥΡΩ ΠΙΠΙΝΗ
ΙΡΙΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗ
Καλοκαίρι, φθινόπωρο, χειμώνας, άνοιξη, καλοκαίρι...

ΑΠΟ 5 ΕΤΩΝ • 80 σελ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΕΡΒΗ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΕΤΡΟΥ
Στη μάχη των θερμοπυλών

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 160 σελ.

ΤΖΟΝΝΥ ΝΤΑΝΤΑ
Οι κουρσάροι Τζόλλυ-Ρότζερς και η καταραμένη σπηλιά

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 224 σελ.

ΝΤΒΙΒ ΚΑΖΕΝΣ
Οι άμπαλοι του Τσάρλι Μέρρικ.
Φίλιες, φθούλ και ιδρωμένες φανέλες

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 256 σελ.

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Το κορίτσι με το ξύλινο σπαθί

ΑΠΟ 8 ΕΤΩΝ • 368 σελ.

ΚΑΛΕΜΠ ΚΡΙΣΠ
Μακριά από την Άιβυ Πάκετ!

ΑΠΟ 4 ΕΤΩΝ • 60 σελ.

ΤΖΕΪΝ ΓΚΟΥΝΤΟΛ
Οι νεαροί χιμπατζήδες του Γκόμπε

ΑΠΟ 10 ΕΤΩΝ • 288 σελ.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
Παπούτσια με φτερά

ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ • 224 σελ.

ΤΖΕΡΡΥ ΣΠΙΝΕΛΛΙ
Στάργκερλ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ • 320 σελ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ
Υπέροχος κόσμος

ΑΠΟ 16 ΕΤΩΝ • 440 σελ.

ΤΖΕΝΝΙΦΕΡ ΝΙΒΕΝ
Όλα τα φωτεινά μέρη

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ • 392 σελ.

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
Αμαρτωλή πόλη

ΚΑΜΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ CROSS OVER

Σε πρόσκληση για ξενάγηση στα κεντρικά της Microsoft στο Σιάτλ, δεν λες όχι

Της ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΜΠΑΦΟΥΝΗ

Ακόμα κι αν ήταν μόνο για 3 ημέρες. Οι άνθρωποι της φρόντισαν να κάνουν το ταξίδι αυτό όσο πιο αξέχαστο γίνεται. Τρίτη πρωί αναχώρηση από Ελ. Βενιζέλος και Τρίτη μεσημέρι άφιξη στο Σιάτλ (όχι δεν έστειλαν το Air Force 1, έχουμε 9 ώρες διαφορά). Το welcome dinner στο Space Needle με οικοδεσπότη τη Microsoft και θέα απλά μαγευτική ήταν μια πρώτη θαύμασια εισαγωγή σε όσα θα ακολουθούσαν. Οι επόμενες δύο ημέρες ήταν εξαιρετικά γεμάτες με πολλές συναντήσεις και άπειρες πληροφορίες που με έκαναν να νιώθω πλέον ειδήμων σε θέματα τεχνολογίας. Παρακάτω τα 15 πράγματα που μου έμειναν περισσότερο...

- 1 Η Microsoft ιδρύθηκε από τον 20χρονο (!) Bill Gates και την παρέα του το 1975 στο Νέο Μεξικό και το πρώτο προϊόν ήταν γλώσσα προγραμματισμού με την ονομασία Microsoft Basic.
- 2 Τα κεντρικά της στο Σιάτλ απασχολούν περισσότερους από 44.000 υπαλλήλους απ' όλο τον κόσμο (νιώθεις ότι είσαι Λονδίνο, Νέα Υόρκη, κάτι πάντως πολύ multinational) σε 125 κτίρια.
- 3 Από τα 125 κτίρια «λείπει» το κτίριο No 7. Το καψόνι των παλιών στους νέους υπαλλήλους είναι να τους στέλνουν σε συνάντηση στο κτίριο 7, που απλά δεν υπάρχει.
- 4 Ο Bill Gates πήγαινε κάθε πρωί τα παιδιά του σχολείο δίνοντας την αφορμή στις συζύγους των εργαζομένων στη Microsoft να τους κατηγορούν που δεν έκαναν το αντίστοιχο. «Μπορεί ο Bill Gates κι εσύ όχι!»
- 5 Στη Microsoft προτρέπουν τους ανθρώπους να είναι ο εαυτός τους. Δεν υπάρχει dress code και περιορισμοί στο στυλ. Είδα από μοϊκάνια μοβ μέχρι τύπο με καπέλο από το οποίο κρέμονταν αρκουδάκια! Και όλοι εξαιρετικά κουλ και ακομπλεξάριστοι. Φάση easy working.
- 6 Μία εφαρμογή, ένα project, ένα προϊόν μπορεί να ξεκινήσει από μια πλάκα ή μια ατάκα. Στο τμήμα ερευνών η ομάδα των Eric Peterson, Jeff Kramer & Spencer Fowers σκέφτηκαν να δημιουργήσουν υποβρύχια κέντρα δεδομένων από μία συζήτηση που είχαν με ένα συνάδελφό τους που δούλευε πριν στο πολεμικό ναυτικό των ΗΠΑ και τους έλεγε για τα υποβρύχια. Εκείνοι το έκαναν πράξη. Κατασκεύασαν ένα πειραματικό υποβρύχιο data center,

το βύθισαν για ένα χρόνο και τώρα κάνουν τον απολογισμό κι ετοιμάζουν τα επόμενα βήματα.

- 7 Στα κεντρικά της Microsoft νιώθεις ότι παίζεις σε ταινία του Σπίλμπεργκ. Μέχρι και φυτό που μιλάει έχουν. Πολλοί μιλούν στα φυτά τους όταν τα φροντίζουν, αλλά κανένα από αυτά δεν απαντά. Εκτός από τη Florence! Ερευνητές, μηχανικοί, επιστήμονες γεωπόνου σε συνεργασία με καλλιτέχνες «μετέφρασαν» το φωτισμό σε λέξεις, παρατήρησαν τις αντιδράσεις του φυτού, τις αποκωδικοποίησαν και, ναι, η Florence είναι το πρώτο φυτό που μιλάει! Απλά να ενημερώσω ότι είναι και λίγο τζόρας...
- 8 Σε άμεση σχέση με το προηγούμενο, σε κάθε κτίριο της Microsoft υπάρχουν – πώς να το πεις αυτό τώρα; – tech φυτώρια με μαρούλια και αρωματικά φυτά που καλλιεργούνται με τη μέθοδο της υδροπονίας και καταναλώνονται από τους υπάλληλους, αφού είναι πρώτη ύλη για τις σαλάτες των εστιατορίων του campus.
- 9 Και τα εστιατόρια είναι πολλά. Υπάρχουν 60 μέρη για lunch break ή σνακ και εννοείται ότι καφέ (Starbucks, αφού από το Σιάτλ ξεκίνησε και εκεί είναι τα κεντρικά τους) έχει παντού δωρεάν.
- 10 Με το cloud της Microsoft μπορείς α) να κάνεις χρήση της τεχνολογίας πολύ πιο οικονομικά αφού δεν χρειάζεται να προχωρήσεις σε αγορά β) να έχεις όσο αποθηκευτικό χώρο χρειάζεσαι και γ) να κάνεις τη δουλειά σου από οποιαδήποτε συσκευή συνδέεται στο internet. Πλέον σου εξασφαλίζει την απόλυτη ασφάλεια των δεδομένων σου, καθώς και μεγαλύτερη ευελιξία στη χρήση και το συνδυασμό εφαρμογών με την εισαγωγή της τεχνητής νοημοσύνης στην επεξεργασία δεδομένων.
- 11 Η Microsoft έχει μνηύσει την κυβέρνηση των ΗΠΑ 4 φορές για να προστατεύσει τα δεδομένα των χρηστών της ενώ έχει σταθεί μάρτυρας υπεράσπισης σε δίκη της Apple, ενός από τους μεγαλύτερους ανταγωνιστές της για τον ίδιο λόγο.
- 12 Αλλά όταν χρειάστηκε, στην υπόθεση Charlie Hebdo, οι γαλλικές αρχές απευθύνθηκαν στο FBI για να βρουν τα στοιχεία των δραστών και αυτό με τη σειρά του στη Microsoft. Τους πήρε 45 λεπτά να επιβεβαιώσουν τη νομιμότητα των στοιχείων, να βρουν ότι είχαν πρόσβαση σε αυτά και να τα παραδώσουν βοηθώντας τις γαλλικές αρχές να εντοπίσουν τους δράστες.

13 Η ωραιότερη φράση που άκουσα αυτό το διήμερο και περιγράφει με τον καλύτερο τρόπο όλα όσα είδα κι έζησα εκεί ήταν από τον Dave Forstrom, Director, Communications, Windows & Devices group της Microsoft, που έχει αναλάβει την προώθηση χρήσης του Artificial Intelligence και πατέρας 7 αγοριών (!), είπε: «We are making Science Fiction Science Facts» και πράγματι το κάνουν.

14 Σε ειδικά διαμορφωμένο και κρυφό χώρο υπάρχει το τμήμα του HoloLens. Γυαλιά επαυξημένης πραγματικότητας που αποτελούνται από ημιδιάφανους ολογραφικούς φακούς επιτρέποντας στα ολογράμματα να είναι κομμάτια της πραγματικότητας. Ουάου! Συνδυασμός του ψηφιακού με τον πραγματικό κόσμο. Και μετά την επεξήγηση, να πω ότι τα φόρεσα και περπάτησα στον Άρη, έκανα ηλεκτρολογική δουλειά χωρίς να έχω ιδέα, με την καθοδήγηση ειδικού μέσω Skype call, ενώ είδα την πιο φουτουριστική παρουσίαση του νέου Audi με ολόγραμμα.

15 Η 4η τεχνολογική επανάσταση έχει ήδη ξεκινήσει με την τεχνητή νοημοσύνη (Artificial Intelligence) να χρησιμοποιείται σε κάθε εφαρμογή της Microsoft ξεκινώντας από το εσωτερικό της. Η Cortana είναι η ψηφιακή βοηθός (σενάριο βγαλμένο από το Hollywood, όπως ο Tom Cruise στο «Minority Report») η οποία λειτουργεί με AI και χρησιμοποιείται σε όλες τις πλατφόρμες, αφού μπορεί να επεξεργαστεί κάθε είδους δεδομένα και να προσφέρει τις καλύτερες λύσεις για να επιλέξεις.

16 Μένουμε λίγο ακόμα στο Hollywood για να σας πω ότι υπάρχει «Cyber Crime Unit». Η Patti Chrzan, Sr. Director, Strategic Programs, Digital Crimes Unit στη Microsoft, και η ομάδα της έχουν σκοπό να πατάξουν το ψηφιακό έγκλημα και το πετυχαίνουν.

Θα μπορούσα να γράψω σελίδες για όσα ακόμα είδα στο Underground Tour της Microsoft, όπως τα smart clothes που δουλεύει το τμήμα ανακάλυψης νέας τεχνολογίας, το τμήμα με άτομα με αναπηρίες που δημιουργούν κατάλληλες εφαρμογές και προϊόντα σύμφωνα με τα δικά τους δεδομένα, δίνοντας σε όλους τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν την τεχνολογία. Τους υπέροχους Έλληνες που εργάζονται και ζουν εκεί, την Κική, τον Νάσο και τον Νικόλα, το πρότζεκτ Garage και πόσο υποστηρίζουν το πάθος για δημιουργία και πολλά ακόμη, αλλά λέω να σταματήσω εδώ! **A**

CITY GUIDE

1 - 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016 - ΤΕΥΧΟΣ 593 - 168 ΩΡΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ - www.athensvoice.gr

MIRFESTIVAL 2016

Ο,ΤΙ ΠΙΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Ένα φεστιβάλ περιπετειώδες, πρωτότυπο, επαναστατικό. Για την Ευρώπη, το μέλλον, την ελπίδα και το φόβο.

Το MIRfestival στην 5η του χρονιά είναι καλύτερο από ποτέ. Χρησιμοποιεί πρωτότυπους χώρους, παρουσιάζει επίκαιρα δρώμενα και ενεργοποιεί το κοινό. Ευρώπη, φόβος, ελπίδα, όνειρο, θέματα που «καίνε» και πολίτες σε εγρήγορση, που προσπαθούν μέσα σε οκτώ μέρες να πιστέψουν ξανά στον άνθρωπο. Αθηναίοι κάθε ηλικίας συμμετέχουν ουσιαστικά στα δρώμενα, από την προετοιμασία και την κατασκευή μέχρι την παρουσίαση, και η πόλη γεμίζει θεάματα και καλλιτέχνες από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Επτά καλλιτεχνικά πρότζεκτ ρίχνουν το καθένα το δικό του, διαφορετικό φως στο ζήτημα της ουτοπίας. Ψάχνουν μαζί μας τη σχέση μας με την πραγματικότητα, στην ιστορία και όσα

μπορούμε να διεκδικήσουμε. Η γιορτή ξεκινά με μουσική και τους Someone Who Isn't Me στις 8 Δεκέμβρη στο Τριανόν, ενώ η αυλαία σκκώνεται με την ισπανική ομάδα El Conde de Torrefiel. Έρχονται από τη Βαρκελώνη με το Guerrilla (9-10/12), μία παράσταση για την Ευρώπη που αλλάζει ερήμην μας. Για την αθηναϊκή εκδοχή του έργου έχουν επιστρατεύσει 80 Αθηναίους. Μια μαύρη κωμωδία για τον πόλεμο που συμβαίνει υπόγεια μέσα μας και γύρω μας, ενώ όλα δείχνουν ειρηνικά και αναδιαμορφώνεται με νέες ιστορίες σε κάθε νέο σταθμό περιοδείας. -**Ηρώ Παρτσακουλάκη**

INFO
MIRfestival,
Αθήνα, 8-16
Δεκεμβρίου
2016, www.mirfestival.gr

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ /
ΔΙΣΚΟΙ

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΩΡΑ ΓΙΑ PLISSKEN

40+ ονόματα για να ανακαλύψεις σε
ένα φεστιβαλικό διήμερο

Το Plisskën Festival έλειψε το καλοκαίρι αλλά ήρθε η ώρα για τη χειμερινή του φετινή εκδοχή στις 2 & 3 Δεκεμβρίου

παρουσιάζοντας ένα εκλεκτικό line up 40+ διεθνών και εγχώριων μουσικών. Με πολλά ανερχόμενα ονόματα να συστήνονται δίπλα σε κλασικά μουσικά κεφάλαια όπως οι Tuxedomoon, το Plissken για μια ακόμη φορά προσφέρει περισσότερο μια φεστιβαλική εμπειρία και μια ιδανική ευκαιρία για να ανακαλύψεις το νέο παρά μια συναυλιακή συνάντηση με ένα προχθεσινό σου μουσικό ήρωα. Τρεις χώροι και τέσσερα stages θα φιλοξενήσουν μεταξύ άλλων την επανεμφάνιση των Death In Vegas, τη γαλλική αποκάλυψη La Femme, το βετεράνο Prefuse 73 σε σπάνιο live και τον hyperdub Zomby με το ολοκαίνουργιο «Ultra», το δημιουργό του «Media in the Service of Terror» Vatican Shadow, τον παραγωγό Forest Swords από το Λίβερπουλ με τις

ατμοσφαιρικές του εμμονές, το βρετανικό hip hop crew των Four Owls, τα κορίτσια του techno Ellen Allien, Amelie Lens και Charlotte De Witte, τους δυσεύρετους δικούς μας ATH Kids. Το επιδραστικό online ραδιόφωνο NTS Radio θα αναλάβει το Tunnel stage, όπου μεταξύ άλλων θα εμφανιστούν το μυστηριώδες project Babyfather του Dean Blunt, η Λονδρέζα Beatrice Dillon και η απροσδιόριστη ανακάλυψη του NTS, Klein. Δείτε όλο το πρόγραμμα στο site.

INFO

Plissken Festival (2&3/12)
Piraeus 117 Academy, Πειραιώς 117, Μεταλλουργείον, Πειραιώς 127, The Hub Events, Αλκμίνης 12, The Loft, Πειραιώς 123. Έναρξη: 19.00.
Είσοδος: Διημέρου: €45 μέχρι 1/12. Προώληση Μονοήμερου: €25 μέχρι 1/12 και €30 (ταμείο)
Προώληση: Viva.gr, 11876, Public, Seven Spots, Reload Stores, Media Markt, Ευρυπιάδης.

→ gdim400@gmail.com

Τα καλύτερα του 2016 Vol.2 - Οι παλαίμαχοι

Το 2ο από μία σειρά άρθρων για τους δίσκους του 2016 που αξίζουν να μνημονεύσουμε

Ζούμε μία ακόμη περίοδο που το παλιό ξανά-ξανά-ξανά-ανακαλύπτεται και αποθεώνεται, αγιογραφείται και (επι)βραβεύεται ακόμη και με Νόμπελ, επαναπροσδιορίζεται και επιδρά καταλυτικά σχεδόν σε ό,τι συμβαίνει στη μουσική. Retro και vintage, βινύλια και 45άρια, επανεκδόσεις και διασκευές, αναβιώσεις προηγούμενων δεκαετιών, nu-jazz, nu-ψυχεδέλεια, nu-garage και πάει λέγοντας. Όσοι ακόμη είναι ζωντανό κι έρχονται από εκείνη τη μυθική εποχή που φαίνεται πως ο χρόνος και το καινούργιο δεν μπορούν να νικήσουν, συνεχίζουν να μας συγκινούν. Μπορεί τα κουράγια τους να μη φτάνουν για να μας

συναρπάσουν αλλά δείχνουν πως η φλόγα τους δεν έσβησε, δεν ξέχασαν την τέχνη τους και σαν σπουδαίοι μάστορες και σεβαστικοί τεχνίτες, απαλλαγμένοι από οποιαδήποτε πίεση «καριέρας» και ανταγωνισμού, υφραίνουν δίσκους λυτρωτικούς που κάνουν καλή παρέα και αποπνέουν αισθητική αξιοπρέπεια. Αν είσαι 60-70+ χρονών, νομίζω πως αυτό είναι αρκετό και με το παραπάνω. Με αυτή την έννοια, στους δίσκους της περασμένης εβδομάδας (Vol.1) αξίζει ακόμη να προσθέσουμε μερικά άλμπουμ ακόμη.

Ο **Paul Simon** με το «Stranger to Stranger» κάνει ένα από τα καλύτερα άλμπουμ του, πατάει γερά στην πολύχρονη πείρα του, η τραγουδοποιία είναι πια στο αίμα του και χωρίς ίχνος κούρασης από τα γεράματα κάνει ένα άλμπουμ που δεν χάνει από πουθενά και ακούγεται απνευστί. Το «The Ship» του **Brian Eno** είναι ένα υπέροχο ταξίδι του μυαλού στο σύμπαν με υλικά από την εποχή του «Music for Airports», του «Music for Films», των δίσκων με τον Robert Fripp ή με τους Cluster, με εικόνες του «Before and after

science» μαζί με σημεία που φέρνουν στο νου τον David Sylvian ή τον Scott Walker. Με το spoken word λόγο του να ακούγεται σε χαμηλές συχνότητες κι ένα υπνωτιστικό, μινιμαλιστικό, ambient μουσικό ταξίδι να αναπτύσσεται διαρκώς, το «The Ship» σε ρουφάει εντός του και σταδιακά μετατρέπεται σε ένα κομψό, απόκοσμο, γλυκό και τρομακτικό φιλμ του Ταρκόφσκι.

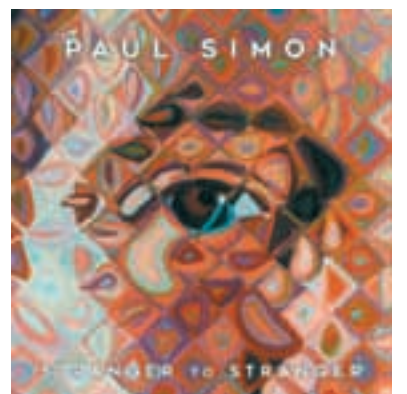
Μιας και ανέφερα το όνομα **Scott Walker**, δίνει κι αυτός το «παρών» μέσα στη χρονιά με το εξαιρετικό σάουντρακ για το «The Childhood of a Leader», που όμως στέκει και αυτόνομα σαν ένα άλμπουμ ικανό να μας βάλει και πάλι στο μοναδικό, σκοτεινό, εφιαλτικό και τόσο γοητευτικό του κόσμο.

Ο **Van Morrison** παλιώνει σαν ιρλανδέζικο ούισκι και πίνεται απολαυστικά. Δεν έχει χάσει τίποτα από τη γοητεία και την τέχνη του, το χαρμάνι του από blues, soul, R&B, rock & roll και παραδοσιακή τραγουδοποιία είναι πάλι εδώ, η μπάντα (ως συνήθως) δουλεύει άψογα και το 36ο άλμπουμ «Keep Me Singing» κάνει καλή παρέα από την αρχή ως το τέλος.

Λίγο πριν το σώμα του τον προδώσει και δεν μπορεί πια να κάνει δίσκους, ο **Bob Dylan** με το «Fallen Angels» υποκλίνεται στη μεγάλη αμερικάνικη παράδοση διασκευάζοντας τραγούδια από το παρελθόν, με τον ίδιο μοναδικό τρόπο που έχει να τα κάνει όλα δικά του, σαν να τα έγραψε ο ίδιος. Τραγούδια από το πρώτο μισό του 20ού αιώνα που εξιστορούν γενναίες πράξεις, σπουδαίους ανθρώπους, ιστορίες της ζωής και παραπέμπουν σε μία Αμερική που δεν έχει πια καμία σχέση με τη σημερινή «τραμπική» πραγματικότητα.

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ
ΜΗΛΑΤΟΥ

→ makismilatos@gmail.com

ΚΥΤΤΑΡΟ 10.12 SATURDAY
BAND OF FRIENDS
THE ORIGINAL BAND OF BOB DYLAN

Rory Gallagher
BLUES WIRE

ΚΡΙΣΤΗ ΣΤΑΖΙΝΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΧΗΜΑ ΝΥΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

The Christmas Party 80s
ΣΑΒΒΑΤΑ: 24-31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ & 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΜΠΙΓΑΛΗΣ ΠΛΙΝΑ ΧΑΡΙΤΟΔΙΠΛΩΜΕΝΟΣ & Polls

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΚollektivA
9 30milliAmperes

ΚΥΤΤΑΡΟ

Ηπείρου 48 & Αχαρνών • Τηλ: 210 8224134 • www.kyttarolive.gr

Can-Can
ΚΗΦΙΣΟΥ 6 Π. ΡΑΛΗ 62 ΤΗΛ. 210 5444731
ΤΖΙΜΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ

ΜΟΥΝΙΑΛΛ

ΑΠΟ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΓΙΑ 10 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Realnews, Real.gr, in@life, musicality, STREET, wm

ARTISTIC DIRECTOR MOSES PENDLETON

MOMIX

OPUS CACTUS

21-26 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Παζαβ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΛΑΒΡΥΣ
www.lavris.gr

ΠΡΟΦΕΡΑΝΕΙΣ ΕΙΣΗΤΗΣΙΩΝ
Vodafone, TIGRY, Public, seven 7, RELIAD, MediaMarkt

ΣΟΦΗΘΕΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΕΛΑΤ, Η ΑΝΘΙΜΕΩΝΗ, ΕΛΑΤ, μουστάκι, inStyle, ATHENS, ON

ΣΥΝΑΥΛΙΑΚΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

Της **Μαρίας Αλεξίου**

Ελληνικά και διεθνή ονόματα, φεστιβάλ αφιερώματα και εκπλήξεις για τον τελευταίο συναυλιακό μήνα της χρονιάς.

Στις 2/12 οι Αθηναίοι Despite Everything παρουσιάζουν το EP Trails μαζί με Bad Movies και Junkheart.

Στις 9/12 ένα world ταξίδι από την Κρίστη Στασινοπούλου και τον Στάθη Καλυβιώτη μαζί με το «Σχήμα NYN» (φωτό) με νέα τραγούδια από το άλμπουμ NYN, που κυκλοφόρησε στη βρετανική Riverboat Records και επιλογές από τη δισκογραφία της.

Στις 10/12, αφιέρωμα στον ιρλανδό ρόκερ Rory Gallagher 20 χρόνια μετά το θάνατό του από τους Band Of Friends με δύο μουσικούς του συνεργάτες, τον μπασίστα Gerry McAvooy, τον ντράμερ Ted McKenna και τον κιθαρίστα και τραγουδιστή Marcel Scherpenzeel που μεγάλωσε με τη μουσική του Rory, και καλεσμένους τους διεθνείς Έλληνες μπλουζίστες Blues Wire.

Στις 11/12 black/death metal αποθέωση με τους Σουηδούς Dark Funeral, τους Ολλανδούς Carach Angren και τους Ιταλούς Hour of Penance. Ξεκινάει από τους Λαρισαίους The Unconfessed.

Στις 16/12 οι KollektivA ανεβαίνουν για πρώτη φορά στη σκηνή του Κύτταρου με παρουσίαση του

νέου τους άλμπουμ «Σύρματα» και μουσική παρέα από τους 9mm, 30 milliAmpere και Altera Vita.

Στις 17/12 το 4ο Heavy Metal Assault Festival με καλεσμένους τους Σουηδούς V.O.J.D (πρώην Black Trip), τους Ιταλούς Vultures Vengeance κ.ά.

Στις 22/12 οι Αμερικανοί Possessed για πρώτη φορά στην Αθήνα με την τεράστια ιστορία τους.

Στις 23/12 οι Χατζηφραγκέτα με full band σύνθεση και όλα τα νεσεσέρ κομμάτια τους.

Στις 24 & 31/12 το special Christmas 80s party με μια δοκιμασμένη παρέα που παρτάρει κάθε φορά με τρέλα από τα 80s: Κώστας Χαριτοδιπλωμένος με τη συνδρομή των Polis, Κώστας Μπίγαλης και Πωλίνα. Πους απς, μπιρίμπα και ροζ μπικίνια. Ακολουθεί after με hits από τα 80s-90s.

Στις 3/12 live παρουσίαση του νέου άλμπουμ «Harmonic Confusion» από τους Tardive Dyskinesia από την prog metal σκηνή με guests τους Still Falling και Insect Radio.

Κύτταρο, Ηπείρου 48 & Αχαρνών, 2108822460

Natalia Osipova & Sergei Polunin

Δύο από τους μεγαλύτερους κλασικούς χορευτές του κόσμου μαζί επί σκηνής, σε μια μοναδική παράσταση σύγχρονου χορού. Με την υπογραφή της Μέκκας του είδους, του περίφημου Sadler's Wells, και σε χορογραφία των Sidi Larbi Cherkaoui, Russell Maliphant και Arthur Pita, η Natalia Osipova και ο Sergei Polunin ξεδιπλώνουν το ταλέντο τους σε μια παράσταση που συγκεντρώνει εγκώμια κοινού και κριτικών. Μαζί τους θα χορέψουν και οι Jason Kittelberger και James O'Hara. 1-3/12, **Παλλάς, Βουκουρεστίου 5. Προώληση ιστοτήριών: Ηλεκτρονικά στο vina.gr και τηλεφωνικά στο 11876. Στα ταμεία του Παλλάς και σε όλα τα καταστήματα Public και MediaMarkt.**

ΘΕΑΤΡΟ

Στη ζωή όλα είναι δυνατά

Ο **Γιάννης Λασπιάς**, ηθοποιός, σκηνοθέτης, θεατρικός συγγραφέας, αυτή τη σεζόν σκηνοθετεί το έργο του «Camille Claudel: Mudness» και την ισπανική κωμωδία «Trés».

Της **Αναστασίας Βουτσινά**

Και στις δύο παραστάσεις που σκηνοθετείτε πρωτοστατούν γυναίκες που μάχονται για ζωή έξω από τις συμβάσεις.

Τι θελήσατε να εκφράσετε με αυτή την επιλογή; Οι άνθρωποι που επιλέγουν να ζήσουν, όπως εκείνοι νομίζουν και θέλουν, και όχι όπως τους υπαγορεύουν συγκεκριμένοι κανόνες και ηθικές δομές, πάντοτε με γοήτεια, ανεξαρτήτως φύλου. Φυσικά, στο «Camille Claudel: Mudness» έχουμε δύο ιστορικές προσωπικότητες που σπουδασαν, εργάστηκαν και ερωτεύτηκαν σε μια σκληρή εποχή για τη θέση της γυναίκας στο κοινωνικό σύνολο. Ο προορισμός της γυναίκας ήταν εκείνος της συζύγου και μάνας. Επαγγέλματα όπως η γλυπτική, και πόσο μάλλον η ιατρική, ήταν κατεξοχήν αντρικά και το δικαίωμα του έρωτα με συντρόφους πέραν του συζύγου για μια γυναίκα φάνταζε αδιανόητο. Οι γυναίκες της Δύσης απέκτησαν το φυσικό τους δικαίωμα στην «ανθρώπινη υπόσταση», μέσα από σκληρή πορεία ζωής αμέτρητων αιώνων. Ο αποκλεισμός, ο σωματικός και πνευματικός τους βιασμός από τον «αρσενικό κόσμο» ήταν ανηλεής, κτηνώδης και απάνθρωπος. Θύματα αυτής της εξοντωτικής τακτικής υπήρξαν τόσο η διάσημη γλύπτρια Camille Claudel, όσο και η πρώτη γυναίκα ψυχί-

ατρος της Γαλλίας η Constance Pascal. Στο «Trés» μεταφερόμαστε πλέον στη σύγχρονη εποχή, όπου οι τρεις ηρωίδες του έργου έχουν σαφέστατα κατακτήσει την επιλογή σπουδής, εργασίας και έρωτα, διαλέγουν όμως να διεκδικήσουν και το δικαίωμα της μητρότητας στα πλαίσια μια μονογονεϊκής οικογένειας.

Στο «Trés» παρακολουθούμε 3 φίλες, που συναντώνται ξανά μετά από χρόνια και αποφασίζουν να δημιουργήσουν, όλες μαζί, μια ασυνήθιστη οικογένεια. Ποια στοιχεία του έργου σας προκάλεσαν ώστε να αναλάβετε την σκηνοθεσία του; Τον Απρίλιο του 2016, ξεκινήσαμε με τη Square Theatre Company, την ομάδα που έχουμε ιδρύσει μαζί με τους Ιωάννα Σταυροπούλου, Δάφνη Μανούσου και Αργύρη Θανάσουλα, να ψάχνουμε για μια καλογραμμένη κωμωδία. Μετά το «Θεό της σφαγής» της Yasmina Reza που παρουσιάσαμε το 2013 στο θέατρο 104, νομίζω το «Trés» είναι το επόμενο έργο που μας κέντρησε το ενδιαφέρον, με το έξυπνο και βιτριολικό του χιούμορ. Μια όμορφη ιστορία με αρχή, μέση, τέλος, που θίγει σοβαρά ζητήματα με έναν ανάλαφρο, χιουμοριστικό τρόπο, χωρίς να γίνεται ούτε στιγμή βαρύνουπο ή μελό. Το «Trés» είναι ένας ύμνος στη φιλία, την ανεξαρτησία και την τρέλα. Στη ζωή όλα είναι δυνατά, ακόμα και οι πιο τρελές ιδέες μας μπορούν να πραγματοποιηθούν αρκεί να τις πιστέψουμε και να τις τολμήσουμε. Ήταν επίσης μια καλή ευκαιρία για να πειρατιστούμε, παίζοντας ανάμεσα στα όρια του ρεαλισμού και του σουρεαλισμού.

«Camille Claudel Mudness», Μελενίκου 26, Βοτανικός, 2130356472, 6945993870 «Trés», Ολβίο, Ιερά Οδός 67 & Φαλαισίας 7, Βοτανικός, 2103414118

Ανακύκλωσε τις μπαταρίες σου και γίνε μέρος της λύσης

Σκέψου την εικόνα: Το τηλεκοντρόλ της τηλεόρασης δεν δουλεύει γιατί χρειάζεται καινούργιες μπαταρίες. Και πετάς τις παλιές στα σκουπίδια. Αν όμως τις βάλεις στην τσέπη σου και τις αφήσεις στον κοντινό σου κάδο ανακύκλωσης μπαταριών της ΑΦΗΣ, προστατεύεις 100 κυβικά λίτρα νερού! Απίστευτο; Μην ξεχνάς, λοιπόν, ότι η ανακύκλωση μπαταριών είναι η πρώτη βοήθεια για τη φύση. Ας πάμε όλοι στον πιο κοντινό κάδο ΑΦΗΣ να ξεκινήσουμε την ανακύκλωση. Είναι τόσο απλό ο καθένας μας να γίνει μέρος της λύσης!

65.000 **5,8**

Είναι τα σημεία σε όλη τη χώρα όπου γίνεται συλλογή μπαταριών

Η Ελλάδα είναι πρώτη στην Ευρώπη σε τοποθετήσεις κάδων, με **5,8** κάδους ανά 1.000 κατοίκους, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι **1,8** κάδοι

78

Είναι οι μπαταρίες που υπάρχουν κατά μέσο όρο σε κάθε σπίτι

100

Είναι τα κυβικά λίτρα νερού που προστατεύεις ανακυκλώνοντας μόλις 1 μπαταρία

34,4%

Είναι το ποσοστό ανακύκλωσης των μπαταριών που πωλούνται στην Ελλάδα.

Ο κύκλος ζωής μιας μπαταρίας και ο ρόλος της ανακύκλωσης

Κάθε μπαταρία έχει ένα «κύκλο ζωής», ο οποίος ξεκινάει από το εργοστάσιο κατασκευής της και καταλήγει στον τελικό χρήστη, δηλαδή σε εμάς. Όταν η μπαταρία αδειάζει και την πετάξουμε στα σκουπίδια διακόπτουμε τον κύκλο ζωής της, χάνουμε πολύτιμες πρώτες ύλες και κατά συνέπεια ενέργεια, ενώ κάποια στοιχεία της μπορούν να περάσουν στον υδροφόρο ορίζοντα με επικίνδυνες επιπτώσεις για την υγεία του ανθρώπου. Αντίθετα, αν ρίξουμε την άδεια μπαταρία στους κάδους συλλογής της ΑΦΗΣ, ο «κύκλος ζωής» της μπαταρίας συνεχίζεται και τα βασικά στοιχεία της ανακυκλώνονται για να καταλήξουν στην παραγωγή νέων μπαταριών ή άλλων προϊόντων.

Γίνε κι εσύ μέρος της λύσης.

ΑΦΗΣ

Ανακύκλωση Φορτιών Ηλεκτρικών Σηλών

Ποια είναι η

ΑΦΗΣ

Ανακύκλωση Φορτιών Ηλεκτρικών Σηλών

Η ΑΦΗΣ (Ανακύκλωση Φορτιών Ηλεκτρικών Σηλών) είναι ο εγκεκριμένος φορέας που οργανώνει και συντονίζει πανελλαδικά τις ενέργειες που αφορούν τη διαδικασία της ανακύκλωσης μπαταριών. Στο πλαίσιο της αποστολής της, η οποία είναι η ευαισθητοποίηση και συμμετοχή χρηστών και φορέων στην ανακύκλωση:

- Τοποθετεί ειδικούς κάδους για την εναπόθεση των χρησιμοποιημένων μπαταριών, σε σημεία εύκολα προσβάσιμα στον καταναλωτή (σούπερ μάρκετ, δήμους, σχολεία, δημόσιους οργανισμούς, εμπορικά καταστήματα, ιδιωτικές επιχειρήσεις κλπ.)
- Συλλέγει τις μπαταρίες από τους κάδους και τους μεταφέρει σε ειδικούς χώρους αποθήκευσης.
- Τις αποστέλλει σε εργοστάσιο του εξωτερικού όπου γίνεται η ανακύκλωση με φιλικό τρόπο προς το περιβάλλον και ανακτώνται τα βασικά μέταλλα.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

◀ Ημερία λίγο πριν τα οσκαρικά βραβεία που βγαίνουν κοντά στα Χριστούγεννα

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

critic's CHOICE

Lion**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκαρθ Ντέιβις / ΠΑΙΖΟΥΝ: Ντεβ Πάτελ, Ρούνι Μάρα, Νικόλ Κίντμαν

Στη βόρεια Ινδία, ο πεντάχρονος Σαρού μπαίνει σε λάθος τρένο για να βρεθεί χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι του, στη χασοτική Καλκούτα. Εκεί γίνεται ένα από τα ημι-άγρια παιδιά του δρόμου και σαν από θαύμα καταφέρνει να επιβιώσει από πολλούς κινδύνους, καταλήγοντας σε ορφανοτροφείο. Θα υιοθετηθεί από ένα ζευγάρι Αυστραλών που τον μεγαλώνουν με αγάπη, αλλά δεν μπορεί να αφήσει πίσω του το παρελθόν κι αποφασίζει να αναζητήσει την οικογένειά του.

Η συγκινητική ταινία του Γκαρθ Ντέιβις (έχει κάνει το τηλεοπτικό «Top of the lake») προέρχεται από μια αληθινή ιστορία που συνέβη στην Ινδία. Το στόρι της υιοθεσίας και της ανάγκης του ήρωα να βρει 25 χρόνια μετά από το χωρισμό τη μητέρα και τον αδελφό του, χρησιμεύει στο σκηνοθέτη να φτιάξει μια ταινία με εσωτερικές συγκρούσεις και συναισθηματική ένταση. Χωρίς να είναι καμιά σπουδαία δημιουργία, το «Lion» καταφέρνει να κεντρίσει το ενδιαφέρον του θεατή χάρη στις λεπτομέρειες της πλοκής και τις θετικές παρουσίες των πρωταγωνιστών του. Ειδικά ο Ντεβ Πατέλ του «Slumdog millionaire», που έχει το βαρύτερο φορτίο, προσδίδει στο χαρακτήρα του όχι απλώς την αναγκαία ανθρωπιά αλλά και το υπαρξιακό χάσιμο ενός ανθρώπου κυριολεκτικά μοιρασμένου σε δύο κόσμους. Το εσωτερικό παιχνίδι του ινδού ηθοποιού ταιριάζει γάντι στο ρόλο του εύθραυστου αλλά αποφασισμένου Σαρού και είναι εκείνος που ανοίγει το δρόμο για να σταθούν ικανοποιητικά δίπλα του οι Νικόλ Κίντμαν και Ρούνι Μάρα. Ειδικά η Κίντμαν στο ρόλο της αυστραλής μητέρας του Σαρού έχει τις δυνατές στιγμές της (οι κορυφαίες του φιλμ είναι οι δικές τους) και πετυχαίνει να «ανοίξει» το διάλογο και σε άλλα ζητήματα, όπως τις πολιτισμικές διαφορές, την έννοια της οικογένειας, την υιοθεσία μεταξύ ατόμων διαφορετικού χρώματος και τη σχέση του ανθρώπου με το θείο. Ακόμη κι αν σε κάποια ζητήματα υπάρχουν σοβαρές ενστάσεις – η κλιμάκωση της ιστορίας οδηγεί αναπόφευκτα σε ένα μελό φινάλε που δεν μπορείς να συγκρατήσεις τα δάκρυα –, το «Lion» διαθέτει τη φυσικότητα, το λυρικό στοιχείο και τον ανθρωπισμό που χρειάζεται μια ταινία αυτού του είδους. Μια ταινία που μιλάει για την απώλεια και τους δαίμονες της ψυχής που δεν πουκάζουν ποτέ παρά μόνο αν κλείσει ο κύκλος της υπαρξιακής αναζήτησης.

>>> Το «Bachelor» του Αντώνη Σωτηρόπουλου είναι μια άθλια αντιγραφή του αμερικανικού «Hangover» (τέσσερις φίλοι το τσακίζουν με αφορμή το γάμο του ενός) με άνοστο χιούμορ που το καθιστά ως τη χειρότερη ελληνική κωμωδία των τελευταίων ετών. Μπροστά της τα ανοσιουργήματα «I Love Karditsa» και «Σούλα έλα ξανά» φαντάζουν συμπαθητικά, αλλά το τραγικό δεν έχει να κάνει με το πόσο κακή είναι η ταινία. Το χειρότερο είναι πως θα αρέσει σε αρκετούς και κυρίως στην πιστοικαρία. >>> Η αργεντινική «Επίσημη ιστορία» (La Historia Oficial) του Λουίς Πουένζο είχε προκαλέσει αίσθηση στην εποχή της (1985) κερδίζοντας μάλιστα και το ξενόγλωσσο Όσκαρ. Πρόκειται για μια ιστορία υιοθεσίας (μια συντηρητική καθηγήτρια υποψιάζεται ότι το κορίτσι που υιοθέτησε ανήκει σε αντικαθεστωτικούς που «εξαφανίστηκαν») βασισμένη σε αποκαλυπτικά γεγονότα που είδαν το φως της δημοσιότητας αμέσως μετά την πτώση του στρατιωτικού καθεστώτος. Έντιμο σινεμά, αποφασισμένο να βασιστεί στη δύναμη της αληθινής ιστορίας του κι όχι τόσο στην καλλιτεχνική πρωτοτυπία, καθώς είναι μια μάλλον συμβατική αφηγηματικά δημιουργία. >>> Το 2013, ο Έντουαρντ Σνόουντεν αποκάλυψε σε δύο δημοσιογράφους τα προγράμματα μαζικής παρακολούθησης που εφαρμόζει η αμερικανική κυβέρνηση. Αυτή η συνάντηση και οι δραματικές μέρες που ακολούθησαν καταγράφηκαν στο βραβευμένο ντοκιμαντέρ «CitizenFour» της Λόρα Πόιτραις.

ΑΚΟΜΗ

JUST THE FACTS

Lion**
Bollywood - Hollywood, σημειώσατε 1

Εγκλωβισμένη*
...από παντού η Ναόμι Γουότς

Η δασκάλα***
Παιδαγωγικές μέθοδοι στη Τσεχοσλοβακία των 80s

Underworld: Η αιματοχυσία**
Η αντιπαλότητα Λύκων και Βαμπίρ συνεχίζεται στο νο 5 του franchise.

Bachelor
Πώς να καταστρέψεις τη διεθνή σου καριέρα μετά τον Τζέιμς Μποντ, αν σε λένε Τόνια Σωτηροπούλου...

Επίσημη ιστορία***
Δυσάρεστες χουντικές ιστορίες σε μια οσκαρική αργεντινική επανέκδοση.

CitizenFour***
Η αληθινή, ντοκιμαντερίστικη ιστορία του Σνόουντεν.

Η δασκάλα***
(Ucitelka/ The teacher)
Σκηνοθεσία: Γιαν Χρεμπέκ
Παίζουν: Σουζάνα Μορέρι, Σογκόρ Κασάι, Πίτερ Μπέμπαζακ

Μπρατισλάβα των 80s. Μια δασκάλα χρησιμοποιεί τους μαθητές και τους γονείς της για να της κάνουν διάφορα θελήματα ασκώντας ως μοχλό πίεσης τους βεβουλωμένους δεσμούς της με το κυβερνών κομμουνιστικό κόμμα.

Απίστευτη κι όμως αληθινή ιστορία, από το κομμουνιστικό παρελθόν της Τσεχοσλοβακίας. Με ένα απολαυστικό κεντρικό ρόλο, ο σκηνοθέτης βάζει στο κέντρο της προβληματικής του μια εύστοχη και αιχμηρή πολιτική χροιά, διανοημένη με μια χούφτα πθικών διλημάτων. Το ενδιαφέρον είναι πως ακόμη κι όταν η δράση της δασκάλας αποκαλύπτεται, ο φόβος της τιμωρίας από το καθεστώς αποτρέπει τους γονείς να την καταγγείλουν. Είναι ακριβώς το κρίσιμο σημείο όπου το φιλμ από παιδαγωγικό, ιστορικό και πολιτικό μεταβάλλεται σε δικαστικό θρίλερ, για να προβεί σε φωνή καταγγελίας για τη γενικευμένη διαφθορά που επικρατεί στη χώρα σήμερα.

Underworld: Η αιματοχυσία**
(Underworld: Blood Wars)
Σκηνοθεσία: Άν Φόρστερ
Παίζουν: Κέιτ Μπέκινσεϊλ, Τσαρλς Ντανς, Τίο Τζέιμς

Η καταδιωγμένη από Λύκους και Βρικολάκες Σελίν βλέπει την ευκαιρία αποκατάστασης του ονόματός της, όταν η φυλή της τη συγχωρεί για να οργανώσει την άμυνά τους στην επίθεση των Λυκανθρώπων.

Η βαμπίρελα Σελίν της Κέιτ Μπέκινσεϊλ σε νέες περιπέτειες με το ίδιο απαράμιλλο «αν όχι και καλύτερο» σεξ απίλ και φρονικό ένστικτο. Έχοντας φτάσει στο νο 5 της underworld εποποιίας μεταξύ Λύκων και Βαμπίρ, το φιλμ συνεχίζει από εκεί που μας άφησε η «Αναγέννηση» του 2012 και δεν είναι άλλο από το μητρικό φίλτρο της πρωίδας και τις ενέργειες που κάνει για να προστατεύσει την κόρη της. Οι καινούργιες σεναριακές προσθήκες είναι ελάχιστες (ο νέος αρχηγός των λυκανθρώπων, οι μακιαβελικές συμμαχίες στο συμβούλιο των απεθαντων, τα νέα φλερτ μεταξύ των βρικολάκων), καθώς το ζητούμενο είναι η αποθέωση της Μπέκινσεϊλ μέσα από τα μαύρα κολλητά δερμάτινά της.

Εγκλωβισμένη*
(Shut in)
Σκηνοθεσία: Φόρεν Μπλάκμπερν
Παίζουν: Ναόμι Γουότς, Όλιβερ Πλατ, Τζέικομπ Τρέμπλι, Ντέιβιντ Κέριτι

Μια παιδοψυχολόγος που έχασε πρόσφατα τον άντρα της κι έχει τον έφηβο γιο της καθηλωμένο στο κρεβάτι, αποκτά εμμονή με την υπόθεση εξαφάνισης ενός μικρού αγοριού, την ίδια ώρα που μια σφοδρή καταιγίδα την καθηλώνει στην απομονωμένη κατοικία της.

Ο πιστοϊρικός Τζέικομπ Τρέμπλι, που μας καθήλωσε πέρυσι με την ερμηνεία του στο «Δωμάτιο», αρχίζει να παίζει σε ταινίες που δεν πρόκειται να προσφέρουν απολύτως τίποτα στην καριέρα του «όπως και σε εκείνη της πρωταγωνίστριας Ναόμι Γουότς. Κι αν στην περίπτωση του 10χρονου Τρέμπλι που έχει όλο το μέλλον μπροστά του το βάρος πέφτει στους γονείς, το θέμα της Ναόμι Γουότς (που δεν έχει χρόνο για χάσιμο) έχει να κάνει με τον ατζέντη της που την οδηγεί από τη μια κακοτοπιά στην άλλη «δεν νομίζουμε να έχουμε ξαναδεί ποτέ τόσο άσκοπες τσιρίδες και χαμένη ενέργεια.

«Σαρού στην ινδική γλώσσα σημαίνει «Lion» (από το Lion)

ELEMENTS of style

Η Stella Jean σχεδιάζει για την Benetton

Έθνικ μοτίβα, ασύμμετρα κοψίματα, υπέροχα υφάσματα, ένας ύμνος στη μακρινή Αϊτή

Η United Colors of Benetton ενώνει τις δυνάμεις της με την ιταλο-αϊτινής καταγωγής σχεδιάστρια Stella Jean σε μια συλλογή που φέρνει την Καραϊβική στην ντουλάπα μας. Η Stella Jean, μία από τις πιο πρωτοποριακές σχεδιάστριες μόδας, αναμειγνύει την κρεολέζικη ομορφιά με την παραδοσιακή τεχνοτροπία. Έτσι, δημιούργησε για την Benetton μια συλλογή από πλεκτά με πλούσια χρώματα και ιδιαίτερο concept, μια «ανθρωπολογία της μόδας», όπως ακριβώς και η φιλοσοφία της εταιρείας. Παλτά, φούστες και σακάκια με εντυπωσιακά μοτίβα εμπνευσμένα από τον πολιτισμό των Ναβάχο και των πνευμάτων Υεί, που για τους Ιθαγενείς Αμερικανούς είναι σύμβολα που προστατεύουν αυτούς που τα φοράνε. Πλεκτά με έθνικ μοτίβα που έρχονται σε αποχρώσεις του μπλε, του πράσινου, του πορτοκαλί και του κόκκινου σε ιδιαίτερα θηλυκές και μοντέρνες γραμμές με ασύμμετρα κοψίματα. Κάποια από τα αξεσουάρ είναι κατασκευασμένα σε συνεργασία με μια κοινότητα της Αϊτής και με τεχνίτες της Αιθιοπίας, σύμφωνα με τη φιλοσοφία της Stella Jean που αναδεικνύει την κοινωνική και πολιτισμική μείξη και την αναβίωση των παραδοσιακών τεχνών.

Η συλλογή θα διατίθεται από 1η Δεκεμβρίου σε επιλεγμένα καταστήματα Benetton σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα.

www.benetton.com // [@benetton](https://twitter.com/benetton) // [#Benetton](https://twitter.com/Benetton) // [#StellaJeanForBenetton](https://twitter.com/StellaJeanForBenetton)

AND THE WINNER IS... Ηλίας Καφούρος!

Μιλάμε με τον πρώτο Έλληνα καλλιτέχνη που επιλέχτηκε από την Hermès για να σχεδιάσει ένα από τα μυθικά Carrés

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η ιστορία των Carrés Hermès είναι τόσο παλιά όσο και η ιστορία του εμβληματικού Γαλλικού Οίκου. Από το 1937 στη Lyon, με πρώτα το «Jeu des omnibus» και «Dames blanches», έχουν φτιαχτεί περισσότερα από 1.000 σχέδια, από περίπου 60 σχεδιαστές, όπως ο Robert Dumas που είχε ουσιαστικά την ιδέα των Carrés Hermès, ο Cassandre, ο Philippe Ledoux, ο Kermit Oliver κ.ά. Και φυσικά η Ελληνίδα Τζούλι Λαλαγιάννη-Αμπατί, που σχεδίαζε φουλάρια από το 1969-2012, συχνά με ελληνικές ονομασίες όπως: Ελληνική Επανάσταση 1821, Kosmima, Ciels Byzantins, Skyros κ.ά. Αν εξαιρέσουμε όμως την Αμπατί, που έζησε και δούλεψε κυρίως στο Παρίσι, και τη Νίκη Γουλανδρή, που σχεδίασε 4 carrés ειδικά για το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας το 1990-92, ο ζωγράφος Ηλίας Καφούρος είναι ουσιαστικά ο πρώτος Έλληνας καλλιτέχνης που δέχεται την τιμητική πρόταση να σχεδιάσει ένα φουλάρι για τη συλλογή του ιστορικού Οίκου. Τον συναντήσαμε για να μάθουμε λεπτομέρειες γι' αυτή την τόσο σπουδαία συνεργασία.

Ποια ήταν τα πρώτα συναισθήματα μετά την πρόταση που δέχτηκες; Η συνεργασία μου με την Hermès ήταν αρκετή για να μου προκαλέσει ενθουσιασμό. Η συνειδητοποίηση της κλίμακας της παραγωγής αλλά και της έκθεσης ενός μαντιλιού Hermès με έκανε, από πολύ γωρίς, να νιώσω την ευθύνη ενός τέτοιου πρότζεκτ. Οπότε, αυτό που πραγματικά με ενδιέφερε ήταν η ολοκλήρωση ενός σχεδίου που να με ικανοποιεί δημιουργικά και ταυτοχρόνως να εκφράζει την αισθητική του Οίκου. Γεγονότα που δεν έχουν να κάνουν με το ίδιο το έργο, δεν με απασχολούν ιδιαίτερα.

Πώς ξεκίνησε η συνεργασία με τον Οίκο; Τον Ιούνιο του '14 έλαβα ένα μήνυμα στο e-mail μου, όπου ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Hermès, Pierre-Alexis Dumas, έγραφε ότι είδε τη δουλειά μου στην ιστοσελίδα μου, θεώρησε ότι θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να συνεργαζόμασταν για τη δημιουργία ενός μαντιλιού της Hermès και με ρώτησε αν θα ήμουν διατεθειμένος να πάω στο Παρίσι για να το συζητήσουμε.

Τι προέκυψε από τη συνάντηση; Γνωριμία με εξαιρετικούς ανθρώπους και επαγγελματίες, μύηση στο μαγικό κόσμο της Hermès και ένα μαντίλι που ανυπομονώ να πάρω στα χέρια μου.

Πόσος χρόνος χρειάστηκε για να φτάσει στα καταστήματα από τη στιγμή της συμφωνίας; Περίπου δεκαοκτώ μήνες.

Τι σχέδιο επέλεξες και πώς το εμπνεύστηκες; Το σχέδιο απεικονίζει ένα παιχνίδι Φλίπερ με την εικονογράφηση ιππικών αγώνων υπερπήδησης εμποδίων (Equestrian). Χρειαζόμουν μια ιδανική συνθήκη του δυσδιάστατου με τις τρεις διαστάσεις και έτσι σκέφτηκα αυτές τις υπέροχες παιχνιδιομηχανές με τα μαγευτικά σχέδια.

Το ονόμασες «And the winner is...» για ποιο λόγο; Είναι εκείνη η πολύ ενδιαφέρουσα στιγμή όπου το αγώνισμα έχει ολοκληρωθεί και, ενώ τα αποτελέσματα έχουν ήδη καθοριστεί, αθλητές και θεατές αναμένουν την ανακοίνωσή τους εναγωνίως. Ο ευγενής ανταγωνισμός σφυρηλατείται από τις συγκρούσεις που συμβαίνουν ανάμεσα στην πιθανότητα της επικείμενης νίκης ή ήττας.

Γιατί δεν προτίμησες ένα ελληνικό θέμα; Στη διαδικασία του προσχεδιασμού ιδεών μου υπήρξαν τέτοιες κατευθύνσεις που όμως δεν κατάφεραν να προχωρήσουν σε κάποια ολοκληρωμένη πρόταση.

Μπορείς να μου περιγράψεις το μαντίλι που σχεδίασες; Είναι ένα ανδρικό μαντίλι, 70% κασμίρ και 30% μετάξι σε διαστάσεις 100x100 εκ. και είναι διαθέσιμο σε τέσσερις διαφορετικές εκδοχές.

Πότε κυκλοφόρησε; Πού το βρίσκουμε; Από τον περασμένο Σεπτέμβριο έχει ξεκινήσει η διάθεσή του σε καταστήματα της Hermès σε όλο τον κόσμο. Εδώ στην Ελλάδα είναι διαθέσιμο από το κατάστημα της οδού Βαλαωρίτου 15.

Γιατί δεν διάλεξες η αρχή της συνεργασίας σου με τον Οίκο να είναι ένα κλασικό γυναικείο μεταξωτό φουλάρι; Αυτό που με ενδιέφερε πρωτίστως ήταν η δημιουργία ενός σχεδίου που να λειτουργεί μέσα στο επίπεδο της αισθητικής του Οίκου και ταυτοχρόνως να με εκφράζει δημιουργικά. Η επιλογή της απόδοσης του σχεδίου που δημιουργήσα σε ανδρικό ή γυναικείο μαντίλι γίνεται από τη δημιουργική ομάδα της Hermès, όχι από εμένα.

Θα υπάρξει συνέχεια της συνεργασίας; Έχει ήδη υπάρξει αλλά δεν θα ήθελα να πω περισσότερα γι' αυτό, προς το παρόν.

Ποιο είναι το επόμενο σου πρότζεκ ως καλλιτέχνης; Η συμμετοχή μου σε έκθεση στο Παρίσι τον Μάρτιο που επιμελείται το περιοδικό για την εναλλακτική pop αισθητική «HEY!», στην γκαλερί Arts Factory.

INFO

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ CARRÉS HERMÈS

- Χρειάζονται 2 χρόνια δουλειάς για κάθε σχέδιο.
- Το μέγεθός τους είναι 90x90 εκατοστά – 75 γραμμάρια μετάξι από 250 κουκούλια από τη Βραζιλία.
- Οι άκρες τους ράβονται στο χέρι σε περίπου 30 με 40 λεπτά για κάθε φουλάρι, γι' αυτό προσέξτε μη σιδερώσετε ποτέ τις άκρες.
- Κυκλοφορούν δύο συλλογές το χρόνο, από 6 καινούργια σχέδια και 6 παλιά σε καινούργια χρώματα. Το κάθε σχέδιο βγαίνει συνήθως σε 10 με 12 διαφορετικούς χρωματισμούς, δηλαδή περίπου 24 φουλάρια το χρόνο, 12 από αυτά καινούργια.
- Στατιστικά πουλιούνται περισσότερα από ένα εκατομμύριο φουλάρια το χρόνο. Οι γυναίκες τα αγοράζουν ανάλογα με το χρώμα, οι άντρες ανάλογα με το θέμα και το σχέδιο.
- Συνήθως κάθε μπουτίκ έχει γύρω στα 350 φουλάρια. Τα τελευταία χρόνια την περίοδο των Χριστουγέννων πουλιέται ένα φουλάρι κάθε 20 δευτερόλεπτα.
- Για τις δύο συλλογές ο Hermès βγάζει δύο βιβλιαράκια, ένα για κάθε συλλογή, με φωτογραφίες από τα σχέδια, και πού και πού ένα άλλο βιβλιαράκι πορτοκαλί, σαν τα κουτιά, που έχει μέσα τρόπους για να δένεται το φουλάρι, ως μαντίλι, φρούστα, ζώνη, μπλούζα κ.λπ.
- Εκτός από το κλασικό φουλάρι 90x90 του 1937 που βγαίνει μέχρι σήμερα, το 1979 κυκλοφόρησε το Plissé, δηλαδή το κλασικό αλλά πλισέ, το 1985 βγήκε το μικρό Ganache 45x45, το 1998-1999 εσάρπες 140x140 και 50x50 από κασμίρι ή μουσελίνα, το 2003 το μικρό Twilly που δένεται σαν βραχιόλι ή στο λαιμό.
- Τα κλασικά και τα Plissé, όπως και από τις τσάντες η Kelly, είναι τα top.
- Τα πιο γνωστά φουλάρια με τις μεγαλύτερες πωλήσεις είναι τα Brides de gala (1957) και το Ex-libris (1946). Το πρώτο έχει πουλήσει πάνω από 70.000 κομμάτια ενώ το δεύτερο δεν έχει σταματήσει να πουλιέται από τότε που σχεδιάστηκε.

Ο Ηλίας Καφούρος γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ. Επισκέφτηκε επανειλημμένα την Ινδία, όπου μελέτησε τη ζωγραφική σε σχέση με το διαλογισμό και ολοκλήρωσε το Master Painting Training με τη Γιαπωνέζα Meera Hashimoto. Συνέχισε την εκπαίδευσή του με υποτροφία Fulbright στο animation, στο School of Visual Arts (2013, Νέα Υόρκη). Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η δουλειά του επιλέχθηκε να συμπεριληφθεί στην έκδοση Vitamin D2 - New Perspectives in Drawing (2013, Phaidon), μια επισκόπηση των διεθνών εξελίξεων στο σύγχρονο σχέδιο. Τον Ιούλιο του 2015 έργο του έγινε εξώφυλλο στην ATHENS VOICE. Δείτε τη δουλειά του στο www.eliaskafouros.com

Από αριστερά: Φωτεινή Μπαμπανάρη, Riccardo Caneparì, Κίρα Κόντη

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Ο ρόλος της Novartis Hellas

Επέκταση της πρόσβασης στην υγεία και υπεύθυνη επιχειρηματική δραστηριότητα. Είναι οι βασικοί τομείς στους οποίους εστιάζει η Novartis Hellas στη χάραξη προτεραιοτήτων εταιρικής υπευθυνότητας, σύμφωνα και με την έκθεση που παρουσίασε για την περίοδο 2013-2015.

Κατά την τριετία αυτή η εταιρεία επένδυσε συνολικά €138,2 εκατ. στην ελληνική κοινωνία, μέσω έρευνας και ανάπτυξης, πληρωμής φόρων, μισθοδοσίας 500 περίπου εργαζομένων, δωρεών και χορηγιών. Επίσης, διατηρεί το ποσοστό των αγορών της από εγχώριους προμηθευτές στο 88% ενισχύοντας περαιτέρω την εγχώρια οικονομία.

Η Novartis Hellas υποστηρίζει κοινωνικές και επιστημονικές πρωτοβουλίες όπως δωρεές φαρμάκων, δωρεάν διαγνωστικές εξετάσεις, προγράμματα πρώιμης πρόσβασης ασθενών σε καινοτόμες θεραπείες, δωρεές προς δημόσια νοσοκομεία και πανεπιστημιακές κλινικές για τη στήριξη ερευνητικών έργων. Ακόμη, εκπονεί προγράμματα πρόληψης και ενημέρωσης κοινού σε όλη τη χώρα, εκστρατείες ευαισθητοποίησης για σημαντικά νοσήματα (χρόνια αποφρακτική πνευμονοπάθεια, δερματικά νοσήματα, πολλαπλή σκλήρυνση, κυστική ίνωση και σπάνιες παθήσεις) σε συνεργασία με επιστημονικές εταιρείες και συλλόγους ασθενών καθώς και για τα δικαιώματα των ασθενών, με την αιγίδα της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών.

Σε όλα τα παραπάνω αναφέρθηκε και ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Novartis Hellas, Riccardo Caneparì, υπογραμμίζοντας: «Η Novartis Hellas εδώ και 20 χρόνια έχει αποδείξει ότι βρίσκεται δίπλα στον ασθενή και στην ελληνική κοινωνία. Καθώς η χώρα δοκιμάζεται από τη χειρότερη ύφεση των τελευταίων χρόνων, ενισχύεται η ευθύνη μας, ως ηγετική εταιρεία, να βρισκόμαστε δίπλα στους Έλληνες ασθενείς και πολίτες χωρίς πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας. Εμείς είμαστε εδώ και θα παραμείνουμε εδώ, ώστε να δίνουμε στο σωστό ασθενή, τη σωστή θεραπεία, τη σωστή στιγμή, το συντομότερο δυνατόν. Κανένας ασθενής που λαμβάνει τα φάρμακά μας δεν θα μείνει ποτέ χωρίς την κατάλληλη θεραπεία γι' αυτόν, ανεξαρτήτως των οικονομικών και κοινωνικών συγκυριών». ●

ΤΑ EVIOL ΣΤΟΝ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟ

Επίσημος χορηγός του 34ου Αυθεντικού Μαραθωνίου Αθηνών ήταν τα συμπληρώματα διατροφής EVIOL. Ανάμεσα στα άλλα, η επιστημονική ομάδα των EVIOL ενημέρωσαν τους παρευρισκόμενους σε θέματα διατροφής, άσκησης και φυσικής κατάστασης, ενώ η γνωστή blogger Μυρτώ Κάζη, ο «world party» Σάκης Τανιμανίδης, η Σίσσυ Χρηστίδου και η Μαρία Κορινθίου ξεσήκωσαν το κοινό με τα φωτογραφικά τους στιγμιότυπα, χρησιμοποιώντας τα hashtags #eviolilovelife, #eviolrunningteam και #heroamongheroes.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Απολύτως επιτυχημένη ήταν δεκαετής επενδυτική πορεία της Αλουμινίου της Ελλάδος, του Ομίλου Μυτιληναίος, η οποία αναδείχθηκε σε μία από τις κορυφαίες βιομηχανίες παραγωγής αλουμίνιας και αλουμινίου διεθνώς και στη σημαντικότερη καθετοποιημένη μονάδα στην Ε.Ε. Η ολοκλήρωση του πρώτου δεκαετούς επενδυτικού πλάνου της Αλουμινίου Ελλάδος (με επενδύσεις άνω των €600) συμπίπτει με την επέτειο μισού αιώνα λειτουργίας του Ομίλου Μυτιληναίου και παρουσιάστηκε παρουσία δεκάδων εκπροσώπων της επιχειρηματικής και πολιτικής ζωής.

Ο ΑΡΗΣ ΣΤΟ NATIONAL GEOGRAPHIC

Το τρίτο από τα έξι συνολικά επεισόδια του ντοκιμαντέρ «ΑΡΗΣ» θα προβάλει την προσεχή Κυριακή το National Geographic και τις επόμενες Κυριακές θα ακολουθήσουν και τα επόμενα. Η νέα σειρά «Αρης» επαναπροσδιορίζει τον όρο τηλεοπτική αφήγηση, καθώς συνδυάζει την ποιότητα παραγωγής μιας ταινίας μεγάλου μήκους, με την απαραίτητη ποιότητα ενός σύγχρονου ντοκιμαντέρ του National Geographic, ενώ η πρώτη προβολή έγινε πριν λίγες ημέρες στο Πλανητάριο του Ιδρύματος Ευγενίδου. Το National Geographic είναι διαθέσιμο στην Ελλάδα μέσω Nova, ΟΤΕ TV, Vodafone TV και Cyta Τηλεόρασης.

ΜΗΝΥΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ WIND

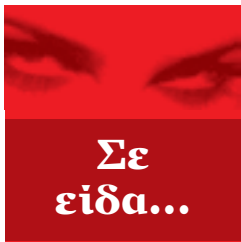
Την Παγκόσμια Ημέρα Δικαιωμάτων του Παιδιού (20 Νοεμβρίου) τίμησε η WIND, προσφέροντας €50.000 για την ενίσχυση του έργου των οργανισμών «ΕΛΕΠΑΠ» και «Καρδιές Για Όλους» για παιδιά που βρίσκονται σε ανάγκη. Το ποσό συγκεντρώθηκε στο πλαίσιο του 34ου Μαραθωνίου της Αθήνας. Οι 1.500 δρομείς της WIND Running Team έστειλαν ένα πικρό μήνυμα αλληλεγγύης, με τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία να αναλαμβάνεται από τη WIND για 6η συνεχή χρονιά.

HUSH PUPPIES

Εμπνευσμένη από τα 70s, η φίρμα με σήμα το αγαπημένο μας Basset Hound δημιούργησε φέτος μια απίθανη συλλογή από πολύχρωμα καστόρινα παπούτσια, άνετα και ευκολοφόρετα.

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS: € 1,24 με ΦΠΑ (M-Stat) - Hotline: 2103617360

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ
Παυλίδης, 25/11, ρώτησες για το tattoo μου, τους Dropkick

Murphys και το Rose tattoo τους. Δεν βρήκα καμία ομοιότητα βέβαια! Αν τύχει και το δεις...

ΟΑΚΑ
18/11, μικρή γαλανομάτα σας σκώσαμε, κάθισες δίπλα μου, αλλά δυστυχώς σας ξνασάσκωσαν... Στείλε στο mikrioaka@gmail.com

ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ
Είσαι σχετικά κοντούλα και λεπτοκαμωμένη κοπέλα, με μαλλιά μέχρι τους ώμους και διαφρήμιζες αρώματα στην Ερμού. Είσαι πανέ-

μορφη, μακάρι κάπως να το δεις, aromaeromu@outlook.com

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
25/11, 5 το απόγευμα, οδηγούσες μαυροκόκκινο smart και με ρώτησες πώς να πας Πειραιά. Η μελαχρινή... eva.secreto@gmail.com

402
Απόγευμα προς Κατεχάκη. Τετάρτη 9/11 έβρεξε. Φόραγες μαύρο κολάν, άσπρα παπούτσια, ακουστικά, κοιταζόμασταν συνέχεια. Σε σκέφτομαι από τότε.

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS: € 1,24 με ΦΠΑ (M-Stat) - Hotline: 2103617360

Τσάμπα πήγες στον Πειραιά ντυμένος στην τρέκα. Όταν έχεις όλη την Αθήνα στα πόδια σου γιατί χρειάζεται να ξεντευτείς;

Αναρωτιέμαι αν θα αλλάξεις μυαλά, Νικολάκη, μετά τα όσα άκουσες από τη δασκάλα.

Εσένα σου το λέω, ταρίρα. Μη δια-

νοηθείς και σταματήσεις έστω και για να με πάρεις κούρσα.

Είσαι ηλικιωμένος και με το χιούμορ έχεις πάρει διαζύγιο εδώ και χρόνια. Οπότε μην επιμένεις να στέλνεις μηνύματα με όποιο μέσο και να διαθέτεις, Κ.

Χθες, Μαρία, έκανες μπαμ.

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... Αβαντάζ, 30χρονος Διδάκτωρ Πανεπιστημίου, πολιτικός μηχανικός και οικονομολόγος, κάτοικος Λονδίνου, εμπρανσιόνος, σοβαρός και υπεύθυνος, επιθυμεί σοβαρή γνωριμία με κυρία έως 30 ετών, με σκοπό τα γάμο. «Πάππας». Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Μυρτώ, καλοσπέρα και συγχαρητήρια για το ιδιαίτερο των απαντήσεών σου. Κάθε εβδομάδα περιμένω να σε διαβάσω. Αποφάσισα να ζητήσω κι εγώ τη γνώμη σου, αν και σαν άνθρωπος είμαι αρκετά κλειστός, παρόλο που έχω φίλους που ξέρω πως νοιάζονται για μένα. Είμαι 29 ετών, με μία δουλειά πολύ καλή για τα σημερινά δεδομένα, έξυπνη και όμορφη (και αυτό είναι γνώμη των άλλων). Χώρισα πριν από έναν περίπου χρόνο από την τελευταία μου σχέση, η οποία κράτησε τέσσερα χρόνια περίπου. Θέλαμε διαφορετικά πράγματα και κάπου το όλο πράγμα χάλασε. Το καλοκαίρι μου ήταν πολύ ήρεμο κι εκεί που έλεγα ότι θέλω κάτι να με αναστατώσει (με την καλή έννοια) συναντώ αυτόν, τον οποίο ήξερα χρόνια μεν αλλά οι σχέσεις μας περιορίζονταν πάντα στα τυπικά. Από την πλευρά του υπήρχε ανέκαθεν ένα υποτυπώδες φλερτ αλλά επειδή ήμουν σχεδόν πάντα σε σχέση, δεν έκανε ποτέ το βήμα να μου μιλήσει ανοιχτά. Κάτι που έγινε φέτος, όταν κατάλαβε ότι ήμουν πλέον μόνη μου. Βγήκαμε κάποιες φορές, προχωρήσαμε και στα υπόλοιπα, όλα μια χαρά. Πολύ καλή χημεία και άψογη επικοινωνία. Αυτός πέντε χρόνια πιο μεγάλος, με δουλειά επίσης πολύ καλή αλλά με ένα βασικό μειονέκτημα: Ζει στο εξωτερικό. Και θα ζει εκεί για τα επόμενα τρία χρόνια περίπου, κατ' ελάχιστον. Μιλάμε συνέχεια, του αρέσω πολύ και μου αρέσει. Αλλά προβληματίζομαι πολύ: Τι να κάνω; Να δώσω μια ευκαιρία σε αυτή τη σχέση; Αξίζει; Η απόσταση κατ' αρχήν δεν με ενοχλεί τόσο, αλλά αν όλο αυτό δεν βγάλει πουθενά; Έχω τα περιθώρια; Ευχαριστώ εκ των προτέρων για μια ειλικρινή απάντηση. -Π.

Η επιλογή του «δε δίνω ευκαιρία επειδή φοβάμαι μήπως δε με βγάλει πουθενά» μοιραία μας βγάζει στην επιλογή του «δε θα μάθω ποτέ τι θα γινόταν αν έδινα ευκαιρία», οπότε ναι, έχετε τα περιθώρια, πάντα έχουμε τα περιθώρια να δούμε τι θα γίνει αν κουνηθούμε από το σημείο που βρισκόμαστε, αν προκαλέσουμε λίγο την τύχη μας, αν δημιουργήσουμε μια συνθήκη και τέλος πάντων εγώ αυτό θα 'κανα. Ξέρω γω;
Υ.Γ. Σίγουρα αυτό θα 'κανα.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ
Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Αγαπημένη Μυρτώ, σκέφτομαι κάθε μέρα να σου γράψω και κάθε μέρα το μετανιώνω αλλά να που επιτέλους το αποφάσισα! Θέλω τη γνώμη σου για κάτι παράξενο και απαγορευμένο που έχει συμβεί στη ζωή μου τα τελευταία τρία χρόνια και το ζω έντονα σαν βαθύ μυστικό που δυστυχώς δεν γίνεται

να φανερωθεί σε κανέναν. Είμαι ερωτευμένη με τον ξάδερφό μου και είναι και εκείνος ερωτευμένος μαζί μου! Όλα συμβαίνουν πίσω από την πλάτη των οικογενειών, των σογιών και των γνωστών, αλλά δεν μπορώ να φανταστώ τι θα γίνει αν το μάθουν. Όπως δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς αυτόν. Τι να κάνω, Μυρτώ μου;
Υ.Γ. Είναι τρίτος ξάδερφός μου, όχι πολύ κοντινός συγγενής.

Εκεί που πάει να γίνει γαμύ τα δραματικά σενάρια, μου κοπανάτε μια συγγένεια τρίτου βαθμού και με αφήνετε σέκα. Τρίτος ξάδερφος; Ντάξει, μη σας πάρω στο λαιμό μου αλλά προσωπικά δεν θεωρώ και πολύ συγγενή μας έναν που είναι τρίτος ξάδερφος - δηλαδή δεν μπορώ καν να σκεφτώ ποιανού γιος, ανιψιός, εγγονός μπορεί να είναι ένας τρίτος ξάδερφος και πώς μπορεί να σχετίζεται άμεσα με τη δική μου άμεση οικογένεια, οπότε μάλλον δεν είμαι ο κατάλληλος άνθρωπος να σας πει τη γνώμη του διότι καταλάβατε τώρα και γενικά την ξέρετε τη γνώμη μου για τις γνώμες των σογιών και των οικογενειών που κώνουν τη μύτη τους στη ζωή των συγγενών τους.

Ένα θα σου πω, Μυρτώ μου: μην ερωτευτείς ποτέ παντρεμένο. Κι αν τον ερωτευτείς κάνε την καρδιά σου πέτρα προτού πέσεις στην παγίδα της αγάπης! -Δ.

Αυτό που υποψιάζομαι, ότι οι αναγνώστριές μου διαβάζουν κρυφά Δημουλίδου και Λένα Μαντά, λύνεται κάπως ή να το πάρω όπως το φέρνει η ζωή;

Αγαπητή Μυρτώ, έχω μια ερώτηση για σένα. Τι κάνεις όταν ανακαλύπτεις ότι σου αρέσουν οι γυναίκες ενώ ποτέ πριν δε σου πέρασε από το μυαλό ότι αυτός μπορεί να είναι ο λόγος που δεν τα πας καλά στις σχέσεις σου; Τι κάνεις όταν ανακαλύπτεις ότι ποθείς την κοπέλα που κάνετε μαζί γυμναστική, αυτήν που νόμιζες ότι απλά τη συμπαθείς σαν καινούργια φίλη; Τι κάνεις όταν έρχεται η ζωή σου τα πάνω κάτω;

Φαντάζομαι πως στην αρχή παθαίνεις σοκάρα, μετά σε πιάνει λίγη μελαγχολία και θες να εξαφανιστείς, μετά σκάει κεφαλάκι από το βυθό στην επιφάνεια, μετά αρχίζεις λίγο να ξετσοτσουρώνεις γιατί ξεφορτώνεσαι μια πέτρα από το στήθος (την οποία δεν ήξερες γιατί την έχεις) και, τέλος, κάνεις ένα μεγάλο πάρτι που επιτέλους βρήκες μια άκρη με αυτό που είσαι και αυτό που επιθυμείς. Όχι; ☒

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Χριστουγεννιάτικες
αποστολές,
όσο μακριά θες,
με ACS.

Και φέτος τα Χριστούγεννα εμπιστευθείτε την ACS για να στείλετε τα δώρα σας παντού. Ελάτε σε ένα κατάστημα ACS και πραγματοποιήστε τις αποστολές σας, εξασφαλίζοντας ότι θα φτάσουν έγκαιρα και ακριβώς όπως πρέπει με τις ασφαλείς συσκευασίες Express, που μόνο η ACS διαθέτει. Επιπλέον, στείλτε εμπόσματα εύκολα και γρήγορα σε όλη τον κόσμο, με τη συνεργασία της MoneyGram, και κερδίστε έκπτωση για τις αποστολές σας έως και πάνω από 50% με την κάρτα ACS Member.

 MoneyGram.
money transfer

Έδρα: ΑΙΣΧΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311, www.acscourier.gr

ACS

...σημαίνει καλές γιορτές!

Ηλεκτρική μας τις μπαταρίες σου...εξή. 39

ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ
ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΛΥΣΗΣ.

voice **ATHENS**